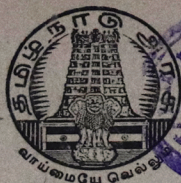

136

173

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

THURSDAY 6th NOVEMBER 1975

Volume CXXXVI—No. 1

GOVERNMENT OF TAMIL NADU

1976

Legislative Council Department

Fort St. George, Madras-600009.

PRICE 35 Paise]

Tamil Nadu Legislative Council Debates

22 NOV 1975

MADRAS

FIFTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

6th, 7th, 10th and 11th November 1975.

VOLUME CXXXVI—Nos. 1 to 4

TABLE OF CONTENTS.

Thursday, 6th November 1975.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu ..	i—v
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council ..	vii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies ..	ix—xi
1. Questions and Answers ..	1—32
2. Announcement <i>re</i> Message from the Assembly ...	32
3. Calling attention to strike and fast by teachers and students on account of difference of opinion between teachers and management of P.T.M.T.M. College, Kamuthi, Ramanathapuram District ...	32—40
4. Non-official Resolutions—	
(1) Constitution of the Hindu Religious and Charitable Endowments Development Board— <i>cont.</i> ...	40—48
(2) Voluntary surrender of surplus lands below ceiling limit ..	48—63
(3) Constitution of a Bench of High Court, Madras in Madurai ...	64—74
5. Papers laid on the table of the House ...	74—75

Friday, 7th November 1975.

	PAGES
1. Questions and Answers	99—118
2. Announcement <i>re</i> Message from the Assembly ...	118—119
3. Calling attention to abolition of B.Ed. (Short Term) Course of Secondary Grade teachers obtaining B.A. degree while in service	119—123
4. Government Bills—	
(1) The Sakthi Pipes Limited (Acquisition of Undertaking) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 38 of 1975)	124—159
(2) The Southern Structural Limited (Acquisition of Undertaking) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 39 of 1975)	159—164
(3) The Lasco Steels Limited (Acquisition of Undertaking) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 40 of 1975)	164—166
(4) The Textool Company Limited (Acquisition of Undertaking) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 41 of 1975)	166—168
5. Papers laid on the table of the House	169

Monday, 10th November 1975.

1. Questions and Answers	241—258
2. Announcements—	
(1) Message from the Governor	258
(2) Message from the Assembly	259
3. Government Resolutions—	
(1) Location of Headquarters of proposed Leather Industries Development Corporation in Madras	260—267
(2) Change in the order of business	267—268
4. Government Bills—	
(1) The Tamil Nadu State Wakf Board (Validation of Functions of Special Officer) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 43 of 1975)	268—270

Monday, 10th November 1975—cont.

(2) The Tamil Nadu Private Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Amendment Bill, 1975 (L.A. Bill No. 42 of 1975)	271—273
(3) The Tamil Nadu Payment of Salaries (Second Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 53 of 1975)	273—291
(4) The Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Amendment Bill, 1975 (L.A. Bill No. 49 of 1975)	291—293
(5) The Tamil Nadu Handloom Textiles (Protection, Production, Distribution and Sale) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 19 of 1974)	293—302
(6) The Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Conferment of Ownership) Amendment Bill, 1975 (L.A. Bill No. 13 of 1974)	303—307
(7) The Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Bill, 1975 (L. A. Bill No. 51 of 1975).	307—327
Papers laid on the table of the House	328

Tuesday, 11th November 1975.

Questions and Answers	367—390
Statement under Rule 82 of Council Rules re Bus accident near Central Railway Station	391

Calling attention to the attack on the employees of 'Navasakthi' by ladies on 29th October 1975	391—393
---	---------

Government Bills—

(1) The Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 51 of 1975)— <i>cont.</i>	393—424
(2) The Tamil Nadu General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 50 of 1975)	424—425

(3) The Tamil Nadu District Development Coun-

(3) The Tamil Nadu District Development Councils (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 48 of 1975) 425—426

(4) The Tamil Nadu Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 60 of 1974) 426—436

(5) The Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 52 of 1975) 436—466

5. Papers laid on the table of the House 466—467
485—515

Index.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH.

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI, Chief Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Police, Election, Prohibition, Excise and Backward Classes.

2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN, Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Legislature, Tourist and Tourism Development Corporation.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN, Minister in-charge of Public Health, Medicine and Town Planning and Water Board.

4. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Ports.

5. THE HON. THIRU S. MADHAVAN, Minister in-charge of Revenue, Food, Board of Revenue, District Revenue Establishment, Deputy Collectors, Bhoodhan, Gramdhan, Textiles, Yarn, Handlooms, Law, Courts, Prison, Registration and Land Reforms.

6. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA, Minister in-charge of Industries, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Companies, Electricity and Waqfs.

7. THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR, Minister in-charge of Agriculture, Food Production, Agricultural Engineering Wing, Agro-Engineering and Service Co-operative Societies at the Block, District and Apex levels including the Federation.

8. THE HON. THIRU MANNAI P. NARAYANASAMY, Minister in-charge of Co-operation, Agricultural Refinance, Housing including Slum Clearance Board and Accommodation Control.

9. THE HON. THIRU K. RAJARAM, Minister in-charge of Labour, Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicle Tax, Legislation on Weights and Measures, Statistics, Employment and Training and Ex-Servicemen.

10. THE HON. THIRU C. V. M. ANNAMALAI, Minister in-charge of Social Welfare including Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages and Approved Schools and Vigilance Service.

11. THE HON. THIRU O. P. RAMAN, Minister in-charge of Commercial Taxes, Forest including Cinchona, Animal Husbandry, Legislation on Money-lending, Rural indebtedness, Legislation on Chits and Cinematograph Act.

12. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister in-charge of Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Panchayat Unions, Stationery and Printing and Government Press.

13. THE HON. THIRU M. KANNAPPAN, Minister in-charge of Religious Endowments, Khadi and Village Industries, Rural Industries Project, Milk, Operation Flood Project, Tamil Nadu Dairy Development Corporation, Information and Public Relations, Film Technology, Youth Service Corps and Prosperity Brigade.

14. THE HON. THIRU N. RAJANGAM, Minister in-charge of Harijan Welfare, Indians Overseas and Refugees and Evacuees, Newsprint Control and Passports.

தமிழ் நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்

தமிழ் நாடு ஆளுநர்

மேதகு திரு. கோதர்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்

1. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுத் துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் (ஐ.சி.எஸ்.) அதிகாரிகள், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் (ஐ.ஏ.எஸ்) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், போலீஸ், தேர்தல், மதுவிலக்கு, ஆயத்தீர்வை, பிற்பட்டோர் நலம்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி, ஆட்சி மொழி, சட்டமன்றம், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சி வாரியம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொது சுகாதாரம், மருந்துகள், நகர அமைப்புத் திட்டங்கள், குடிநீர் வாரியம்.

4. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுப்பணி, சிறு பாசன சிறப்புத் திட்டங்கள் உள்பட சிறு பாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள்.

5. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: வருவாய்த் துறை, உணவு, வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், பூமிதானம், கிராமதானம், ஜவுளி, நூல்; கைத்தறி; சட்டம்; கோர்ட்டுகள், சிறைச்சாலைகள், பதிவுத்துறை, நிலச் சீர் திருத்தங்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (தொழில்-மின்சாரத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழில், மின்சாரம், சுரங்கங்கள், கணிப் பொருள்கள், இரும்பு-உருக்கு கட்டுப்பாடு, கம்பெனிகள், வக்ப் போர்டு.

7. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (வேளாண்மை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: வேளாண்மை, உணவு, உற்பத்தி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, வேளாண்மை பொறியியல் கூட்டுறவுகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி (கூட்டுறவு அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: கூட்டுறவு, வேளாண்மை மறுநிதி, வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், இடவசதிக் கட்டுப்பாடு.

9. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (தொழிலாளர் நலம்-போக்குவரத்து அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழிலாளர் நலம், போக்குவரத்து, அரசுடைமை ஆக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், வேலை-வாய்ப்பு-பயிற்சி அளித்தல். முன்னாள் ராணுவத்தினர்.

10. மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை (சமூகநல அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பெண்கள்-குழந்தைகள் நலம் உள்பட சமூக நலம், மீன் வளம், பிச்சைக்காரர் இல்லங்கள், அனாதை இல்லங்கள், சீர்திருத்தப் பணிகள், கண்காணிப்புகள்.

11. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (வர்த்தக வரி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: வர்த்தக வரி, கடன் சட்டம், காடுகள், சின்கோனா, கிராமவாசிகள் கடன், சீட்டுக் கம்பெனிகள், கால்நடை வளர்ப்பு, சினிமா சட்டம்.

12. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (ஊராட்சி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: நகராட்சிகள், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், எழுது பொருள்-அச்சகத்துறை, அரசு அச்சகம்.

13. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலைய அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: அற நிலையங்கள், கதர் கிராமத் தொழில், கிராமத் தொழில் திட்டங்கள், பால், பால் பெருக்குத் திட்டம், தமிழ் நாடு பால் வழங்கு நிறுவனம், செய்தி-மக்கள் தொடர்புத் துறை, சினிமா தொழில் துட்பம், இளைஞர் அணி, சீரணி.

14. மாண்புமிகு திரு. என். இராசாங்கம் (அரிசன நல அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: அரிசன நலம், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தோர்கள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, பாஸ் போர்ட்டுகள்.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

மேலவைத் தலைவர்

மாண்புமிகு திரு. சி. பி. சிற்றரசு

மேலவைத் துணைத் தலைவர்

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல் :

1. திரு. மு. இராமநாதன்.
2. திரு. எல். பலராமன்.
3. திரு. எஸ். நாராயணசாமி.
4. திரு. ஆர். தாமஸ்.

மேலவைச் செயலாளர்.

திரு. கி. மு. அழகர்சாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

உதவிச் செயலாளர்.

திரு. த. பி. டெல்லிதரை, பி.எஸ்ஸி.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. நா கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி;எல்;

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள்
(தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 1 அப்துல் வகாப், கே. எஸ். .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 2 அய்யணன் அம்பலம், அ. .. மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 3 அறிவுழகன், க., எம்.வ. .. சென்னை-செங்கற்பட்டு ஆசிரியர் தொகுதி.
- 4 அறிவுடைநம்பி, புலவர் ச. .. வட ஆற்காடு-தென் ஆசிரியர் தொகுதி.
- 5 அணிபா, நாகூர், ஈ.எம்., .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 6 ஆதித்தன், எஸ்.டி., பி.எ., பி.எஸ். திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 7 ஆறுமுகசாமி, எம். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 8 இளம்பரிதி மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 9 இராசகோபால், சி.வி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 10 இராசமாணிக்கம், எஸ்.அ. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 11 இராசாராம், கே. (எதிர்க்கட்சித் தலைவர்). .. மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 12 இராஜு, ஜி.என். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 13 இராமகிருஷ்ணதேவர், எஸ். .. இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 14 இராமநாதன், மு. .. கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 15 இராம சுப்பையா, காரைக்குடி .. நியமனம்.
- 16 இராமசாமி படையாச்சி, எஸ். எஸ். தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 17 எல்லமந்தா, பி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 18 கணபதி, கே. எஸ். தஞ்சாவூர் - திருச்சிராப்பள்ளி ஆசிரியர் தொகுதி.
- 19 குன்றக்குடி அடிகளார், தவத்திரு நியமனம்.
- 20 கோலப்பா, சி.ஆர். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

(1)

தொகுதி.

(2)

- 21 சக்தி மோகன், ஆர். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 22 சங்கரலிங்கம், எம். திருநெல்வேலி - கன்னியாகுமரி
ஆசிரியர் தொகுதி.
- 23 சந்தோஷம், டி., எம்.ஏ., பி.எஸ். சென்னை தெற்கு பட்டதாரிகள்
தொகுதி.
- 24 சாம்பசிவம், இரா. தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 25 செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர், கோயம்புத்தூர் - நீலகிரி உள்
எஸ்.சி. ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 26 சிவஞானம், ம. பொ. (துணைத் நியமனம்.
தலைவர்).
- 27 சிற்றரசு, சி.பி. (மாண்புமிகு மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
தலைவர்.)
- 28 சுந்தரேசத் தேவர், என். .. தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
- 29 சுவாமிநாதன், ஜி., பி. பார்மலி .. தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய
பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 30 தங்கப்பாண்டியன், வே., பி.ஏ., பி.டி. இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 31 தங்கவேலு, ஏ. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 32 தவிழரசி, சி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 33 தாமஸ், பி.ஆர். மதுரை - இராமநாதபுரம் ஆசிரி
யர்கள் தொகுதி.
- 34 தாமோதரன், ஏ.ஆர்., பி.எஸ்.ஸி. சென்னை வடக்கு பட்டதாரிகள்
(ஆனர்ஸ்). தொகுதி.
- 35 தாமோதரன், ஜி.ஆர். சென்னை மேற்கு பட்டதாரிகள்
தொகுதி.
- 36 திராவிடமணி, ஆ. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 37 டிமாண்டி டென்சில் வின்சென்ட் மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 38 தென்னரசு, எஸ்.எஸ். நியமனம்.
- 39 தேவராஜ், வி.எம். வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
- 40 நடராசன், எம்.கே.டி. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.

(1)

தொகுதி.

(2)

- 41 நாராயணசாமி, மன்னை ப. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
(கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்).
- 42 நாராயணசாமி, எஸ். .. சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 43 பக்கர், எம்.எம். .. நியமனம்.
- 44 பலராமன், எஸ். .. வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 45 பாலசுப்பிரமணியம், அ. .. சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 46 பாலசுப்பிரமணியம், கு.மா. .. நியமனம்.
- 47 பெரியண்ணன், வி.ஆர். .. சேலம் - தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 48 மணி, கோ.சி. .. தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 49 மாசிலாமணி, மு. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 50 முத்து, எஸ். .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 51 முத்துகிருஷ்ணன், டி.வி. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 52 முத்துசாமி, செ. .. சேலம் - தர்மபுரி-கோயம்புத்தூர். நீலகிரி ஆசிரியர் தொகுதி.
- 53 முருகேசன், எச்.எஸ். .. நியமனம்.
- 54 ரஸ்ஸல் ராஜ் .. நியமனம்.
- 55 வசந்த பாய், ஜி. .. சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 56 வில்வம், எ.கே. .. நியமனம்.
- 57 வில்சன் அப்போலோஸ், என். .. கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 58 வெங்கா, வி. .. செங்கற்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 59 வெள்ளபாண்டியன், எஸ். .. திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 60 வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர், ஜி. .. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 61 ஜார்ஜ் கோமகன் .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 62 வெற்றிடம் .. சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 63 வெற்றிடம் .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற மேலவையின் ஐம்பத்தி ஒன்றாவது கூட்டத் தொடர்.

வியாழக்கிழமை, 1975 நவம்பர் 6.

சென்னை, செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு சட்ட மன்ற மேலவைத் துணைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Transport facilities to Police Stations.

* 71. Q.—THIRU A. BALASUBRAMANIAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that necessary transport facilities are not available in every Police Station for the effective implementation of prohibition; and

(b) if so, whether there is any proposal with the Government to provide transport facilities?

காவல் நிலையங்களுக்கு வாகன வசதிகள்.

திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) மதுவிலக்கை அமுல் செய்வதைத் துரிதப்படுத்த ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் வாகன வசதி இல்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆமெனில், வாகன வசதி ஏற்படுத்த அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) மதுவிலக்கைச் செயல்படுத்துவதற்காகவேன்றே காவல் நிலையம் ஒவ்வொன்றுக்கும் வண்டி ஒன்றை வழங்குவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை. மதுவிலக்கைச் செயல்படுத்தும் காவல் துறை சூப்பிரண்டுகளிடம் இதற்காகப் போதிய அளவு வண்டிகள் உள்ளன.

[1975 நவம்பர் 6]

திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு தாலுக்காவிலே என்று எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, பொதுமான அளவுக்கு வசதி இல்லாத காரணத்தினால், இது தவிர வேறு குற்றங்கள் ஏதாவது நிகழ்ந்தால், காவல் துறையினர் துரிதமாகச் செல்வதற்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அரசு மேலும் இந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்த ஏதாவது செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்கள் இது வன்னியில் பொதுவாகவே காவல் துறையினருக்கு அதிகமான வண்டிகள் வேண்டும் என்று கோரினார்கள். மாவட்டத்தில் மொத்தம் 283 சர்க்கிள்கள் இருக்கின்றன. இப்போது ஏறத்தாழ 200 சர்க்கிள்களுக்கு ஜீப்புகளும், பிக்-அப் வேன்களும் இருக்கின்றன. மற்றவைகளுக்கு வழங்குவதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. எல். பலராமன் : மதுக் குற்றம் அதிகமாகி தவறுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று கருதப்படுவதால், அரசு மாவட்ட வாரியாக தனியாக காவல் துறை பிரிவு ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, டி.ஐ.ஜி. அளவிலே இந்த மதுவிலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஓர் இலாகா இயங்கிவருகிறது. சென்னையிலே அதற்குத் தலைமை அலுவலகம் இருக்கிறது. டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் தலைமையில் அது இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு மாவட்ட அளவிலும் மொபைல் யூனிட் வேறு இயங்கி வருகின்றது. டெபுடி குப்பிரண்டென்டன்ட் அவர்கள் தலைமை ஏற்று அந்தப் பணியை நடத்தி வருகிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நம் மாநிலம் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கையாண்டதன் காரணமாக, இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த இழப்பை ஈடு செய்ய அல்லது ஒரு பகுதியையாவது ஈடு செய்ய மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு கடிதம் எழுதியதா? அதற்கு என்ன பதில் வந்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பல முறைகள் மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறது. மது விலக்கினால் ஏற்படுகிற இழப்பை ஈடு செய்யும் அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும், ஒரு கணிசமான அளவுக்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாசாரத்திற்காவது ஈடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மத்திய அரசு அதைப்பற்றி ஆலோசிப்பதாகச்

[1975 நவம்பர் 6]

சொன்னது. அதை 12 அம்சத் திட்டத்தோடு 13-வது அம்சமாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்கூட அண்மையிலே பிரதமரிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. மீண்டும் நினைவுறுத்தியும் இருக்கிறோம். டெல்லியிலே கூடிய அமைச்சரவையில், இதனால் பயனடைபவர்கள் குஜராத், தமிழ் நாடுமாக இருப்பதால், அதைக் கைவிட்டுவிட்டதாகத் தெரிகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மற்ற மாநிலங்கள் ஏதேனும் மது விலக்கைக் கொண்டுவருமானால், அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை கொடுப்பார்களா? அப்படியானால், மறுபடியும் மது விலக்கை ரத்து செய்துவிட்டு, மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மற்ற மாநிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாக கருநாடக முதலமைச்சர் அவர்களைத் தொடர்ந்து பீகார் மாநில முதலமைச்சர் அவர்களும் மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுல் படுத்தினால் 30 கோடி அல்லது 40 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இழப்பு ஏற்படும் என்றும், அதை ஈடு கட்ட மத்திய அரசு தயாராக இருந்தால், அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களால் அப்படிச் சொல்ல முடிகிறது. நம்மால் அப்படிச் சொல்ல முடியவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : மது விலக்குத் திட்டத்தை மாநிலம் பூராவும் அமுல் படுத்தியிருக்கின்ற மாநிலங்கள் குஜராத், தமிழ் நாடும்தான். அவைகளில் மாற்றுக் கட்சியினர் ஆட்சி நடைபெறுவதனால், மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு விருந்து இழப்பீட்டுத் தொகை இல்லை என்ற அளவுக்கு கைவிட்டு விட்டதாக அதிகார பூர்வமாகத் தகவல் வந்திருக்கிறதா? யாரோ சொல்லிவிட்டார்கள் என்று நாம் விட்டுவிடக்கூடாது. மேற்கொண்டு முயற்சி செய்ய நமது அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எதிர்க் கட்சி ஆட்சி செய்யும் மாநிலங்களுக்குத் தர இயலாதென்று அதிகார பூர்வமாக எழுத மாட்டார்கள். நாம் தான் ஜாதையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

Prohibition Cases.

* 72. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of persons who have been sentenced to imprisonment or imposed fine respectively, in connection with prohibition offences from the reintroduction of prohibition; and

[1975 நவம்பர் 6]

(b) the name of the District where prohibition cases are prevalent?

மதுவிலக்கு வழக்குகள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கு அமுலுக்கு வந்தபின்பு எத்தனை பேர் மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக சிறைத் தண்டனை பெற்றுள்ளார்கள்? எத்தனை பேர்கள் அபராதம் கட்டியுள்ளார்கள்?

(இ) எந்த மாவட்டத்தில் மதுவிலக்கு வழக்குகள் அதிகம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவரவர்களே, (அ) தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கு மீண்டும் அமுல்படுத்தப்பட்ட தேதி முதல்—அதாவது 1—9—1974 முதல் 31—8—1975 முடிய உள்ள காலத்தில்—

50,059 பேர் மதுவிலக்குச் சம்பந்தமாக சிறைத் தண்டனை மாத்திரம் பெற்றார்கள்.

2 லட்சத்து 61 ஆயிரத்து 328 பேர்கள் அபராதம் மாத்திரம் கட்டி உள்ளார்கள்.

சிறைத் தண்டனையும் அபராதமும் சேர்ந்து பெற்றவர்கள் 85,076 பேர்கள்.

(இ) சென்னை நகரில் மதுவிலக்கு வழக்குகள் அதிகம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மதுவிலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவர்களைப் பிடிக்கும்போது காவல் துறையினருக்கு அவர்கள் அதிகத் தொந்தரவு கொடுப்பதாகவும், சில இடங்களில் துன்புறுத்தப்படுவதாகவும் அறிகிறேன். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் கடுமையான நடவடிக்கைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மது விலக்கு பூரணமாக நடைபெற வேண்டுமானால், திருப்திகரமாக நடைபெற வேண்டுமானால், அரிஷ்டம், மதுக்கஷாயம் போன்ற பொருள்கள் இந்தச் சட்டத்திற்குள்ளாக்கப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை விடுத்து

1975 நவம்பர் 6]

தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளதா? அதுபற்றி மத்திய அரசிடமிருந்து பதில் வந்துள்ளதா? சமீபத்திலே மிசா சட்டத்தின்கீழ் இந்தக் குற்றங்களுக்காகக் கைதானவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்களே, அதுபற்றி மத்திய அரசு உத்தரவிட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்வதற்கு தமிழக அரசு ஏதாவது சட்டம் இயற்றுமா, அதுபற்றி தமிழ் நாடு அரசின் நிலை என்ன என்பதுபற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மது விலக்கு வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமானால், நாம் பல கட்டு திட்டங்களை அதற்காகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, அரிஷ்டம் போன்ற பொருள்களை விற்பதாகச் சொல்லி மது வகையுருக்கள் தயாரிக்க பயன்படுத்துகிறார்கள். அவையிலே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், 128 பேர்கள் சமூக விரோதிகள் என்று கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் மிசா சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டார்கள். மத்திய அரசு அவர்களை சமுதாய விரோதிகள் அல்ல என்றும், மிசா சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யக் கூடாது என்றும் உத்தரவிட்டது. மத்திய அரசின் கருத்தை ஏற்று மாநில அரசு அவர்களை விடுதலை செய்தது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மதுவிலக்குக் குற்றங்களில் காவல் துறை அதிகாரிகளே சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக பரவலாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அது உண்மை. காவல் துறை அதிகாரிகள் முழுவதும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. யாரோ ஒரு சிலர் தவறு செய்கிறார்கள். காவல் துறையில் இருப்பவர்களும் மனிதர்கள்தான். அப்படிச் செய்பவர்கள் கடுமையான தண்டனைக்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். பலர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் விசாரணை நடைபெறுகிறது. அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற அதிகாரிகள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசு, மேல் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: மது அருந்துவதற்கு மெடிகல் கிரவுன்டினே பெர்மிட் தருகிறார்கள். எங்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் அந்த பெர்மிட் அனுமதிக்காமல் தள்ளிவிடுகிறார்களே, ஏன்?

[1975 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வி வழக்குகள் பற்றியதாக இருக்கின்றது என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மெடிகல் கிரவுண்டிலே பெர்மிட் தருவதற்கு வரைமுறைகள் எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, எங்கள் ஜில்லாவிலே, பெர்மிட்டே இல்லை என்று தடுக்கிறார்களே, அதற்கு ஏதாவது அரசு இன்னும் கொஞ்சம் சலுகை தருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தனியாக விண்ணப்பித்துக்கொண்டால், அதுபற்றி கவனிக்கப்படும். இது வரையில் 9 ஆயிரம் பேர்களுக்கு இந்தமாதிரி மது அருந்துவதற்கு பெர்மிட் மெடிகல் கிரவுண்டில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி ஆங்காங்கு அதிகாரிகள் சென்று விசாரித்து ஆராய்ந்து, இது சம்பந்தமாக முடிவு செய்த பின்னர் தான், மது பெர்மிட் அளிக்கலாம் என்று அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

THIRU D. V. D'MONTE : Sir, may I know how many Hotels in the City have been offenders in this respect?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுபற்றிய விவரங்கள் என்னிடத்திலே இல்லை. பொதுவாக 5 ஸ்டார் ஓட்டல்களுக்கு இந்த விதி தவிர்க்கப்படுகிறது. தனிக் கேள்வி போட்டால், அதுபற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த 5 நட்சத்திர ஓட்டல்களில் தனியாக பார் எடுத்துக்கொண்டால், 12 அம்சத் திட்டம் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாதா? அது மாதிரி இருந்தால், அதைக் கட்டுப்படுத்த நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏதாவது சட்டம் கொண்டு வருவதாக உத்தேசம் உண்டா என்பதுபற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏற்கெனவே இந்த மாதிரியான 5 ஸ்டார் ஓட்டல்களில், மது அருந்துகிறவர்கள் தனி அறையிலே விருந்துகளில் கலந்துகொள்ளும்போது அருந்தலாம். மேலும் அந்த விதியைக் கட்டுப்படுத்துவதாக இல்லை. 12 அம்சத் திட்டத்தை நாம் ஏற்கெனவே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். புதிதாக ஒரு அம்சம் என்று சொல்லி, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில், மறுபடியும் அந்த 12 அம்சத் திட்டத்தை நாம் பரிசீலிக்கத் தேவையில்லை.

(பிற்பகல் 4-10)

திரு. எல். பலராமன் : தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கை சத்து செய்து மறுபடியும் மது விலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்ததால், மொத்தம் 2 லட்சத்து 61 ஆயிரத்து 328 பேர்கள் அபராதம் மாத்திரம் கட்டியிருப்பதாகவும், 50,059

1975 நவம்பர் 6]

பேர் மது விலக்கு சம்பந்தமாக சிறைத் தண்டனை மாத்திரம் பெற்றதாகவும் ஒரு புள்ளி விவரத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். சமீப காலமாக வசதியுள்ளவர்கள்தான் இந்த மதுவைக் காய்ச்சுவதாகக் கூறுகிறார்கள். மதுவைத் காய்ச்சுவதால் குடிப்பவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறதா அல்லது குடிப்பவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறதால் காய்ச்சுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: குடிப்பவர்களை நம்பி காய்ச்சுவார்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. வி. வெங்கா: மிக அதிகமானவர்கள்மீது இந்த மது விலக்கு சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னை நகரிலும், கிராமப்புறங்களிலும் மது விலக்கை ரத்து செய்து அமுல்படுத்துவதற்கு முன்பு எந்த அளவுக்கு மது காய்ச்சி விற்பனை ஆகிக்கொண்டிருந்ததோ அதே அளவுக்கு விற்பனை செய்து வருவதாக பொது மக்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவார்கள் மற்றும் விற்பனையாளர்கள்மீது மேலும் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க அரசு எதேனும் சிறப்புத் திட்டம் வைத்திருக்கிறதா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதற்காகத்தான் இப்பொழுது இருக்கிற மிசா சட்டத்தையேகூட பயன்படுத்தி இந்த கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகின்ற பெரிய மொத்த வியாபாரிகளை எல்லாம் பிடிப்பதற்கு அரசு முயற்சித்து, அவர்களை எல்லாம் சிறையில் போட்டது. ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் சிறையில் இருப்பது நல்லதல்ல என்று மத்திய அரசு அவர்களை விடுவிக்குமாறு உத்தரவிட்டிருக்கிறது, இருப்பினும் நம்முடைய சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்டு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து வருகிறது. தொடர்ந்து எடுக்கும்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: 12 அம்சத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி சமூக விரோதிகளை இந்த அரசு ஜெயிலில் போட்டது, மத்திய அரசு அவர்களை விடுவிப்பதற்கு உத்தரவிட்டது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்தால், இந்த அரசுக்கும் இந்த அரசின் ஆணைக்கும் என்ன மரியாதை இருக்கிறது என்பதை நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து அறிய ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உணர்வுகளை உறுப்பினர் அவர்கள் தெரியப்படுத்தி விட்டார்கள். என்னால் முடியவில்லை.

[1975 நவம்பர் 6]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இந்த மது விலக்கை மீண்டும் அமுல்படுத்தியதன் பிறகு, ஏராளமானவர்கள் அபராதம் கட்டியதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அபராதம் அதாவது 'பைன்' கட்டியதால், அரசுக்கு வந்த மொத்த லாபம் எவ்வளவு என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், அதை லாபம் என்று கூற முடியாது. அபராதம் என்று தான் சொல்லலாம். அபராதம் மாத்திரம் கட்டியவர்கள் எண்ணிக்கை 2 லட்சத்து 61 ஆயிரத்து 328 பேர்கள் என்று சொன்னேன். மொத்தம் அபராதத் தொகையாக அவர்கள் செலுத்தியது 26 லட்சத்து 82 ஆயிரத்து 988 ரூபாய்.

Government grants for Private Colleges

* 73. Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the number of Private Colleges which were sanctioned Government grants during the year 1971-72;

(b) the college-wise amount; and

(c) the number of Private Colleges which were not sanctioned Government grants during 1971-72?

தனியார் கல்லூரிகளுக்கு அரசு மானியம்

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1971-72 ஆம் ஆண்டில் எத்தனை தனியார் கல்லூரிகளுக்கு அரசு மானியம் வழங்கப்பட்டது?

(இ) கல்லூரி வாரியாக எவ்வளவு?

(உ) 1971-72 ஆம் ஆண்டில் மானியம் வழங்கப்படாத தனியார் கல்லூரிகள் எத்தனை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) 1971-72-ல் 146 தனியார் கல்லூரிகளுக்கு அரசு மானியம் வழங்கப்பட்டது.

(இ) விவர அறிக்கை @ வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) 5 கல்லூரிகள்.

@ 76-92 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1975 நவம்பர் 6]

(b) the name of the District where prohibition cases are prevalent?

மதுவிலக்கு வழக்குகள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கு அமுலுக்கு வந்தபின்பு எத்தனை பேர் மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக சிறைத் தண்டனை பெற்றுள்ளார்கள்? எத்தனை பேர்கள் அபராதம் கட்டியுள்ளார்கள்?

(இ) எந்த மாவட்டத்தில் மதுவிலக்கு வழக்குகள் அதிகம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவரவர்களே, (அ) தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கு மீண்டும் அமுல்படுத்தப்பட்ட தேதி முதல்—அதாவது 1—9—1974 முதல் 31—8—1975 முடிய உள்ள காலத்தில்—

50,059 பேர் மதுவிலக்குச் சம்பந்தமாக சிறைத் தண்டனை மாத்திரம் பெற்றார்கள்.

2 லட்சத்து 61 ஆயிரத்து 328 பேர்கள் அபராதம் மாத்திரம் கட்டி உள்ளார்கள்.

சிறைத் தண்டனையும் அபராதமும் சேர்ந்து பெற்றவர்கள் 85,076 பேர்கள்.

(இ) சென்னை நகரில் மதுவிலக்கு வழக்குகள் அதிகம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மதுவிலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவர்களைப் பிடிக்கும்போது காவல் துறையினருக்கு அவர்கள் அதிகத் தொந்தரவு கொடுப்பதாகவும், சில இடங்களில் துன்புறுத்தப்படுவதாகவும் அறிகிறேன். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் கடுமையான நடவடிக்கைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மது விலக்கு பூரணமாக நடைபெற வேண்டுமானால், திருப்திகரமாக நடைபெற வேண்டுமானால், அரிஷ்டம், மதுக்கஷாயம் போன்ற பொருள்கள் இந்தச் சட்டத்திற்குள்ளாக்கப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை விடுத்து

1975 நவம்பர் 6]

தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளதா? அதுபற்றி மத்திய அரசிடமிருந்து பதில் வந்துள்ளதா? சமீபத்திலே மிசா சட்டத்தின்கீழ் இந்தக் குற்றங்களுக்காகக் கைதானவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்களே, அதுபற்றி மத்திய அரசு உத்தரவிட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்வதற்கு தமிழக அரசு ஏதாவது சட்டம் இயற்றுமா, அதுபற்றி தமிழ் நாடு அரசின் நிலை என்ன என்பதுபற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மது விலக்கு வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமானால், நாம் பல கட்டு திட்டங்களை அதற்காகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, அரிஷ்டம் போன்ற பொருள்களை விற்பதாகச் சொல்லி மது வகையறாக்கள் தயாரிக்க பயன்படுத்துகிறார்கள். அவையிலே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், 128 பேர்கள் சமூக விரோதிகள் என்று கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் மிசா சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டார்கள். மத்திய அரசு அவர்களை சமுதாய விரோதிகள் அல்ல என்றும், மிசா சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யக் கூடாது என்றும் உத்தரவிட்டது. மத்திய அரசின் கருத்தை ஏற்று மாநில அரசு அவர்களை விடுதலை செய்தது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மதுவிலக்குக் குற்றங்களில் காவல் துறை அதிகாரிகளே சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக பரவலாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அது உண்மை. காவல் துறை அதிகாரிகள் முழுவதும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. யாரோ ஒரு சிலர் தவறு செய்கிறார்கள். காவல் துறையில் இருப்பவர்களும் மனிதர்கள்தான். அப்படிச் செய்பவர்கள் கடுமையான தண்டனைக்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். பலர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் விசாரணை நடைபெறுகிறது. அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற அதிகாரிகள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசு, மேல் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: மது அருந்துவதற்கு மெடிகல் கிரவன்டினே பெர்மிட் தருகிறார்கள். எங்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் அந்த பெர்மிட் அனுமதிக்காமல் தள்ளிவிடுகிறார்களே, ஏன்?

[1975 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வி வழக்குகள் பற்றியதாக இருக்கின்றது என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மெடிகல் கிரவுண்டிலே பெர்மிட் தருவதற்கு வரைமுறைகள் எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, எங்கள் ஜில்லாவிலே, பெர்மிட்டே இல்லை என்று தடுக்கிறார்களே, அதற்கு ஏதாவது அரசு இன்னும் கொஞ்சம் சலுகை தருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தனியாக விண்ணப்பித்துக்கொண்டால், அதுபற்றி கவனிக்கப்படும். இது வரையில் 9 ஆயிரம் பேர்களுக்கு இந்தமாதிரி மது அருந்துவதற்கு பெர்மிட் மெடிகல் கிரவுண்டில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி ஆங்காங்கு அதிகாரிகள் சென்று விசாரித்து ஆராய்ந்து, இது சம்பந்தமாக முடிவு செய்த பின்னர் தான், மது பெர்மிட் அளிக்கலாம் என்று அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

THIRU D. V. D'MONTE : Sir, may I know how many Hotels in the City have been offenders in this respect?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுபற்றிய விவரங்கள் என்னிடத்திலே இல்லை. பொதுவாக 5 ஸ்டார் ஓட்டல்களுக்கு இந்த விதி தவிர்க்கப்படுகிறது. தனிக் கேள்வி போட்டால், அதுபற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த 5 நட்சத்திர ஓட்டல்களில் தனியாக பார் எடுத்துக்கொண்டால், 12 அம்சத் திட்டம் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாதா? அது மாதிரி இருந்தால், அதைக் கட்டுப்படுத்த நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏதாவது சட்டம் கொண்டு வருவதாக உத்தேசம் உண்டா என்பதுபற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏற்கெனவே இந்த மாதிரியான 5 ஸ்டார் ஓட்டல்களில், மது அருந்துகிறவர்கள் தனி அறையிலே விருந்துகளில் கலந்துகொள்ளும்போது அருந்தலாம். மேலும் அந்த விதியைக் கட்டுப்படுத்துவதாக இல்லை. 12 அம்சத் திட்டத்தை நாம் ஏற்கெனவே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். புதிதாக ஒரு அம்சம் என்று சொல்லி, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில், மறுபடியும் அந்த 12 அம்சத் திட்டத்தை நாம் பரிசீலிக்கத் தேவையில்லை.

(பிற்பகல் 4-10)

திரு. எல். பலராமன் : தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கை சத்து செய்து மறுபடியும் மது விலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்ததால், மொத்தம் 2 லட்சத்து 61 ஆயிரத்து 328 பேர்கள் அபராதம் மாத்திரம் கட்டியிருப்பதாகவும், 50,059

1975 நவம்பர் 6]

பேர் மது விலக்கு சம்பந்தமாக சிறைத் தண்டனை மாத்திரம் பெற்றதாகவும் ஒரு புள்ளி விவரத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். சமீப காலமாக வசதியுள்ளவர்கள்தான் இந்த மதுவைக் காய்ச்சுவதாகக் கூறுகிறார்கள். மதுவைத் காய்ச்சுவதால் குடிப்பவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறதா அல்லது குடிப்பவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறதால் காய்ச்சுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: குடிப்பவர்களை நம்பி காய்ச்சுவார்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. வி. வெங்கா: மிக அதிகமானவர்கள்மீது இந்த மது விலக்கு சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னை நகரிலும், கிராமப்புறங்களிலும் மது விலக்கை ரத்து செய்து அமுல்படுத்துவதற்கு முன்பு எந்த அளவுக்கு மது காய்ச்சி விற்பனை ஆகிக்கொண்டிருந்ததோ அதே அளவுக்கு விற்பனை செய்து வருவதாக பொது மக்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவார்கள் மற்றும் விற்பனையாளர்கள்மீது மேலும் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க அரசு எதேனும் சிறப்புத் திட்டம் வைத்திருக்கிறதா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதற்காகத்தான் இப்பொழுது இருக்கிற மிசா சட்டத்தையேகூட பயன்படுத்தி இந்த கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகின்ற பெரிய மொத்த வியாபாரிகளை எல்லாம் பிடிப்பதற்கு அரசு முயற்சித்து, அவர்களை எல்லாம் சிறையில் போட்டது. ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் சிறையில் இருப்பது நல்லதல்ல என்று மத்திய அரசு அவர்களை விடுவிக்குமாறு உத்தரவிட்டிருக்கிறது, இருப்பினும் நம்முடைய சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்டு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து வருகிறது. தொடர்ந்து எடுக்கும்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: 12 அம்சத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி சமூக விரோதிகளை இந்த அரசு ஜெயிலில் போட்டது, மத்திய அரசு அவர்களை விடுவிப்பதற்கு உத்தரவிட்டது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்தால், இந்த அரசுக்கும் இந்த அரசின் ஆணைக்கும் என்ன மரியாதை இருக்கிறது என்பதை நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து அறிய ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உணர்வுகளை உறுப்பினர் அவர்கள் தெரியப்படுத்தி விட்டார்கள். என்னால் முடியவில்லை.

[1975 நவம்பர் 6]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இந்த மது விலக்கை மீண்டும் அமுல்படுத்தியதன் பிறகு, ஏராளமானவர்கள் அபராதம் கட்டியதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அபராதம் அதாவது 'பைன்' கட்டியதால், அரசுக்கு வந்த மொத்த லாபம் எவ்வளவு என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், அதை லாபம் என்று கூற முடியாது. அபராதம் என்று தான் சொல்லலாம். அபராதம் மாத்திரம் கட்டியவர்கள் எண்ணிக்கை 2 லட்சத்து 61 ஆயிரத்து 328 பேர்கள் என்று சொன்னேன். மொத்தம் அபராதத் தொகையாக அவர்கள் செலுத்தியது 26 லட்சத்து 82 ஆயிரத்து 988 ரூபாய்.

Government grants for Private Colleges

* 73. Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the number of Private Colleges which were sanctioned Government grants during the year 1971-72;

(b) the college-wise amount; and

(c) the number of Private Colleges which were not sanctioned Government grants during 1971-72?

தனியார் கல்லூரிகளுக்கு அரசு மானியம்

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1971-72 ஆம் ஆண்டில் எத்தனை தனியார் கல்லூரிகளுக்கு அரசு மானியம் வழங்கப்பட்டது?

(இ) கல்லூரி வாரியாக எவ்வளவு?

(உ) 1971-72 ஆம் ஆண்டில் மானியம் வழங்கப்படாத தனியார் கல்லூரிகள் எத்தனை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) 1971-72-ல் 146 தனியார் கல்லூரிகளுக்கு அரசு மானியம் வழங்கப்பட்டது.

(இ) விவர அறிக்கை @ வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) 5 கல்லூரிகள்.

@ 76-92 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 நவம்பர் 6]

திரு. எல். பலராமன் : 'அட்வான்ஸ் டிச்சிங் கிரான்ட்' என்ற வகையில் ஒருசில கல்லூரிகளுக்கு முன்னதாக கிரான்ட் கொடுத்தும் சிலவற்றிற்குக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கும் என்ன காரணம் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 1971-72 ஆம் ஆண்டில் 5 கல்லூரிகளுக்கு மட்டும் இந்த மானியம் வழங்கப்படவில்லை. அந்தக் கல்லூரிகளில் முறையே, அய்யப்பா பெண்கள் கல்லூரி, அல்லூர்; தேவி குமாரி பெண்கள் கல்லூரி, குழித்துறை; என்.வி.கே.எஸ்.டி. ஆசிரியர் கல்லூரி, மார்த் தாண்டம், ஆகிய மூன்று கல்லூரிகளுக்கும் மானியம் வழங்கப்படாததற்குக் காரணம் அந்தக் கல்லூரிகளுடைய வரவு-செலவுபற்றிய விவரங்களை கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநருக்குத் தெரிவித்து மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்கு முன் விண்ணப் பிக்காததுதான். அந்த ஆண்டு அவர்களுடைய கணக்கு வழக்குகளைப்பற்றி தாமதமாக விண்ணப்பித்ததால், அந்த ஆண்டு மானியத்தை அவர்கள் பெற வில்லை. அந்த ஆண்டு செந்தமிழ் கலைக் கல்லூரி, மதுரை, செந்தமிழ் ஓரியென்டல் கல்லூரி, மதுரை, ஆகிய இரண்டிலும் அதனுடைய நிர்வாகத்தைப் பொறுத்து தகராறு ஏற்பட்டது. கரஸ்பாண்டன்ட், தாளாளர் யார் என்று முடிவு செய்ய முடியாத நிலையில் வழக்குகள், வழக்கு மன்றங்களிலே இருப்பதனால், அந்த இரண்டு கல்லூரிகளுக்கும் மானியம் வழங்கப்படவில்லை. ஆக, தமிழகத்திலுள்ள இந்த ஐந்து கல்லூரிகளைத் தவிர, மற்ற எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : இந்தக் கல்லூரிகளுக்கு அரசாங்க மானியம் வழங்கும்போது, இன்னின்ன அடிப்படையில் வழங்கப்படும் என்பதற்கான தெளிவான விதி முறைகள் உண்டா? இந்த விதி முறைகளிலிருந்து கல்லூரிகள் தவறினால், கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அந்தக் கல்லூரியீது நடவடிக்கை எடுக்க என்னென்ன வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் தவறாக நடந்துகொண்டால், நிர்வாகிகள் மேற் கொண்டு விண்ணப்பித்து மானியம் பெற வழிவகை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனியார் கல்லூரிகளுக்கு எந்தெந்த முறையில் மானியம் வழங்க வேண்டுமென்ற விதி முறைகள் இருக்கின்றன. எந்த முறையில் அவர்கள் விண்ணப்பித்தால், கல்லூரியை வைத்திருந்தால், அவர்களுக்கு மானியம் கொடுக்கலாம் என்ற முறைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அட்வான்ஸ் மானியத்தையும் மற்றும் முழுமையான மானியத்தையும் கொடுப்பதற்கு முன்பு, அந்தக் கல்லூரியினுடைய கணக்கு வழக்குகளையெல்லாம் சரி பார்க்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்

[1975 நவம்பர் 6]

கல்லூரிக் கல்வித் துறையிலே இதற்காகவென்று ஒரு தணிக்கையாளர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் பார்த்த பின்புதான் வழங்குகிறார்கள். கல்லூரி நிர்வாகிகளுக்கு இதிலே ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்தால், அவர்கள் மறுபடியும் விண்ணப்பித்துக் கொள்வதற்கு இப்பொழுது வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

திரு. எல். பலராமன் : தனியாரால் நடத்தப்படும் கல்லூரிகளில் சில மதத்தின் பெயரால் நடத்தப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளில் சில வற்றில் பின்தங்கிய மாணவர்களையும் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள தயக்கம் காட்டுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அரசு குறிப்பிடும் விகிதாசாரப்படி பின்தங்கிய மாணவர்களையும், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களையும் சேர்க்கவில்லையென்றால், அப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளுக்கு அரசு வழங்கும் மானியத்தை நிறுத்தி விடும்படியான செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உண்டா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எல்லாக் கல்லூரிகளும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களையும், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களையும் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாசாரப்படி கல்லூரிகளில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆண்டு தோறும் எல்லாக் கல்லூரி தாளாளர்களும் தங்களுடைய கல்லூரியில் இத்தனை பிற்படுத்தப்பட்டவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம், இத்தனை தாழ்த்தப்பட்டவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம் என்பது போன்ற புள்ளி விவரங்களை கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநருக்குத் தவறாமல் அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் அப்படி கடைசி வரை அனுப்பாவிட்டால், அந்தக் கல்லூரி மீது நடவடிக்கை எடுக்க இப்பொழுது வாய்ப்பு இருக்கிறது. மேலும் மானியத்தை நிறுத்தி விடவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த முறையில் அரசு மேலும் ஆராய்ந்து வருகிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, it was reported that one College in the City of Madras did not accept the Government's proposal not to collect fees from the Pre-University Class students. May I know whether there is any provision to suspend the grant to this institution or whether any amendments have been made by the Government in this regard?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரிக்கு மட்டும் மூன்று ஆண்டு காலமாக பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் மானியம் எதுவும் தரவில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய தலைமையிடத்

1975 நவம்பர் 6]

தணிக்கைக்கு வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். தாங்களே தணிக்கையாளரை வைத்து கணக்குகளைப் பார்க்கும்போது, அதை மறுபடியும் அரசாங்கத்தின் சார்பில் நாம் வைத்திருக்கும் தணிக்கையாளர் பார்க்கத் தேவையில்லை என்று கூறுகிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலுள்ள 150 கல்லூரிகள் தணிக்கை செய்ய தங்களுடைய கணக்கு வழக்குகளைத் தரும் போது, இவர்கள் மட்டும் தர மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் மறுத்ததன் காரணமாக, என்றைக்கு நீங்கள் தணிக்கைக்கு ஒத்துக்கொள்கிறீர்களோ அன்றைக்குத் தான் மானியம் தருவோம் என்று சொன்னோம். அவர்கள் தணிக்கைக்கு கணக்குகளைத் தர முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படியானால், நாங்கள் மானியம் தர முடியாது என்று சொல்லி விட்டோம். அதன் பிறகு அவர்கள் அந்தக் கல்லூரியில் படிக்க விரும்பும் மாணவிகள் சம்பளம் கட்டித் தான் படிக்க வேண்டுமென்று பத்திரிகையில் அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டுதான், அவர்களைக் கல்லூரியில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். மாணவிகளும் சம்பளம் கட்டித்தான் படிக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் விரைவில் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதித்தான், பல்கலைக் கழகத்துக்கும் இதுபற்றி எழுதியிருக்கிறோம். அவர்கள் விரைவில் ஒரு முடிவெடுப்பதற்காக ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : அரசாங்கம் மானியம் வழங்குவதை மட்டும் இப்படி நிறுத்தி விட்டால், அதன் காரணமாக மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் நிறைய தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. மாணவர்கள் சம்பளம் கட்டிப் படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அங்கு பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குச் சரியாக ஊதியம் வழங்கப்படாத நிலை ஏற்படும். அந்த ஆசிரியர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்புக்குக்கூட உத்தரவாதமில்லாத நிலை ஏற்படும். பல ஆண்டுகளாக இந்த மானியம் வழங்கப்படாவிட்டால், அது பல விதமான சிக்கல்களை உருவாக்கும். மதுரை செந்தமிழ் கலைக் கல்லூரிக்கும், மதுரை செந்தமிழ் ஓரியென்டல் கல்லூரிக்கும் அரசாங்க மானியம் வழங்கப்படாததால், இது போன்ற இடர்பாட்டுக்கு ஆளாகியிருக்கிறது. இதுபோன்ற இடர்பாடுகளைப் போக்கி அரசு விரைவில் தீர்வு காணுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் நிறைந்த கல்லூரிகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். அதற்கென்று தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தால், நாம் அத்தகைய கல்லூரிகளை ஏற்றுக்கொள்ள வழி ஏற்படும். அந்த வகையில் ஏதாவது செய்யலாமா என்பதுபற்றி இப்பொழுது ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். வழக்கு மன்றத்தின் தீர்ப்புக்குப் போனால், அரசாங்கம் எந்த வித

[1975 நவம்பர் 6]

மான நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடக் கூடாது என்ற தடை இருப்பதன் காரணமாக, நாம் அதில் ஈடுபட முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அவர்களாகவே அரசிடம் கொடுக்க முன்வந்தால், அரசு ஏற்று நடத்தத் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த இப்பொழுதுள்ள விதிமுறைகளின்படி ஏதாவது சிரமங்கள் இருப்பினும்கூட, மானேஜ்மென்ட் நியமனம், காலேஜ் போர்ட் நியமனம், மற்றும் நிர்வாகத்தை அரசே ஏற்று நடத்துவது போன்ற வகையில் அதற்கு வேண்டிய ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவதன் மூலம் இப்பொழுதிருக்கும் கஷ்டங்களைக் குறைக்க அரசு முற்படுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அங்கே பணி புரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு எந்த ஒரு கேடும் ஏற்படாத வகையில், தொடர்ந்து கல்லூரி சீராக நடைபெற வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் நோக்கம். அப்படி ஏதாவது கல்லூரியில் பணி புரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்குக் கேடு ஏற்படும் வகையில், சீர்கேடான முறையில் நடைபெறுமேயானால், அத்தகைய கல்லூரிகளைச் சீர்படுத்த நாம் புதிய சட்டம் கொண்டு வர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதைத் தான் அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எல். பலராமன்: இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் புகுமுக வகுப்பில் படிக்கின்றவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி என்ற திட்டத்தை அரசு நிறைவேற்றி, அதை மாணவ சமுதாயம் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படி இருக்கும் போது, அரசின் கொள்கைக்கு விரோதமான முறையில் விதிகளுக்கு முரணாக சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு, புகுமுக வகுப்பில் மாணவிகளைச் சேர்க்கும் கல்லூரியின்மீது தீவிரமாக அரசு நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அந்தக் கல்லூரி குறித்து அரசாங்க நிலையில் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் யாவும் எடுத்து முடிந்து விட்டது. இப்பொழுது பல்கலைக் கழகத்துக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். இப்படியே அவர்கள் தகராறு செய்துகொண்டேயிருந்தால், அனுமதியை மறுப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படி உரிமை மறுக்கப்பட்டால், அங்கு படிக்கும் மாணவர்கள் பரிட்சை எழுத முடியாத ஒரு நிலை உருவாகும். அப்படி மாணவர்கள் பரிட்சை எழுத முடியாத நிலை உருவானால், மாணவர்கள் மேற்கொண்டு கல்லூரியில் சேர முன்வர மாட்டார்கள். ஆக, பல்கலைக் கழகம் அதன் சட்ட திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

1975 நவம்பர் 6]

திரு. சே. முத்துசாமி : கல்லூரிகளுக்கு அரசு மானியம் வழங்க அரசு ஆணை இருக்கிறது. இந்த ஆணைக்குக் கட்டுப்படாமல் கட்டணம் வசூலிக்கக் கூடிய கல்லூரிகள்மீது அவசரச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முற்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவசரச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. அதற்காக தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அரசாங்கத்தினுடைய சட்டப்படி, புகுமுக வசூப்புகளுக்குக் கட்டணம் வசூலிக்கக்கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆனால் சில கல்லூரிகளில் வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கட்டணம் இல்லாத கல்லூரிகள் இருக்கும்பொழுது, இந்தக் கல்லூரிகளில் கட்டணம் கொடுத்து மாணவர்கள் சேருவதற்குக் காரணம் என்ன? அங்கு மாணவர்கள் நன்றாகப் படிக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அங்கு சேருகிற மாணவர்களையும், சேர்க்கிற பெற்றோர்களையும்தான் கேட்க வேண்டும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பே, அவர்கள் கட்டணம் வசூலித்தார்கள். அந்தப் பணத்தை அவர்கள் திருப்பித் தரவில்லை. அரசாங்கமே அந்த வருஷத்தில் மாணவிகளிடம் அந்தக் கல்லூரி வசூலித்த கட்டணத்தைத் திருப்பித் தந்தது. அதிலும் சில மாணவிகள் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. அதன்பின், பத்திரிகை மூலமாக அறிக்கை விட்டோம். அந்தக் கல்லூரியில் கட்டணம் வசூலிப்பதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பில்லை என்று அறிக்கை கொடுத்தோம். ஆனாலும் இப்போது மாணவிகள் அந்தக் கல்லூரியில் சேர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

*Teachers of Raja's College of Sanskrit and Tamil Studies,
Tiruvaiyaru.*

* 74. Q.—**THIRU K. S. GANAPATHI :** Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the revised scales of pay made applicable to the teachers of Oriental Colleges, are not made applicable to the teachers of Raja's College of Sanskrit and Tamil Studies at Tiruvaiyaru in Thanjavur district; and

(b) if so, the reason therefor?

[1975 நவம்பர் 6]

திருவையாறு, ராஜா சமஸ்கிருத தமிழ்மொழிப் பாட கல்லூரி ஆசிரியர்கள்

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கீழ்த்திசை மொழிக் கல்லூரிகளின் ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தும் திருத்தியமைக்கப்பட்ட சம்பள வீதங்கள் தஞ்சாவூர் மாவட்டம், திருவையாறு உள்ள ராஜா சமஸ்கிருத, தமிழ்மொழிப் பாட கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தாததென்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) ராஜா கீழ்த்திசைக் கல்லூரி, அரசு மானியம் பெறும் கல்லூரி அல்ல. ஆகையால் மானியம் பெறும் கீழ்த்திசைக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அமுலில் உள்ள ஊதிய விசதங்கள் ராஜா இசைக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மற்ற கலைக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் தகுதியை இந்த கீழ்த்திசைக் கல்லூரியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி, மற்ற கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம்போல் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கீழ்த்திசைக் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையிலே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் ஒரு குழு அமைத்து, அது அதைப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறது. அரசினுடைய மானியம் எதுவும் பெறவில்லை. அந்தக் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் மற்ற கல்லூரிகளில் போல் ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கோரியிருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், “போதுமான அளவுக்குப் பணம் இல்லாத காரணமாக, ஊதியம் குறைவாகக் கொடுத்து வருகிறோம்; மற்ற கீழ்த்திசை கல்லூரிகள்போன்று இதற்கும் அரசாங்கம் மானியம் தரவேண்டும்” என்று விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதுபற்றி பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவெடுக்கலாம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதிய வேறுபாட்டை மாத்திரம் அரசு ஒப்புக்கொண்டு, தானே கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1975 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்களுக்கு ஈடாக சம்பளம் அளிக்க பணமில்லை. அரசாங்கம்தான் தரவேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசு பரிசீலித்து தக்க முடிவெடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அந்தக் கல்லூரியிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு முறையான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை, குறைவான சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அரசு அறியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. அது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

Government Arts College for Women, Kumbakonam

* 75. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a sum of Rs. 1 lakh was donated to the Government a few years back by the Rotary Club of Kumbakonam for the construction of an Auditorium at the Government Arts College for Women, Kumbakonam;

(b) if so, whether the work relating to construction has been taken up; and

(c) if not, the reason for the delay?

கும்பகோணம் அரசு மகளிர் கல்லூரி

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கும்பகோணம் அரசு மகளிர் கல்லூரியில் அரங்கம் (Auditorium) ஒன்று கட்டுவதற்காக, கும்பகோணம் ரோட்டரி கிளப் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு லட்சம் ரூபாயை அரசுக்கு நன்கொடையாக வழங்கியது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், கட்டுமானப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதா?

(உ) இல்லையெனில், தாமதத்திற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

[1975 நவம்பர் 6]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எத்தனை ஆண்டுகளாக இந்தப் பணம் கொடுக்கப் பட்டு ஆடிட்டோரியம் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது, அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆடிட்டோரியம் கட்ட ரோட்டரி கிளப்பினரால் 1972-ம் ஆண்டு ஒரு லட்ச ரூபாய் நன்கொடையாக அந்தக் கல்லூரி முதல்வரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த ஆடிட்டோரியம் கட்ட 3,40,000 ரூபாய் ஆகும் என்று கணக்கிடப்பட்டது. மேடைப்பகுதி மட்டும் கட்ட ஒரு லட்ச ரூபாய் செலவாகும் என்று கருதப்பட்டது. 1973-74-ல் அந்தப் பணி பொதுப்பணித் துறையினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவர்கள், சென்டேஜ் சார்ஜ் 14.5 சதவீதம் ஆகும் என்று சொல்லி 1,45,000 ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ரோட்டரி கிளப்பினர் ஒரு லட்சம் தான் தந்திருக்கிறார்கள். பிறகு பொதுப்பணித் துறையினரே, அந்தக் கல்லூரி முதல்வரிடமிருந்து கணக்கு முழுவதையும் தங்களிடத்தில் ஒப்படைத் தால், சென்டேஜ் சார்ஜ் வசூலிக்காமல் விடலாம் என்று சொன்னார்கள். அதன் பின் அந்தக் கணக்கு பொதுப்பணித் துறையினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, இப்போது அந்தக் கட்ட வேலை துவங்கிவிட்டது. அது இந்த ஆண்டுக்குள் முடிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்தப் பணம் ஆடிட்டோரியம் கட்டுவதற்காக 1969-லே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது ஒரு லட்ச ரூபாய் போது மானது என்று கருதப்பட்டது.

ஆனால் இப்போது அதற்கு 2, 3 லட்ச ரூபாய் ஆகும் என்று கருதப்படு கிறது. இன்னும் போகப் போக அதிகமாகலாம். ஆகையால் இந்த ஆண்டுக் குள்ளாகவாவது கட்டி முடிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 1972-லேதான் ரோட்டரி கிளப் அரசினர் மகளிர் கல்லூரி முதல்வரிடம் வழங்கியது. அந்த ஆடிட்டோ ரியம் கட்ட ஆகும் செலவு 3,40,000 ரூபாய். மேடைப் பகுதிக்கு மட்டும் 1 லட்ச ரூபாய் ஆகும், மற்ற பகுதிக்கு மேற்கொண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து கட்டிக்கொள்ளலாம் என்று கருதப்பட்டது. ரோட்டரி கிளப்பினர் ஒரு லட்ச ரூபாய் தருவதால், அவர்கள் சின்னம் பொறிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அவர்கள் பெயரை அந்த ஆடிட்டோரியத்திற்கு வைக்க வேண்டுமென்றும்

@ 31-10-1975 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப்போடப் பட்டது.

1975 நவம்பர் 6]

கோரிக்கை விடுத்தார்கள். அந்த இரண்டு கோரிக்கைகளையும் அரசு ஏற்று, அதற்கு அனுமதி அளித்து, இப்போது ரோட்டரி கிளப் ஆடிட்டோரியம் என்ற பெயரிலேயே கட்டப்பட்டு வருகிறது.

Running of Nursing Homes by Professor of Medical College.

@ * 63 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that complaints have been received during 1975, that the Professor of Psychiatry, Tirunelveli Medical College, now on leave, is running two Nursing Homes at Thanjavur, contrary to the service rules;

(b) if so, whether the matter has been investigated; and

(c) the action taken thereon?

மருத்துவக் கல்லூரி பேராசிரியர் தனி மருத்துவ இல்லங்களை நடத்துதல்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரியில் பணியாற்றிவருபவரும், தற்போது விடுப்பில் உள்ளவருமான உள நோயியல் பேராசிரியர் பணிமுறை விதிகளுக்கு முரணாக, தஞ்சாவூரில் இரண்டு தனி மருத்துவ இல்லங்களை நடத்தி வருகிறார் என்று 1975-ஆம் ஆண்டில் புகார்கள் வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், இதுபற்றிப் புலனாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளதா?

(உ) அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரியில் இத்தகைய பதவி எதுவும் இல்லை.

(இ) & (உ): இவ்வினா எழவில்லை. கேட்கப்பட்ட கேள்வி திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரியைப் பற்றியது. ஆனால் கோவை மருத்துவக் கல்லூரியிலே அத்தகைய பதவி உள்ளது. அதுபற்றி துணைக் கேள்வி கேட்பார்களானால், பதில் கூற முடியும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: உளநோயியல் பேராசிரியராக இருந்தவர் தஞ்சையிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். அவர் தொடர்ந்து தஞ்சையிலே இரண்டு நாசிங் ஹோம் நடத்தி வருகிறார். மேலும் அவர் இரண்டு ஆண்டுகளாக எக்ஸ்டிரார்டினரி லீவ் எடுத்துக்கொண்டு அதை நடத்தி

@ 31—10—1975 ஆம் நாள் வினாப் பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப்

[1975 நவம்பர் 6]

வருகிறார். இது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது. இதுபற்றி அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதும் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தஞ்சையிலே அவ்வாறு ஒரு உள நோயியல் பேராசிரியர் தனியாக இரண்டு நர்சிங் ஹோம் நடத்தி வருகிறார் என்ற குற்றச்சாட்டு காரணமாகத்தான், அவர் தஞ்சையிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கு மாற்றப்பட்டார். நீண்டகாலமாக, பதவியிலே உள்ளவர்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றல் ஆகிறபோது, விடுமுறை எடுக்க அவர்களுக்கு உரிமை இருந்து வருகிறது. அந்த முறையிலே இவர் முதலிலே 4 மாதம் விடுமுறை பெற்றார். அதன்பின் 62 நாட்கள் ஈட்டிய விடுப்பு பெற்றார். பின்னர் 120 நாட்கள் ஈட்டிய விடுப்பு பெற்றார். அதற்குப் பிறகு சம்பளத்துடன் கூடிய விடுப்பு எடுக்க முடியாத நிலையிலே, சம்பளம் இல்லாமல் ஈட்டாத விடுமுறை பெற்றார்.

இதற்கிடையிலே சில வாரங்கள் விட்டு விட்டு அங்கு வந்து பணியாற்றி விட்டு, இப்போது மெடிகல் லீவ் வேண்டுமென்று கேட்டு, மெடிகல் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்து தற்போது விடுப்பில் இருந்து வருகிறார். அது மெடிகல் போர்டில் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மெடிகல் போர்டு பரிசீலனை செய்து, தவறு என்று தெரிவிப்பார்களேயானால், நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இதற்கிடையிலே, அவர்கள் சொந்தப் பொறுப்பிலே நர்சிங் ஹோம் நடத்திக்கொண்டிருப்பதாலும், அரசுப் பணியை சரியாகச் செய்யாததாலும், அந்த அடிப்படையிலே அவர்களை ஏன் வேலையிலிருந்து நீக்கம் செய்யக்கூடாது என்று காரணம் கேட்குமாறு, மருத்துவத் துறை இயக்குநர் அவர்களிடத்திலே வாய்மொழியாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு இயக்குநர் அவர்கள் விஜிலன்ஸ் துறை மூலமாக புலன் விசாரணை செய்யச் சொல்லி, நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். இருந்தாலும், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க இயக்குநர் அவர்கள் உறுதியாக இருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 4-30)

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தஞ்சாவூரிலுள்ள மருத்துவ மனையில் 'டவுட்' என்று சொல்லக்கூடிய ஏஜன்டுகள், உளநோய் உள்ளவர்கள் மருத்துவ மனைக்கு வரும்போது, இங்கிருக்கும் மருத்துவர்கள் புதிதாக வந்தவர்கள்; சிறப்பாக வியாதி குணமாக வேண்டுமானால், இங்கு வேலை பார்த்த பழைய மருத்துவரிடம் வாருங்கள் என்று சொல்லி, அந்த நர்சிங் ஹோமுக்கு அழைத்துப் போகிறார்கள். அந்த நோயாளிகளிடமிருந்து அதிகமான தொகை வசூலிக்கப் படுகிறது. இப்படி அழைத்துச் செல்லும் ஏஜன்டுகளுக்கு 25 சதவிகிதம்

1975 நவம்பர் 6]

என்ற முறையில் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய நண்பர் ஒருவர்கூட அதில் சிக்கிக்கொண்டு அவஸ்தைப்பட்டார். எனவே அந்த மருத்துவரீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் போல, அமைச்சரும் அவசரப்பட்டுச் செய்துவிடலாமென்று எண்ணுவது உண்டு. ஆனால் யார்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமானாலும், சில விதிமுறைகளைப் பின்பற்றித்தான் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், அந்தக் காலத்திற்கும் சேர்த்துச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற தீர்ப்பை, ஏதாவது ஒரு நீதிபதியிடம் பெறும் வாய்ப்பு அரசுப் பணியில் இருப்பவர்களுக்கு இருக்கிறது. உறுப்பினரவர்கள் சொல்லும்போது, அங்கே சில டவுட்டிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை தூது செல்கிறார்களென்றார்கள். மருத்துவ மனையில் பணியாற்றப்பவர்களே அப்படிச் செய்கிறார்களென்ற புகார் வருமானால், அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, what we would like to know is whether it is permissible under the Government Service Rules for a Professor of Psychiatry in a Medical College to have Nursing Homes. If it is established that she is running a Nursing Home, why the Director of Medical Education has to wait for three years to initiate action only on the word of the Hon. Minister is not understood by the Members of this House. May I know, Sir, whether there is reluctance on the part of the department even to take action against proved offenders of this type?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அவர்கள் அவ்வாறு மருத்துவ மருந்தகம் ஒன்றை அல்லது மருத்துவமனை ஒன்றை நடத்தி வந்தாலும்கூட, அது அவர்களுடைய பெயரிலே நடத்தப்படுகிறதென்பது சில கட்டங்களிலே மறைக்கப்படுகிறது, சில நேரங்களில் வேறு பெயரை வைத்துவிடுகிறார்கள். நர்சிங் ஹோம் என்ற பெயர் இல்லாமலேயே நடத்துகிறார்கள். சுருக்கமாகச் சொல்வதாக இருந்தால், ஏமாற்றுவதற்கான வல்லமையை சிலர் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி ஏமாற்றும்போது, சட்டப்படி குற்றம் சாட்டப்படாமல் போய்விடக்கூடும். அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமையை ஆற்றவில்லை என்று அப்போது குற்றம் சாட்ட வேண்டியிருக்கிறது. மற்றொன்று, அவர்கள் விடுமுறை பெற்ற காரணத்தாலே, குற்றம் சாட்ட முடியவில்லை. எனவே விஜிலன்ஸ் மூலம் நிரூபிக்க வேண்டும்.

[1975 நவம்பர் 6]

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: இந்த மருத்துவப் பேராசிரியை தஞ்சை நகரத்திலே, மக்கள் குடியிருக்கக்கூடிய பகுதியிலே மருத்துவ மனையை வைத்துக்கொண்டு, பயித்தியக்காரர்களை காலையிலும், மாலையிலும் சாலையிலே ஊர்வலமாகப் போகவிடுவதும், வைத்தியம் என்ற பெயரிலே அந்தப் பயித்தியக் காரர்களை மருத்துவமனையில் அடிப்பதும், அதனால் கூச்சல் எழுவதும், அதனால் அந்தப் பகுதியில் வாழ்பவர்களுக்குச் சங்கடம் ஏற்படுகிறதென்பதும் அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அப்படிப்பட்ட தகவல் அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால், அதன் நிமித்தம் அரசுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க எண்ணமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் எனக்கு ஏற்படவில்லை. அவர்கள் அதுபற்றி எனக்குத் தெரிவிக்கவுமில்லை. அப்படி ஏதாவது இருந்தால், பக்கத்திலுள்ளவர்கள் போலீசுக்குப் புகார் செய்தால் போலீசார் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: முன்பெல்லாம் இராஜா மிராசதார் மருத்துவ மனைக்கு தடுப்புச் சுவர் இல்லாமல் இருந்தது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அங்கு வந்தபோது, இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டு, எல்லாப் பக்கத்திலும் தடுப்புச் சுவர் போடப்பட்டது. அப்படியிருந்தும் கூட, டவுட்டுகள் என்று சொல்லக்கூடிய ஏஜன்டுகள் மிக அதிகமான அளவில்—40, 50 பேர்கள் என்ற அளவில் இருந்துகொண்டு, நோயாளிகளை ஈர்த்துக்கொண்டு போவதும், அதிகப்படியான அளவுக்குப் பணத்தை கமிஷனாக வாங்குவதும் தொடர்ந்து நம்முடைய மாநிலத்தில், தஞ்சாவூரில் மட்டும்தான் நடைபெறுகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுபற்றி அட்வைசரி கமிட்டியிலும் பேசப் பட்டது. அதற்கு ஒரு முடிவு கட்டினால், பல குழப்பங்கள் தீரும். எனவே அது குறித்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் அந்த மருத்துவ மனையின் ஆலோசனைக் குழுவில் இடம் பெற்றிருப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன். அரசு மருத்துவ மனையில் பணியாற்றுவவர்களே டவுட்டுகளாக இருந்தால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அப்படிப்பட்ட டவுட்டுகளைப் பயன்படுத்தும் டாக்டர்கள் யார் யார் என்பதற்கான பட்டியலை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்தால், அதில் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொருவரையும் பணிமாற்றம் செய்யலாம். அந்த டாக்டர்களை மாற்றலாம் அல்லது டவுட்டுகள் மருத்துவமனையில் பணியாற்றுவவர்களாக இருந்தால், அவர்களை மாற்றலாம். இரண்டுமில்லாமல், வெளியார் தொடர்பில் செய்தால், டாக்டர்கள் அதற்கு உடன்பட்டிருந்தால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

1975 நவம்பர் 6]

THIRU D. SANTOSHAM: Hon. Deputy Chairman, Sir, is it not a fact that Professors who are specialists and experts in particular departments are allowed to have consulting practice and it is not necessary that the expert knowledge of such persons should be made available to the public by allowing them to have consulting practice during their spare hours?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அரசாங்கப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய மருத்துவர்களில் சிலர், நிர்வாகத் துறையில் இருக்கக்கூடிய மருத்துவர்களில் சிலர் எந்தக் காரணத்தை முன்விட்டும் பிராக்டிஸ் செய்யக்கூடாது.

Either Consultation or general practice எனவும் செய்யக் கூடாது. பேராசிரியர்களாக உள்ளவர்கள் அல்லது Clinical professors

ஆக உள்ளவர்கள் Consultation வழங்கலாம். Consultation

வேறு, Practice வேறு. அவர்கள் ஆலோசனை வழங்குவதற்கு

இன்றைக்கு இடமிருக்கிறது. அதை Limited practice என்று

சொல்ல வேண்டும். ஆனால் பலர் நர்சிங் ஹோம் வைத்துக்கொள்ளும்

அளவுக்கு அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அதில் வேறு சிலருடைய

பெயர்களை வைத்துக்கொண்டு, தவறுகள் செய்வது உண்மைதான். சட்டப்படி

எப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதென்பது ஆராய்வதற்குரியது.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, in view of the poor attention in many of our Government Hospitals and overcrowding there, why not we abolish the rule prohibition private practice and make it permissible for all medical practitioners to practise privately instead of finding fault with one or two people who are doing it surreptitiously?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அவ்வாறு அனுமதிக்க ஆரம்பித்தால், மருத்துவ மனைகளில் வேலையே நடக்காது.

Chatram Dispensary, Tiruvaiyaru.

@ * 64. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government for taking over the Chatram Dispensary at Tiruvaiyaru, Thanjavur District, and running the same as a Government hospital; and

(b) if so, when it is expected to be implemented?

@ 31-10-1975 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப்போடப்

[1975 நவம்பர் 6]

திருவையாறு சத்திரம் மருந்தகம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், திருவையாற்றில் உள்ள சத்திரம் மருந்தகத்தை அரசே மேற்கொண்டு அதனை அரசு மருத்துவமனையாக நடத்துவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், இது எப்பொழுது செயல்படுத்தப்படுமென்று எதிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, (அ) இல்லை.

(இ) எழவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருவையாறு மருந்தகம், சத்திரம் டிபார்ட்மென்ட் என்ற நிர்வாகத்தினரால் நடத்தப்படுவதாகும். அங்கு கடந்த மூன்று ஆண்டுகாலமாக மருந்து இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். மருந்து கிடையாதென்று போர்டு எழுதி, மருத்துவ மனையில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக வைத்திருப்பதாக மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களும் இதைப்பற்றி எழுதியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அந்த வட்டாரத்தில் ஒரு லட்சம் மக்கள் இருப்பார்கள். அந்தப் பகுதியில் ஒன்றிய மருத்துவ மனை—ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஒன்று இருக்கிறது. அது தவிர, திருவையாறு மருந்தகம் இருக்கிறது. திருவையாற்றிலிருந்து இரண்டு, மூன்று மைலில் ஒன்றியத்தின் மேற்பார்வையில் ஒரு டிஸ்பென்சரி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இது ஒன்றியத்தினுடைய மருத்துவ மனையாக இல்லாமல், சத்திரம் டிஸ்பென்சரி என்று தொடங்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. ஓரத்தநாடு மாணவர்கள் இல்லம் போன்று, அற அடிப்படையில் இது நடைபெற்று வருகிறது. இதன் நிர்வாகத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே செம்மைப்படுத்த முடியும். செம்மைப்படுத்த முடியவில்லை என்று அவர்கள் அரசுக்கு எழுதுவார்களேயானால், அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம். ஒன்றிய மருத்துவ மனைகளைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கும் அதே கோணத்தில் இந்த மருத்துவ மனையைப்பற்றிப் பரிசீலிக்க முடியாது. 11-7-1975-ல் மருத்துவ நலத் துறை இயக்குநருக்கு இதுபற்றி ஒரு வேண்டுகோள் வந்திருப்பதாகவும், அது

1975 நவம்பர் 6]

ஆராயப்படுவதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், அந்த மருத்துவ மனையின் நிலைமைகளை விளக்கி, அரசு அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

(பிற்பகல் 4-40)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இதுபற்றி இந்த அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்திலே பேசும்போது, தங்களாலே அதற்குப் பணம் கொடுத்து நடத்த இயலவில்லை என்றும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அரசே இதை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கடிதம் எழுதியிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஆக, அதை அரசே நடத்துமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் திருவையாறு பகுதி மக்கள் அதிகமாக இருப்பதாலும், அதிக அளவில் நோயாளிகள் இருப்பதாலும், அரசு புதிதாக ஒரு மருத்துவமனையை வைக்க முயற்சி செய்யுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஏற்படுத்திய மருத்துவமனையில் மருந்து இல்லை என்ற நிலை இருக்கும்போது, புது மருத்துவமனை ஏற்படுத்துவது என்பது கட்டிய மனைவிக்கு குழந்தை இல்லை என்று புது மனைவி தேடுவது போல் ஆகிவிடும். அதற்கு அதிகமான செலவு ஆகும். ஆகவே, தற்போது இயலாது.

Malaria

* 76. Q.—THIRU D. V. D'MONTE: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the specific measures taken by the Health authorities to combat the resurgence of Malaria and to control the mosquito menace in Tamil Nadu; and

(b) the steps taken to meet the reported shortage of Anti-Malaria Drugs?

மலேரியா

திரு. டி. வி. டி' மாண்டி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாட்டில் மீண்டும் மலேரியா பரவுவதை எதிர்த்துப் போராடவும், கொசுத் தொல்லை யைக் கட்டுப்படுத்தவும் சுகாதார அதிகாரிகளால் எடுக்கப்பட்ட திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகள் யாவை ?

[1975 நவம்பர் 6]

(இ) மலேரியா தடுப்பு மருந்துகள் தட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (இ) விவர அறிக்கை யொன்று @ மன்றத்தின் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

THIRU D. V. D'MONTE: Sir, have the Government any proposal to use larve-eating fish called Gamboosa or Gabi as a weapon to control malaria, as is done by the Ahmedabad Municipal Corporation in Gujarat? May I know, Sir, what programme, if any, is in the mind of the Government and what it would cost?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஒரு விரிவான அறிக்கை தரப்பட்டிருக்கிறது. விவரங்களிலேகூட 'கண்டிஷனல்'-ஆகத்தான் ஒவ்வொரு கட்டத்திலேதான் பயன்படுத்த முடியும் என்று இருக்கிறது. எந்த ஒரு புது மருந்தையும் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

திரு. டி. சந்தோஷம்: மதுரை மாநகராட்சியில் முன்பெல்லாம் டி.டி.டி. ஸ்ப்ரே ஒழுங்காக நடந்து வந்தது. இப்போது அது முற்றிலும் கைவிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு கைவிடப்பட்டது, எந்தவிதப் பயனும் ஏற்படவில்லை என்ற காரணத்தாலா அல்லது தேவையில்லை என்ற காரணத்தாலா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஒரு முறை மலேரியா ஒழிப்புப் பணி தீவிரமாக நடைபெற்றது. 1965 ஆம் ஆண்டிலே தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், மலேரியா ஒழிப்பு வெற்றிபெற்ற ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் வேறு சில மாநிலங்களில், இந்த மலேரியா இடையிடையே தோன்றியது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. 1974 ஆம் ஆண்டிலே தமிழ் நாட்டில் தர்மபுரி மாவட்டத்திலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், மேலும் ஈரோடு, சேலம், திருச்சி போன்ற பகுதிகளிலேயும், சென்னையிலேயும் மலேரியா மறுபடியும் காணப்பட்டது. மலேரியா அடையாளம் உள்ளவர்கள் சிகிச்சைக்கு வருகிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டபோது, எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே மறுபடியும் வளருகிறது என்று பார்த்து, அந்தந்தப் பகுதிகளிலே முனைப்புப் பணி நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு, மாநகராட்சிகள் மூலமாகவும், நகராட்சிகள் மூலமாகவும் மற்றும் அரசு மருத்துவமனைகள் மூலமாகவும் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு செயல்படுத்தப்படுகின்றன. மதுரையிலே இப்போது இல்லை என்று சொன்னால், இப்போது மதுரையிலே அந்தப் பிரச்சினை இல்லை என்று பொருள்.

@ 93-94 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு

ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 நவம்பர் 6]

Applications for Power Connections

@ * 65 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of applications received during 1972-73, 1973-74 and 1974-75 up to 28th February 1975, requesting power connection for (i) domestic and (ii) agriculture purposes in North Arcot District; and

(b) among them, the number of power connections given, category-wise?

மின் இணைப்பு கோரிய மனுக்கள்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1972-73, 1973-74 ஆம் ஆண்டுகளிலும், 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 28-2-1975 முடியவும் (1) வீடு (2) வேளாண்மை உபயோகத்திற்காக மின் இணைப்பு கோரி வந்த மனுக்கள் எத்தனை?

(இ) அவைகளில் இதுவரை இணைப்புகள் வழங்கப்பட்டவை இனம் வாரியாக எத்தனை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :

வீட்டிற்கு அளிக்கப்பட்ட மின் இணைப்புகள். வேளாண்மைக்கு அளிக்கப்பட்ட மின் இணைப்புகள்.

வருடம்,	மின் இணைப்பு கோரி வந்த மனுக்கள்.	மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டவைகள்.	மின் இணைப்பு கோரி வந்த மனுக்கள்.	மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டவைகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1972-73	6,001	4,971	10,307	8,555
1973-74	5,529	5,476	4,787	4,684
1974-75	6,370	5,580	4,294	2,867

@ 31-10-1975 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப்போடப் பட்டது.

[1975 நவம்பர் 6]

திரு. எஸ். பலராமன்: அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலே வீடுகளுக்கு மின்னணைப்பு ஏறத்தாழ முழுவதும் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள். விவசாய பம்புசெட்டுகளுக்கு, 10 ஆயிரத்துக்கு 8 ஆயிரம் என்ற அளவில் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக மூன்று பிரிவாக மனுக்கள் வாங்குகின்றார்கள். அதாவது, Construction, O. & M., Commercial. என்ற மூன்று பிரிவுகளில் வாங்குகின்றார்கள். இப்படி மூன்று பிரிவின்படியும் வாங்கும் மனுக்களை ஒன்று திரட்டித்தான் பதில் அளிக்கப் பட்டதா, அப்படியிருப்பின் பல மனுக்கள் விடப்பட்டிருக்கும் என்பதை அரசு அறியுமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஒன்று திரட்டித்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைவுக்குக் காரணம் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை போதவில்லை என்பதுதான். மேலும் இப்போது அலுமினியம் கண்டக்டர் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் அது தாராளமாகக் கிடைத்து விடும். கிடைத்தவுடன் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு, நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அரசு தெரிவித்திருக்கிறது.

திரு. வி. வெங்கா: அலுமினியம் கண்டக்டரை உபயோகப்படுத்தாமலே பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய போல்கள் மற்றும் சாதனங்களை வைத்தும் உபயோகப்படுத்தலாம். ஆகவே, பக்கத்திலே இம்மாதிரி வசதிகள் இருந்தும், சில இடங்களிலே வழங்கப்படாமலிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவாரா? அம்மாதிரி வசதிகள் இருந்தால், அந்த இடங்களுக்குக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இடங்களில் பிரச்சினை இருக்கிறது என்று விவரங்கள் கொடுத்தால், பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எஸ். பலராமன்: 1974-75 ஆம் ஆண்டிலே 4 ஆயிரம் மனுக்கள் தான் பதிவு செய்யப்பட்டன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரிஜிஸ்தர் செய்ததனுல்தான், 4 ஆயிரம் என்ற நிலை. வரும் எல்லா மனுக்களையும் பதிவு செய்யாத ஒரு நிலை இருப்பதை அரசு அறியுமா? வருகின்றவைகளை எல்லாம் தக்கவாறு பதிவு செய்து நடவடிக்கை எடுக்க அரசு அறிவுரை வழங்குமா என்றும் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: வந்திருக்கின்ற விவரப்படி வேளாண்மைக்கு அளிக்கப்பட்ட மின்னணைப்பு குறைவுதான். மனுக்கள் வந்திருப்பது 4,794, அதில் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பது 2,497 மனுக்களுக்குத்தான். பதிவு செய்துதான் இந்த விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1975 நவம்பர் 6]

முக்கியமான பிரச்சினை இதுவல்ல. வரும் மனுக்களையெல்லாம் பதிவு செய்கின்றார்கள். அலுமினியம் கண்டக்டர் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் முக்கியமான பிரச்சினை. ஆறு மாத காலமாக இந்த அலுமினியம் கண்டக்டர் கிடைக்கவில்லை. டன் ஒன்றுக்கு அதிகமான விலை இருந்தும் பரவாயில்லை என்ற முறையில், நம்முடைய அரசின் சார்பாக இறக்குமதி செய்வதற்குக்கூட ஒப்புக்கொண்டோம். ஆனால், இவைகளை வெளிநாட்டிலிருந்து வாங்கக்கூடாது என்று மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது. இங்கே உற்பத்தியாகும் அலுமினியம் கண்டக்டர்கள் இந்த ஆண்டு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகவே அவைகள் கிடைக்கப்பெற்றவுடன், எல்லாவற்றுக்கும் இணைப்புக் கொடுத்து, பிரச்சினைகள் இல்லாமல் போகும் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: வினாக்கள் 77, 78 மற்றும் 79 ஒன்றாகவே இருப்பதால், அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து பதில் அளிப்பார்கள்.

Artificial Rain.

* 77. Q.—THIRU D. V. D' MONTE: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to produce artificial rain in Madras City by seeding clouds with silver iodide to relieve water scarcity; and

(b) if so, the steps taken in that regard?

செயற்கை மழை.

திரு. டி. வி. டி' மாண்டி: மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) சென்னை மாநகரில் தண்ணீர் பற்றாக்குறையைப் போக்க மேகத் தினூடே சில்வர் அயோடைடு தூவி செயற்கை மழை பெய்விக்கும் செயற்குறிப்பு எதுவும் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதுகுறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) & (இ) மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அறியவிழையும் தகவல் அடங்கிய விவர அறிக்கை @ ஒன்று சட்ட மன்ற மேலவையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

[1975 நவம்பர் 6]

* 78. Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any plans for producing artificial rains in drought-affected areas, whenever necessary and possible; and

(b) if so, the details thereof?

திரு. டி. சந்தோஷம்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) வறட்சிப் பகுதிகளில், அவசியமான பொழுதும் இயன்ற பொழுதும், செயற்கை மழை பெய்யச் செய்வதற்கான திட்டங்கள் எவையும் அரசிடம் உள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அவை பற்றிய விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) தற்போது இல்லை.

(இ) மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அறியவிழையும் தகவல் அடங்கிய விவர அறிக்கை @ ஒன்று சட்டமன்ற மேலவையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* 79 Q.—THIRU D. V. D' MONTE: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total expenditure so far incurred on the artificial rain experiment in Tamil Nadu; and

(b) the results and evaluation of the artificial rain experiment?

திரு. டி. வி. டி'மாண்டி: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தமிழ் நாட்டில் செயற்கை மழை பொழிவிப்பதற்காக இதுவரையில் மேற்கொண்ட சோதனைகளுக்கான மொத்தச் செலவு யாது?

(இ) செயற்கை மழை ஆய்வின் முடிவுகளும், மதிப்பீடும் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) செலவு விவரம் மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள விவர அறிக்கையில் @ குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

(இ) மதிப்பீடு இன்னும் நடைபெறவில்லை. அமெரிக்க நிபுணர்கள் அறிக்கையைக் கொடுப்பதற்கு இன்னும் மூன்று மாத காலம் நீடித்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை கிடைத்த பின் வெற்றியா, தோல்வியா, வெற்றி என்றால் எத்தனை சதவீதம் என்றெல்லாம் மதிப்பீடு செய்ய முடியும்.

1975 நவம்பர் 6]

THIRU D. V. D' MONTE : Sir, have the Government proposed to have a permanent set-up for artificial rain in the State?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Sir, in the statement placed on the table of the House, it is stated that the report of the American Experts is expected in November. They have asked for three months' time to submit their report. Only after the report is received, we will be able to evaluate whether this artificial rain scheme is successful and if so, to what extent.

திரு. டி. சந்தோஷம் : சென்ற ஆண்டிலே வறட்சியின் கொடுமையால் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் பல கிராமங்கள் முழுவதுமாகக் காலி செய்யப் பட்டு, அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் அதிகளவாக தஞ்சை மாவட்டத்திற்குச் சென்றார்கள். இந்த வறட்சி ஏற்பட்டபோது, வறட்சியைக்கூடக் கருதாமல் செயற்கை மழை பெய்விக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டோம். இவ்வாறு செய்வது மிகவும் அவசியம். இனிமேலும், இம்மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்பட்டால், செலவைக்கூடப் பொருட்படுத்தாமல் செயற்கை மழை பெய்விக்க அரசு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளுமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4.50)

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : துணைத் தலைவரவர்களே, விவர அறிக்கையில் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. செலவை நாம் பொருட்படுத்தவில்லை. ஏற்கெனவே ஏறத்தாழ 19 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகியிருக்கிறது. அதிலே ரூ. 6,23,742-க்கு மத்திய அரசு நமக்குத் தீர்வையாக விதித்திருக்கிறார்கள். அதைப் திரும்பப் பெறும்படியாக நாம் கேட்டிருக்கிறோம். செலவைப் பொறுத்து அல்ல. செலவு எவ்வளவு இருந்தாலும், தண்ணீர்ப் பாசன வசதிக்காக செலவு செய்வதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் நிபுணர்கள் கொடுக்கும் அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்ய அதற்கு என்று ஒரு தனிக் குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு இன்னார் இன்னார் இந்தக் குழுவில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழு பரிசீலனை செய்து, நாம் ஏற்கெனவே செய்த அந்தச் சோதனைகள் எல்லாம் வெற்றி பெற்றதா, அல்லது இவ்வளவு மழை அதனால் தான் பெய்ததா, புழலேரியிலே செய்த சோதனையால் மதுராந்தகத்திலே பெய்ததா, இப்போது வந்த மழை எல்லாம் சில்வர் அயோடைட்டை நாம் தெளித்ததனால், என்பதுபற்றி எல்லாம் அறிக்கை தரவேண்டும். அதன் பிறகு திட்டத்தை விஸ்தரிக்க நாம் முயற்சிக்கலாம். அதற்கு இடையிலே கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் உள்ள தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டை தீர்ப்பதற்கு ஆழமான கிணறுகளை வெட்டுவதற்குத் திட்டம் இருக்கின்றது.

[1975 நவம்பர் 6]

திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம் : இந்தச் செயற்கை மழை பெய்வதற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து நிபுணர்கள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இது போன்று வறட்சி ஏற்பட்டால், அந்த மாதிரிச் செயற்கை மழை வரவழைக்க தமிழ் நாட்டில் இருப்பவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுமா என்பதுபற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஏற்கெனவே செய்த இந்தப் பரிட்சைகள் எல்லாம், சோதனைகள் எல்லாம் வெற்றியடைந்திருக்கின்றன என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிந்தால், அதை விரிவுபடுத்துவதற்கு எந்த விதமான தயக்கமும் இருக்க முடியாது. விரிவுபடுத்துவது மட்டுமல்லாமல், நம் மாநிலத்திற்கு வெளிநாட்டிலிருந்து வரவழைத்துத்தான் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமையை மாற்றிக்கொள்ளலாம். அப்படித்தான் மற்ற தொழில்களிலும் செய்திருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டினரின் ஒத்துழைப்போடு ஆரம்பித்த தொழில்களை இப்போது தமிழ் நாட்டு நிபுணர்கள்தான் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் முதலில் நவம்பர் மாதத்தில் முதல் வாரம் அறிக்கை தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அமெரிக்க நிபுணர்கள் இன்னும் 3 மாத காலம் நீடித்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை வந்து பார்க்க வேண்டும். அந்த அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து, அது சரியான அறிக்கை தானா என்று பார்க்க மத்திய அரசு ஒரு குழு நியமிக்கிறது. அந்தக் குழு முடிவு செய்ய வேண்டும். அப்படி முடிவு செய்தால், மேற்கொண்டு விரிவுபடுத்த எந்தவிதமான தயக்கமும் நம் அரசுக்கு இருக்க முடியாது.

திரு. மு. இராமநாதன் : கோவை மாவட்டத்தினுடைய அவினாசி, பல்லடம் ஆகிய இரண்டு தாலுக்காக்களில் வறட்சி இருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, செயற்கை மழை பற்றிச் சொன்னார்கள். அது ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். வேறு ஏதாவது புது முறையில் இந்த இரண்டு தாலுக்காக்களிலும் பாசன வசதி செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : வேறு வழியில் பாசன வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு ஏற்கெனவே பல திட்டங்கள் ஆய்வில் இருக்கின்றன. ஆனால் இப்போதுள்ள வினா செயற்கை மழையினால் எந்த அளவுக்கு நமது தண்ணீர் வசதியை விரிவாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்பது பற்றியது. இன்னும் ஒரு 3 மாத காலத்தில் நிபுணர்களின் அறிக்கை வந்து, அதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதை நாம் மட்டும் ஆராயவில்லை, மத்திய அரசும் ஆராய்ந்து இதிலே ஒரு நல்ல முடிவைச் சொன்ன பிறகு, அதனை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

1975 நவம்பர் 6]

Edward Variety of Rose Flowers.

* 80 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Physical Sciences Department of the Tamil Nadu Agricultural University has developed a method to extract 'Concentrate' from the Edward Variety of Rose flowers; and

(b) if so, the details thereof?

எட்வர்டு வகை ரோஜா மலர்கள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) எட்வர்டு வகை ரோஜா மலர்களிலிருந்து கெட்டித் தைலம் (Concentrated) வடிக்கும் முறையொன்றைத் தமிழ் நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் அறிவியல் (Physical Sciences) துறை கண்டு பிடித்துள்ளது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) & (இ) விவர அறிக்கை @ ஒன்று இம்மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு உள்ளது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: இந்த எட்வர்டு ரோஜா என்பது தமிழகத்திலே சாதாரணமாகக் கிடைக்கக்கூடிய ரோஜா தான். இதிலிருந்து தைலம் எடுக்கப்படுகிறது. இது வாசனைப் பொருள்கள் தயாரிப்பவர்களுக்கு வெகு வாகப் பயன்படுகிறது. இது அதிகம் பயிராகிற நேரத்திலேயே இதிலிருந்து தைலம் தயாரிக்கலாம். கிலோ 4 அணுவிற்கு விற்கிறது. இந்த ரோஜா விலிருந்து தைலம் எடுத்து விற்பனை செய்வதன் மூலம் வெளிநாட்டுச் செலாவணி நமக்குக் கிடைக்கும். அந்த வகையிலே இந்த அரசு அதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: ஏற்கெனவே இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைத்துள்ள அறிக்கையின்படி, இதிலுள்ள சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்ந்து பார்த்து, சாத்தியமாக இருந்தால் 'செய்யலாம்'. ரோஜாவிலிருந்து முதலிலே

[1975 நவம்பர் 6]

அந்த கான்கிரீட், பிழம்பு எடுத்து அதிலிருந்து பிரித்து அந்தத் தைலத்தை எடுக்க முடியும். அதற்கு நல்ல கிராக்கி இங்கே இருக்கிறது. வெளிநாட்டிலேயும் இருக்கிறது. ஆனால் அதை எந்த முறையில் செய்வது, என்னென்ன சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன, யார் செய்வது என்பனவெல்லாம் ஆராயப்பட வேண்டும். யாராவது தொழிலதிபர்கள் முன்வந்தால் நிச்சயமாக முயற்சிக் கலாம். இது நல்ல லாபம் தரக்கூடியதாகவும் ஒரு நல்ல தொழிலாகவும் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்பு.

பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, இம்மேலவையின் ஒப்புதலுக்காக, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974) பேரவைத் தலைவரால் அனுப்பப்பட்டுள்ளது என்பதை அவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

கழுதி, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியில் நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையே உள்ள குழப்ப நிலையால் ஏற்பட்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம் ஆகியவை குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இரண்டு கவன ஈர்ப்பு முன்னறிவிப்புகளும் ஒரே பொருள் குறித்ததாக இருப்பதால், இரு உறுப்பினர்களும் முன்மொழிந்து கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்த பின்னர், அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள்.

கழுதி, பசம்பொன் முத்தூராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியில் 33
நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையே உள்ள குழப்ப
நிலையால் ஏற்பட்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம்
ஆகியவை குறித்து

1975 நவம்பர் 6]

THIRU P. R. THOMAS : Hon. Deputy Chairman, Sir, I would like to call the attention of the Hon. Minister for Education to a matter of urgent public importance, namely, the non-payment of salaries to the members of the faculty of P.T.M.T.M. College, Kamuthi, Ramanathapuram district, malpractices and mismanagement of the grant sanctioned by the Government and the donations raised from the members of the staff and the public leading to the strike by the teachers from 21st July and the relay fast from 1st October 1975 by the teachers and the students and the consequent hardship caused to the teachers, students and the people affecting their normal life.

திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் வர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :—

“கழுதி பசம்பொன் முத்தூராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியின் நிர்வாகத்தினர் அளித்த நியாயமான முடிவுகளை ஏற்காமல், கல்லூரி நிர்வாகத்தின் அனுமதியின்றியே கல்லூரியை மூடி காலவரம்பற்ற வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம் முதலியவற்றை அறிவித்து, பொது அமைதியையும் நிம்மதியையும் கலைத்து பரபரப்பான நிலையைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய வகையில் மாணவர்களையும் பொதுமக்களையும் தூண்டிவிட்டு அமைதியற்ற கவலைக் கிடமான நிலைமையைத் தோற்றுவித்துள்ள அக்கல்லூரி ஆசிரியர்களின் வன்முறை நடத்தை குறித்து”.

(பிற்பகல் 5-00)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் வர்களே, பசம்பொன் திரு. முத்தூராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரி 1970-71 ஆம் ஆண்டில் புகுமுக வகுப்புடன் தொடங்கப் பெற்றது. 1973-74 ஆம் ஆண்டு முதல் பட்டப்படிப்புக் கல்லூரியாக மாறியது இக்கல்லூரியில் மொத்தம் 23 ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியரல்லாதோர் பணி புரிகின்றனர். இவர்களுக்கு ஆகும் ஊதியச் செலவு மாதத்திற்கு சுமார் ரூபாய் 14,300. இக் கல்லூரி ஊழியர்களுக்கு ஏப்ரல் 1975 முதல் ஊதியம் வழங்கப்படவில்லையாகையால், அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து வருகின்றனர். அரசு மானியம் உள்பட, கல்லூரியின் நிதியை நிர்வாகம் கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே தவறான முறையில்

34 கழுதி, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியில் நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையே உள்ள குழப்ப நிலையால் ஏற்பட்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம் ஆகியவை குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1975 நவம்பர் 6]

பயன்படுத்தி வருகிறது என்று மதுரைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர் சங்கம் முறையிட்டுள்ளது. ஆகையால் அரசே இக்கல்லூரியை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்றும் அச்சங்கம் கோரியது. கல்லூரி ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்யும்பொழுது, ஆளுக்கு ரூபாய் 7,000 வீதம் வாங்கிக் கொண்டுதான் நியமனங்கள் நடைபெறுவதாக அக்கல்லூரி ஆசிரியர்களும் புகார் மனுக்கள் அனுப்பியுள்ளனர். இதுபற்றி மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தையும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரையும் அரசு கலந்தாலோசித்தது. 27-7-1975 முதல் இக்கல்லூரி செயல்படவில்லை என்றும், 15-4-1975 அன்று வழங்கிய, 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான, அரசு மானியம் ரூபாய் 40,400 ஐயும் நிர்வாகம் சரியான முறையில் பயன்படுத்தியதா என்று தெரியவில்லை என்றும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் தெரிவித்துள்ளார். அக்கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு ஏப்ரல் 1975 முதல் சம்பளம் வழங்கப்படாதது உண்மைதான் என்று அக்கல்லூரி தாளாளர் மதுரைப் பல்கலைக்கழக பதிவாளருக்கு 20-8-1975 அன்று எழுதிய முடங்கலில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார். எனினும், இதற்கு கல்லூரி முதல்வரைக் குறை சொல்லியுள்ளார். விசாரணையை கழுதிக்குப் பதிலாக மதுரையிலேயே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தாளாளர் மதுரைப் பல்கலைக் கழகப் பதிவாளரை வேண்டியுள்ளார். இதுபற்றி துணை வேந்தரைச் சந்தித்து விவாதிக்க அழைக்கப்பட்டும், தாளாளர் அதற்கு முன் வந்தாரில்லை. இக்கல்லூரி நிர்வாகத்தின் மேல் சாட்டப்பட்டுள்ள முறைகேடான செயல்கள், முக்கியமாக ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்காதது குறித்து விசாரிக்கும் பொருட்டு சிண்டிகேட் உறுப்பினர் இருவரைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைக்க மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் முடிவு செய்தது. இதற்கிடையில் 28-7-1975 முதல் கல்லூரி காலவரையின்றி மூடப்பட்டதாக கல்லூரி முதல்வர் தெரிவித்தார். பல்கலைக் கழகம் அமைத்த குழு 21-8-1975 அன்று கழுதிக்குச் சென்று விசாரணை நடத்தியது. தாளாளரும் விசாரணைக்கு அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர் வரவில்லை. குழுவினுடைய முடிவுகள் வருமாறு :

1. ஆசிரியர்களை நியமிக்கும்பொழுது, ஒவ்வொருவரிடமும் ரூபாய் 4,000 முதல் ரூபாய் 7,000 வரை நிர்வாகம் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது.

2. கல்லூரி ஊழியர்களிடம் அவரவர்களுக்குரிய முழு ஊதியத்தையும் பெற்றுக்கொண்டதாக கட்டாயமாகக் கையொப்பம் பெறப்பட்டபோதும், குறைவான தொகையே அவர்களுக்குப் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டு வந்தது. இது 1975 மார்ச் முடிய நடந்தது. 1975 ஏப்ரல் முதல் ஊதியம் அறவே வழங்கப்படவில்லை.

கழுதி, பசும்பொன் முதலாமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியில் 30
நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையே உள்ள குழப்ப
நிலையால் ஏற்பட்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம்
ஆகியவை குறித்து

1975 நவம்பர் 6] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

3. கோட்ட ஆட்சித் தலைவர் இதில் தலையிட்டு சுமுகமான தீர்வு காண முயன்றார். ஆனால் கல்லூரி ஊழியர்களுக்குச் சேர வேண்டிய 4 திங்களுக்கான விடுமுறைச் சம்பளத்தை அவர்கள் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்று தாளாளர் வற்புறுத்தியதால், தீர்வு காண முடியவில்லை.

4. கல்லூரி விடுதி மாணவர்களுக்குத் தேவையான அடிப்படைபான சிறு வசதிகள் கூட செய்து தரப்படவில்லை.

5. மாணவர் கட்டணத் தொகைகள், அரசு மானியத் தொகைகள் ஆகிய வற்றைப் பயன்படுத்துவதில் நிர்வாகம் முறைகேடான செயல்கள் பலவற்றைச் செய்துள்ளது. கழுதி வட்டாரத்தில் ஒரு கல்லூரி தேவை என்ற காரணத்தால், அக்கல்லூரியை அரசே ஏற்று நடத்தலாம் என அக்குழு பரிந்துரைத் துள்ளது.

1970-71 முதல் அக்கல்லூரிக் கணக்குகளை சரிபார்ப்பதற்காகவும், அரசு மானியம் முறையாக பயன்படுத்தப்பட்டதா, ஆசிரியர்களுக்கு முழு ஊதியமும் ஒழுங்காகத் தரப்பட்டு வந்ததா என்பதைச் சரிபார்ப்பதற்கும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலக தணிக்கைப் பிரிவு ஊழியர்கள் 16-9-1975 அன்று அக் கல்லூரிக்குச் சென்றனர். கல்லூரியில் அச்சமயம் இருக்க வேண்டுமென தாளாளருக்கு முன்னறிவிப்பு கொடுத்திருந்தும் அவர் ஊரிலில்லாமல் மதுரைக்குச் சென்று விட்டார். 1970-71, 1971-72-க்கான ஆவணங்களைப் பார்க்க முடியவில்லை. முன்னர் இருந்த விதிகளின்படி 1970-71, 1971-72 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான கல்லூரிக் கணக்குகளை தனிப்பட்ட தணிக்கையாளர்கள், (சார்ட்டர்ட் அக்கவுண்டென்ட்ஸ்) தணிக்கை செய்து விட்டனர் என்றும், அத்தணிக்கை அடிப்படையில் அரசு மானியம் வழங்கப்பட்டுவிட்டதென்றும், ஆவணங்கள் அனைத்தும் கல்லூரி முதல்வரிடமே உள்ளன என்றும், கல்லூரி முதல்வர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கக் கருதுவதாகவும் தாளாளர் மதுரையிலிருந்து கொண்டே ஒரு முடங்கல் மூலம் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் தணிக்கையாளருக்குத் தெரிவித்தார். சரியான காரணங்களின்றியும், தனது தாளாளர் அனுமதியில்லாமலும் கல்லூரியை முதல்வர் மூடிவிட்டதாகவும், கல்லூரியைத் திறக்கச் சொல்லியும் திறக்கவில்லை என்றும், பல ஆண்டுகளாக ஒழுங்கான கல்லூரிக் கணக்குகளை முதல்வர் வைத்து வரவில்லை என்றும் தாளாளர் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநருக்கு 6-10-1975 அன்றைய முடங்கலில் புகார் தெரிவித்துள்ளார். இந்தக் காரணங்களுக்காக கல்லூரி முதல்வர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப் போவதாகவும் தாளாளர் எழுதியுள்ளார். ஆனால் அவருடைய குற்றச் சாட்டுகளைக் கல்லூரி முதல்வர் மறுத்துள்ளார்.

36 கழுதி, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியில் நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையே உள்ள குழப்ப நிலையால் ஏற்பட்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம் ஆகியவை குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1975 நவம்பர் 6]

கல்லூரியைத் திறக்க நிர்வாகம் விரும்புவதாகவும், ஆனால் கல்லூரி முதல்வரும் ஊழியர்களும் ஒத்துழைக்க மறுப்பதால்தான் எதுவும் செய்ய இயலவில்லை என்றும் தாளாளர் 13-10-1975 அன்று பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தருக்கு எழுதியுள்ளார். கல்லூரியைத் திறக்க வேண்டும் என்றும், அதனை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்றும் கோரி அக்கல்லூரி ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் கழுதி தாலுக்கா அலுவலகத்தின் முன் 1-10-1975 முதல் நடத்தி வந்த தொடர் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் 22-10-1975 அன்று நிறுத்தப் பட்டுள்ளதாக இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சியர் தெரிவித்துள்ளார். கழுதி யிலுள்ள முன்னாள் மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடத்தையும் தளவாடங்களையும் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அறக்கட்டளைக்கு 1970 ஆம் ஆண்டில் உயர்நிலைப் பள்ளி நடத்துவதற்காக அரசு வழங்கியது. அச்சொத்துக்களுக்கான ஈட்டுத் தொகையான ரூபாய் 1 லட்சத்து 69 ஆயிரத்தை நிர்வாகம் அரசுக்கு இதுவரை தரவில்லை. தராததோடு அப் பள்ளிக்கூடத்திலுள்ள தளவாடங்களை, அவ்வறக்கட்டளை கல்லூரிக் கட்டிடத்திற்கு அப்புறப்படுத்திக்கொண்டுள்ளது. அவ்வறக்கட்டளை நடத்தி வரும் உயர்நிலைப் பள்ளி நிர்வாகத்திலும் ஏராளமான ஒழுங்கீனங்களும் நிர்வாகச் சீர்கேடுகளும் பல உள்ளதாக புகார்கள் வந்து, அவைபற்றி கல்வித் துறை தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. பசும்பொன் திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பெயரில் கழுதியில் தொடங்கிய இக்கல்லூரி அவ்வட்டாரத்தின் கல்லூரிக் கல்வித் தேவையை நன்கு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதில் அரசுக்கு மிகுந்த அக்கறையுண்டு. கல்லூரி நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கான நல்ல சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும் என இந்த அரசு விரும்புகிறது. இதுவரையில் உரியவர்கள் அத்தகைய சூழ்நிலையை உருவாக்காதது வருந்தத்தக்கது. கவலை தரத்தக்க தற்போதைய நிலைமை நீடிக்குமேயானால், திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பெயரில் இக்கல்லூரி என்றும் நின்று நிலவும் வகையில் அரசே இக்கல்லூரியைத் தனது நேரடி நிர்வாகத்தில் எடுத்து அரசுக் கல்லூரியாக நடத்திட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : இதே நிர்வாகத்தினரால் நடத்தப்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளி ஒழுங்காக நடக்காததால், அரசாங்கம் தலையிட்டு, நடவடிக்கை எடுத்து, நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : விளக்கம் கேட்கலாம். சொற் பொழிவு ஆற்றக்கூடாது.

சு.டி.சி. பகம்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியில் 97
நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையே உள்ள சூழ்நிலையால் ஏற்பட்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம் ஆகியவை குறித்து

(1975 நவம்பர் 6)

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : பள்ளி ஒழுங்காக நடக்காத காரணத்தால், அங்கு பணியாற்றியவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை அரசு உணர்ந்து, அவர்களுக்கு நேரடியாக ஊதியத்தை வழங்கியது போல், இந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்தில் பணி புரிபவர்களுக்கும் அரசு நேரடியாக ஊதியத்தை வழங்க ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். நாம் வழங்கிய மானியத் தொகைக்கான கணக்கும் வரவில்லை. கேட்டும் அவர்கள் தரவில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையின் காரணமாக ஒரு சமூகமான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் உரியவர்களிடம் கூறினோம். இந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்திற்கு கணக்குகளைக் காட்ட வேண்டுமென்று கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் உத்திரவிட்டும் நிர்வாகத்தினர் கணக்கு கொடுக்கவில்லை. 15, 20 நாட்களுக்கு முன்பு இந்தப் பிரச்சினை குறித்து திரு. மூக்கையா தேவர், எம்.பி., திரு. கந்தசாமி, எம்.எல்.ஏ., ஆகியோர் என்னை சந்தித்துப் பேசினார்கள். அரசாங்கம் தானாகவே போய் அந்தக் கல்லூரியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை என்றும், இவ்வளவு காலமாக அந்தக் கல்லூரிக்கு அரசு பல உதவிகளைச் செய்து வந்தும், மானியம் கொடுத்தும் கணக்குகளைக் காட்ட மறுக்கிறார்கள் என்றும் நான் அவர்களிடம் கூறி, 'இரு தரப்பினரும் ஒத்துழைத்து சமூகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துங்கள்' என்று கூறினேன். உரியவர்கள் அத்தகைய சமூகமான சூழ்நிலையை உருவாக்கினால், அரசாங்கம் தலையிட விரும்பவில்லை. இதுவரை அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த அவர்களால் முடியவில்லை. கல்லூரி மூடப்பட்டு ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளமில்லாத நிலையும், மாணவர்கள் படிக்க முடியாத நிலையும் நீடிக்கும் இச்சூழ்நிலையில், அரசுக்கு இருக்கும் ஒரே ஒரு வழி, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள தனியார் கல்லூரி ஒன்றில் இத்தகைய கோளாறு ஏற்பட்டபோது அரசு தலையிட்டு நிர்வாகத்தை ஏற்று ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கியது போல், இதையும் எடுத்துக்கொள்வது. ஆகவே முக்கியமானவர்களும் மற்றவர்களும் ஒத்துழைத்து, இந்தப் பிரச்சினையில் ஒரு சமூகமான நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் ஒத்துவராவிட்டால், இக்கல்லூரியை தனது நேரடி நிர்வாகத்தில் எடுத்து அரசு கல்லூரியாக நடத்திட வேண்டி வரும்.

38 கழுதி, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியில் நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையே உள்ள குழப்ப நிலையால் ஏற்பட்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம் ஆகியவை குறித்து

[1975 நவம்பர் 8]

* திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விவக்கம், ஆசிரியர்கள் தரப்பிலே கொடுக்கப்பட்ட புகார்கள், மாணேஜ்மெண்டினுடைய அனுமதியின்றி கல்லூரியை மூடியது போன்ற விவரங்கள் திறைய இருந்தாலும், இன்றைய சூழ்நிலை என்ன என்பதை நான் கூறிட விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சொற்பொழிவு ஆற்றக் கூடாது. 42 (1) வது விதியின்படி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து விளக்கம் கேட்கலாம். விதியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : நாங்கள் திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் தலைமையில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரைச் சந்தித்துப் பேசினோம். ஊழியர்களுக்குரிய மூன்று மாதச் சம்பளத்தைத் தவிர, மூன்று மாதச் சம்பளத்தை நிர்வாகத்தினர் டெப்பாசிட் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதன்பேரில் 1975 அக்டோபர் 8 ஆம் தேதி டெப்பாசிட் செய்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் தரப்பிலே இப்படிப் புகார் கொடுத்திருப்பதற்கான காரணம் குறுக்கு வழியில் அவர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக மாற வேண்டுமென்ற நோக்கம்தானே தவிர, வேறல்ல.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : மறுபடியும் விரைவில் கழுதி, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியைத் திறக்க நிர்வாகம் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. அதற்கான உதவியும், ஒத்துழைப்பும் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கல்லூரியைத் திறக்க வேண்டுமானால், இரு தரப்பினரும் ஒருமித்து சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் சொன்னேன். அங்கே ஆசிரியர்களுக்கும் நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே சுமுகமான சூழ்நிலையை இதுவரை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. கோட்ட ஆட்சித் தலைவரும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரும் தலையிட்டு, நல்ல சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க முயன்றும் ஒத்துவர மறுக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் அரசு மேற்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றித் தான் யோசிக்க முடியும். எல்லா ஆசிரியர்களும் ஒத்துவர வேண்டும். தாளாளரை விசாரணைக்கு கழுதிக்கு அழைத்து, அங்கு அவர் வரவில்லை. கணக்குகளையும் தரவில்லை. தாளாளரி

கழுதி, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியில் 39
நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையே உள்ள குழப்ப
நிலையால் ஏற்பட்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம்
ஆகியவை குறித்து

1975 நவம்பர் 6] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

டத்தில் கேட்டால், கல்லூரி முதல்வரிடத்தில் இருக்கிறது என்கிறார். கல்லூரி
முதல்வரிடத்தில் கேட்டால், தாளாளரிடத்தில் இருக்கிறது என்கிறார். நாம்
விரும்புவதெல்லாம் மாணவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் கல்லூரி ஒழுங்காக
நடக்க வேண்டும் என்பது. தாளாளர் சொல்வதை ஆசிரியர்கள் ஏற்றுக்
கொள்ளவில்லை. ஆசிரியர்கள் சொல்வதை தாளாளர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
கோட்ட ஆட்சித் தலைவரும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரும் இரு
தரப்பினரையும் சந்தித்துப் பேசியும் ஒத்துவரவில்லை. இந்தக் கல்லூரியை
தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் அரசு தனது நேரடி நிர்வாகத்தில் எடுத்து
நடத்த வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால்கூட, திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர்
அவர்கள் பெயரில்தான் இக்கல்லூரி இருக்கும் (கரவொலி). நிர்வாகப்
பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, கல்லூரி தொடர்ந்து நல்ல முறையில்
நடைபெறும். நிர்வாகப் பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர, வேறு
வழி இல்லை. அதற்கு முன் உரியவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு சுமுகமான
சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த வகையில் நாம் நடவடிக்கை எடுக்க
வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 5-10)

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : பல்கலைக் கழகத் தேர்வை மாணவர்கள் எழுது
வதற்கு குறிப்பிட்ட நாட்கள் வந்திருக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணை
இருக்கிற காரணத்தால், விரைவிலே இந்தக் கல்லூரியைத் திறந்து, மாணவர்கள்
தேர்வு எழுதக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கி, அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க
அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலேயே
தேரிவித்தேன். இதைப்பற்றி அரசு கவலை கொண்டிருப்பதன் காரணமாகத்
தான் அந்தக் கல்லூரியை விரைவிலே திறப்பதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டு
வருகிறது.

திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியவாறு,
விஷயம் முடியாமல் ஒன்றுமில்லை. துணைவேந்தர் அவர்கள் அழைத்துப் பேசிய
பிறகு, 70 ஆயிரம் ரூபாய் டெபாசிட் செய்திருக்கிறார்கள். தாளாளர் அவர்கள்
தேதி குறிப்பிட்டு கல்லூரியைத் திறக்க வேண்டியதுதான். அதற்கான
ஏற்பாடுகளுக்கு அமைச்சர் அவர்களே உதவியும் ஒத்துழைப்பும் செய்து
கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

40 கழுதி, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரியில் நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையே உள்ள குழப்ப நிலையால் ஏற்பட்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம் ஆகியவை குறித்து

[1975 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே சொல்லியபடி, தாளாளர் அவர்கள் முயன்று சுமுகமான முறையிலே கல்லூரி நடக்குமானால், அரசு தலையிட வேண்டிய அவசியமில்லை. அது நடைபெருத காரணத்தால்தான், அரசு தலையிட வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், முத்துராமலிங்கத் தேவர் பெயரைக் காப்பாற்ற வேண்டும், அவர் பெயரால் கல்லூரி சிறப்பாக இருக்க அரசே அந்தப் பொறுப்பை ஓராண்டுக் காலம் ஏற்று நடத்தி, திரும்பவும் சுமுகமான நிலை ஏற்படுமானால், அவர்களிடம் நிர்வாகத்தை ஒப்படைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அந்த அளவிலேதான் அக்கறை கொண்டு பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். விரைவிலே அதுபற்றிய முடிவை நாம் கண்டு தீர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

4. தனி உறுப்பினர் தீர்மானங்கள்.

(1) இந்து அறநிலைய வளர்ச்சி வாரியம் அமைத்தல்—தொடர்ச்சி.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் கொடுத்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் “திருக் கோவில் களுடைய வருவாய் வளர்ச்சிக்குப் பணி செய்யத்தக்க வகையிலே ஒரு இந்து அறநிலைய வளர்ச்சி வாரியம் அமைக்கப்பட வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே இந்த வளர்ச்சி வாரியம் எதற்காக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது—சொல்லப்பட்டது என்று பார்த்தோமானால், தமிழகத்தில் உள்ள திருக்கோவில்களிலே கிட்டத்தட்ட 75, 80 சதவீதக் கோவில்கள் சரியான அளவிலே வருமானம் இல்லாமலும், அவர்களுடைய பூஜை முதலான காரியங்களைக்கூட செய்ய முடியாத நிலையிலும் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே பேசுகிற போது, கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாக திருக்கோவில்களுடைய வருமானம் ஓரளவு பெருகி வந்திருக்கிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் பார்த்தவரையிலே, கோவில்களுடைய, மடாலயங்களுடைய சொத்துக்கள் விருந்து வருமானம் பெருகி வரவில்லை என்ற கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1975 நவம்பர் 6]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

வருமானம் பெருகி வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், பழனி, திருத்தணி போன்ற பெரிய திருக் கோவில்களிலே பக்தர்கள் சென்று அங்கு போடுகிற காணிக்கைகள்தான் ஆண்டுக்காண்டு அதிகமாகப் பெருகி வந்திருக்கின்றன. மொத்தமாக வருமானத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது, திருக்கோவில் களுடைய வருமானம் பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர, தனிப்பட்ட பக்தர்களிடமிருந்து எவ்வளவு காணிக்கை வந்தது, கோவில்களுடைய சொத்துக்களிலிருந்து எவ்வளவு பெறப்பட்டது என்ற கணக்கைப் பார்ப்போமானால், எனக்குத் தெரிந்தவரையில், கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாக சொத்துக்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் குறைந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பெரிய கோவில்களாக இருப்பவை இரண்டுவிதமான வழியிலிருந்து தங்களுடைய வருமானத்தைப் பெறுகின்றன. ஒன்று, கோவில்களுடைய சொத்துக்கள் நிலமாக இருப்பதிலிருந்து. இரண்டு, வீடுகளாக உள்ள சொத்துக்களிலிருந்து. இந்த இரண்டிலிருந்துதான் கோவில்களுக்கு வருமானம் வருகிறது. இந்த நிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, சாதாரணமாக தனிப்பட்ட நிலச் சொந்தக்காரர்கள்கூட தங்களுடைய நிலத்திலிருந்து வருமானம் பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. நிலத்திலிருந்து பண்ணை முறையாகவும், குத்தகை முறையாகவும் இரண்டுவிதமாக வருமானம் பெறப்படுகின்றது. இந்தக் கோவில்களுடைய நிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, தனிப்பட்டவர் 20 ஏக்கருக்குமேல் பண்ணையாக நிலத்தை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று முன்னாலேயே சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. எவ்வளவு ஏக்கர் என்று எனக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. அநேகமாக இருபது ஏக்கர் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு மேலாக உள்ளவைகளை எல்லாம் குத்தகை நிலமாக வைக்க வேண்டுமென்று சட்டம் முன்பு இயற்றப்பட்டது.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, குத்தகை நிலத்திலிருந்து 5 கலம் 10 கலம் என்று வரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. கோவில்களுடைய நிலமாக இருந்தால், 2 கலம் 3 கலம் கூட வருவது இல்லை. திருக்கோவில்களுடைய நிலத்தை வைத்திருக்கும் குத்தகைதாரர்கள் அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தில் ஓரளவு தாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு, மிகக் குறைவாகத்தான் கோவிலுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கின்றபோது, சாதாரணமாக ஒருவருக்கு நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் குறைவு. அதிலும் கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்குள் அரசு இரண்டு தடவை குத்தகை தரவேண்டிய தேவையிலலை என்று உத்தரவிட்டதன் காரணமாக, தனிப்பட்டவர்களுக்கும், கோவில்களுக்கும் இழப்பு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 நவம்பர் 6]

ஏற்பட்டது. அமைச்சர் அவர்கள்கூட ஓரிரு இடங்களில் பேசுகிறபோது கிட்டத்தட்ட கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவுக்கு வருமானத்தை கோவில்கள் இழந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, கோவில்களுடைய வீடுகளிலிருந்து வாடகையாக குறைந்த வருமானம் வருகிறது. கோவில்களுடைய வீடுகள் குறைந்த வாடகையிலே விடப்பட்டிருப்பதன் காரணமாகத்தான் குறைந்த வருமானம் வருகிறது. அதனால்தான், திரு. பழனிவேல் ராஜன் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியின் தலைவராக இருந்தபோது, இந்த வீடுகளுக்கு 'அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோல்' என்ற அளவிலே வாடகை போடாமல், அவ்வப்போது உள்ள மார்க்கெட் நிலவரப்படி வாடகை வைத்தால், அதனால் கோவில்களுக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இப்படி அதிகமாக வரக்கூடிய வருமானம், கோவில்களுக்கும், மேலும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யவும் பயன்படுகிறது. கோவில்களுடைய வருமானத்தைக் கொண்டு அரசு மருத்துவமனைகள் கட்டுதல் போன்ற பல நல்ல காரியங்களைச் செய்தால் கோவில்களுடைய வருமானம் பெருகி வரவேண்டும் என்ற கருத்து அவர்களாலே அப்போது சொல்லப்பட்டது. கோவில்கள் வளர்ச்சி வாரியம் என்று அடிகளார் சொல்லுகிறாரே, அந்தக் கோவில்களுடைய வருமானத்தை எடுத்து திருப்பணிக்காகச் செலவிடுவதா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். திருப்பணி செய்வது என்று ஆரம்பித்தால், இருக்கின்ற கோவில்களிலே 10 சதவீதக் கோவில்கள்கூட திருப்பணி செய்ய முடியாத நிலைமையிலே இருக்கும்.

சர் சி. பி. ராமசாமி ஐயர் அவர்களுடைய கமிட்டியிலே 'சர்ப்ளஸ் அமௌண்ட்' என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். 'சர்ப்ளஸ் அமௌண்ட்' என்றால், உபரிப் பணம் அல்லது உபரி வருமானம். உபரி வருமானம் என்ற கருத்தைச் சொல்கிறபோது, உண்மையாக ஒரு கோவிலுக்கு உபரி வருமானம் வருவதாக இருந்தால், கோவில் அல்லது மடாலயம் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் அனைத்தையும் செய்வதாக நாம் வைத்துக்கொண்டால், நிச்சயமாக 90 சதவீதக் கோவில்களுக்கு உபரி வருமானம் வரமுடியாது என்ற கருத்தை அந்தக் காலத்திலேயே, முன்னால் முதல்வர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும், அப்போது இந்த அவையின் உறுப்பினராக இருந்த திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, அந்தக் கோவில்கள் நடத்துவதற்கு ஆகும் செலவு போக, பாக்கியை கல்லூரிகள் அமைப்பது, மருத்துவ மனைகள் அமைப்பது போன்ற 12 விதமான காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று சர். சி. பி. ராமசாமி ஐயர் கமிட்டியால் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட காரியங்களையெல்லாம் அந்தக் கோவில்கள் செய்யுமானால்,

1975 நவம்பர் 6]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நிச்சயமாக அது அந்தக் கோவில்களில் வருகிற காணிக்கையாக இருக்குமே தவிர, வேறு உபரி வரமுடியாத நிலைமைதான் அந்தக் கோவில்களுக்கு இருக்க முடியும் என்று நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே அடிகளார் அவர்கள் குறிப்பிடுவது, கிட்டத்தட்ட 50 லட்ச ரூபாய் மூலதனத்திலே வளர்ச்சி வாரியம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதற்கு கோவில்களுடைய நிதி, மடலாய நிதி இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து, நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களே அதற்குத் தலைவராக இருந்து, அறநிலையத்துறை கமிஷனர் அவர்களே மேனேஜிங் டைரக்டராக இருந்து, மற்றவர்கள் அதிலே இணையாக, இயக்குநர்களாக இருந்து நடத்த வேண்டும். அப்படி அது வாரியம் என்ற அளவிலே அமையும்மானால், எஸ்.ஐ.சி. மற்றும் நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் ஆகியவற்றிலேயிருந்து பணத்தைக் கொண்டுவந்து அதிலே கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவிலே சேருமானால், அந்தப் பணத்தை எடுத்து, சில கோவில்களிலே தரிசாக இருக்கும் நிலங்களை எடுத்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு வளமை செய்ய முடியும். டெவலப்மெண்ட் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் (Development expenditure) என்ற அளவிலே அதை வளர்க்க முடியும். அப்படிச் செய்கிறபோது, அதிலிருந்து கிடைக்கிற வருமானம் சிறு கோவில்களுக்கும், நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கும் பயன்படும் என்ற கருத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள்.

(பிற்பகல் 5.20)

இது தவிர, சில இடங்களிலே கோவில்களின் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்கள் குத்தகைதாரர்களிடம் இருக்கின்றன. அவர்கள் அந்த நிலங்களைச் சரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய குத்தகைதாரர்கள்; கிணற்றுப் பாசனம் மூலம் பயிர் செய்வதற்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுங்களென்று கேட்கக்கூடியவர்கள்; பம்ப்செட் வைத்துக் கொடுங்களென்று கேட்கக்கூடியவர்கள். அப்படிப்பட்ட வசதியை நாம் செய்து கொடுத்தோமானால், அதன் மூலம் பாசன வசதி ஏற்பட்டு, நல்ல அளவில் உற்பத்தி பெருகி, அதனால் குத்தகைதாரர்களுக்கும், மக்களுக்கும், கோவில்களுக்கும் நல்ல பயன் ஏற்படுமென்பது ஒரு கருத்து. பல கோவில்களுக்கு மனைக் கட்டுகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. சென்னையிலுள்ள கபாலிஸ்வரர் கோவிலுக்கு மிகுந்த அளவில் காலி மனைகள், நகரத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதுபோலவே திருவண்ணாமலை கோவிலுக்கும் சொந்தமான காலி மனைகள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த மனைக் கட்டுகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, அவற்றில் வீடுகளைக் கட்டி, வாடகைக்கு விடுவோமேயானால், அதிலிருந்து நிறைய வருமானம் கிடைக்கும். அந்த வருமானம் கோவில்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படும். இப்படிப்பட்ட நல்ல கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 நவம்பர் 6]

இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்தத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் மக்களுக்கும், கோவில்களுக்கும் நல்ல பயன் ஏற்படும். அதே சமயத்தில் அரசுக்கும் இதனால் அதிகப் பயன்கள் ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு. எனவே இந்தத் தீர்மானத்தை மனமார ஆதரித்து, நம்முடைய அரசும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பேசுவதற்கு முன்பு உறுப்பினர் அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. என்னிடம் அனுமதியும் வாங்குவதில்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஒரேயொரு சந்தேகத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். வருமானமுள்ள பெரிய கோவில்களைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் சில கோவில்கள் பழைய காலத்திலே ரொம்பவும் மூர்த்திகரமாக இருந்தன. அங்கெல்லாம் பிரம்மோத்சவம் நல்ல முறையில் நடந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கோவில்களின் நிதி நிலைமை இப்போது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அந்தக் கோவில்களில் நைவேத்தியம்கூட செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. பெரும் சொத்தோடு அந்தக் காலத்தில் இருந்த கோவில்கள் இப்போது மூடப்பட்டிருக்கின்றன. காஞ்சிபுரத்தில் புண்ணிய கோடல்வரர் கோவில் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லாத் தவறுகளும் உறுப்பினர் அவர்கள் ஊரில்தான் நடைபெறுகின்றனபோல் இருக்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : காஞ்சிபுரத்திலுள்ள புண்ணிய கோடல்வரர் கோவில் இப்போது மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவேளை நைவேத்தியம்கூட இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கோவில்களில் அந்தக் காலத்தில் உற்சவங்கள் எல்லாம் நடந்து, நல்ல முறையில் நடந்து வந்தன. எனவே இப்போது இந்தக் கோவில்களைக் காப்பதற்கு, மற்ற கோவில்களிலிருந்து வரும் பணத்தில், ஒரு பகுதியைக் கொடுக்க அரசு முன்வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். தமிழ் நாட்டில் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் கோவில்கள் இருக்கின்றன. மற்ற நாடுகளைப்போல் இல்லாமல், தமிழ் நாட்டில் நமது

1975 நவம்பர் 6]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

முன்னோர்கள் சொல்லி வைத்துள்ளது என்னவென்றால், கோவில் இல்லாத ஊரில் குடி இருக்க வேண்டாமென்பதுதான். அதற்கேற்றாப்போல், கோவில் இல்லாத ஊரே தமிழ் நாட்டில் கிடையாது. எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதுமாதிரி, தமிழ் நாட்டில் நூற்றுக்கு எண்பது கோவில்களில் வரவு-செலவைச் சரிக்கட்டும் நிலைமையில்தான். அந்த வரவினங்களை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு வேண்டிய மூலதனம் இல்லை. கோவில்களில் இடிந்து கிடக்கும் சுவர்களையும், கோவில்களின் கட்டிடங்களையும் புதுப்பிப்பதற்காக இந்த நிதிக் கார்ப்பரேஷனி லிருந்து பணம் கொடுப்பது என்பது இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கமல்ல. ஏனெனில் அது மூலதனச் செலவு. கோவில்களினுடைய வருவாயைப் பெருக் குவதற்கு இந்தக் கார்ப்பரேஷன் உதவ வேண்டுமென்பதுதான் அடிப்படை நோக்கம். எனவே அதற்கான மசோதா ஒன்றைக்கூட தயாரித்து, இத் துடன் தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். நோக்கம் நல்ல நோக்கம். அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியதை அவர்களே செய்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. இதை அரசாங்கம் அப்படியே ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்றாலும்கூட, இதை அனுசரித்து ஒரு மசோதா கொண்டு வர வேண்டும். இதை ஒப்புக்கொண்டு செய்தால், அது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. இல்லையென்றால் இதைக் கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொண்டு, அரசாங்கமே ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து இதை நிறைவேற்றினால், தமிழ் நாட்டில் மிகவும் நல்லதொரு காரியத்தைச் செய்தவர்களாவார்கள். ஏனெனில் ஏராளமான நிலங்கள்—வருவாயைப் பெருக்கக்கூடிய நிலங்கள்—பெரிய நகரங்களிலும், சிறு கிராமங்களிலும் பரந்து கிடக்கின்றன. அவை களில் வியாபாரிகளுக்குக் கடைகள் கட்டி வாடகைக்கு விடலாம்; வீடுகள் கட்டி வாடகைக்கு விடலாம். எனவே இம்மாதிரி பலவிதங்களில் அந்த நிலங்களின் வருவாயைப் பெருக்கும் வாய்ப்புகள் இருப்பதால், இந்தத் தீர்மா னத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர வர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் அற நிலையங்களுடைய வருவாயை மேம்படுத்தும் வகையில் இங்கே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, சென்ற தொடர் கூட்டத்தில் சிறந்ததொரு உரையை நிகழ்த்தினார்கள். அதன் தொடர்பாக இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும், திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் எதற்காக இந்த வாரியம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக மிக

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 நவம்பர் 6]

விளக்கமான கருத்துக்களையெல்லாம் அவருடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கோவில்களுடைய வருமானம் அல்லது அறக்கட்டளைகளினுடைய வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக அரசு பல்வேறு வகையிலே முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோன்று, சிறு விவசாயிகளுக்கும், குத்தகை விவசாயிகளுக்கும் பல்வேறுவிதமான சலுகைகளை அரசு அளிக்கும் நேரத்தில், அற நிலையங்களினுடைய வருமானம் குறைத்து விடுகிறதென்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இருந்தாலும்கூட சிறிய விவசாயிகள், குத்தகை விவசாயிகள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய கோவில் நிலங்களை, கோவில்களினிடத்தில் போதுமான நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தால், அபிவிருத்தி செய்ய முடியவில்லை என்ற குறை நீண்ட காலமாக இருந்து வருவதை அரசு நல்ல முறையிலே அறிந்திருக்கிறது. அதேபோல நகர்ப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய காலி மனைகள் பற்றியும் அரசு அறிந்திருக்கிறது. அந்த மனைகளிலே நல்ல கடைகளையும், வீடுகளையும் கட்டி வாடகைக்கு விட்டு, அதன் மூலமாகக் கோவில்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவதென்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் பல்வேறு நிலைமைகளில் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், நில வள வங்கிகள் மூலம் அந்தக் கடனைப் பெற வசதியிருக்கிறதாவென்று ஆராய்ந்து பார்க்கப்பட்டது. அதிலிருக்கும் சில சட்டச் சிக்கல்கள், விதி முறைகள் காரணமாக உடனடியாகக் கடனைப் பெற வழி முறைகள் இல்லையென்பதை நாம் நேரடியாகப் பார்த்தோம். எந்தவிதத்தில் இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவது என்று அரசு யோசனை செய்யும் நேரத்தில், மாண்புமிகு தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் நல்ல யோசனைகளை அரசுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த வகையில் இந்த பைனான்சிங் கார்ப்பரேஷனை அமைக்கலாமென்பதற்கு முன்மாதிரியாகக்கூட குறிப்பு தந்திருக்கிறார்கள். கோவில்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தும் வகையில், நகர்ப்புறத்தில் இருக்கும் கோவில்களுக்குச் சொந்தமான வீடுகள், காலி மனைகள், கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றிற்கு வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு தர வேண்டுமென்று அரசு மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சார்பில் ஏற்கெனவே சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த யோசனையை அரசு சென்ற ஆண்டு ஏற்றுக்கொண்டு, ரென்ட் கன்ட்ரோல் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு தந்திருக்கிறது. அதனால் நகர்ப்புறத்தில் இருக்கும் ஏராளமான கோவில்களின் வருமானம் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான வழி

(பிற்பகல் 5-30)

முறைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, சென்னையிலுள்ள கபாலீஸ்வரர் கோயிலுக்கு ஏராளமான வீடுகள் இருக்கின்றன. சாதாரணமான தனியாருடைய வீடுகளாக இருந்தால், ஏராளமான வாடகை தருவார்கள்.

1975 நவம்பர் 6]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

கோயிலுக்கு, சாதாரணமான, வீட்டு வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் இருக்கிறது. மிகக் குறைந்த வாடகையைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மாறி, சென்ற ஆண்டு விதி விலக்கு கொடுத்ததற்கு பிறகு, அறங்காவலர் குழுவும், துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் இந்த வாடகையை கணிசமான அளவு உயர்த்தவேண்டும் என்ற முடிவு செய்த பிறகு, கபாலீஸ்வரர் கோவிலிலே மட்டும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய் அதிகப்படியாக வரும் அளவுக்கு இருக்கிறது. நகர் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய கோயில்களுக்குச் சொந்தமான கட்டடங்களுக்கு இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அதிகமாக வருகிறது. நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், சொத்துக்களிலிருந்து வருகின்ற வருமானம் கூடுதல் ஆக்கப்படவில்லை. உண்டியல், காணிக்கை இவைகளின் மூலம் வரும் வருமானம் மிகவும் பெருகியிருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். நிலத்தின் மூலம் வருகின்ற வருமானமும் பெருகியிருக்கின்றது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக தமிழகத்திலே இருக்கின்ற வறட்சி நிலைமையைக் கணக்கில் கொண்டு, குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகைகள் காரணமாகத்தான் வருமானம் சற்று குறைந்திருக்கின்றது. நிலத்தை தனியார் வைத்திருப்பதால்தான் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. மேலும், 70 சதவீதம், 80 சதவீதம் கோயில்களில் அன்றாடம் பூஜைக்கும், விளக்கு வைக்கவும் முடியாத நிலைதான் இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அந்த நிலைமை இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். பெரும்பாலான கோயில்களில், பூஜை ஒன்றும் நடக்காமல் இருந்த கோயில்களில்கூட, இன்றைக்கு வேறு பல நிதி வசதியுள்ள கோயில்களிலிருந்து நிதி மாற்றம் செய்து, நிதி கொடுத்து, பூஜை எல்லாம் தக்கவாறு நடத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அந்தந்தக் கோயில்களில் வரக்கூடிய வருமானத்தை வைத்து அந்தந்தக் கோயில்களுக்குச் செலவு செய்தால்தான் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: குறைந்த பட்சம் 200 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களைக்கூட நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். அந்தக் கோயில்களில் ஏற்படக்கூடிய அனைத்துச் செலவுகளையும் நாம் செய்ய வேண்டும். அந்தக் கோயில்களில் பூஜை செய்தல், திருவிழாக்கள் எடுத்தல், கோயில் ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் அளித்தல் இம்மாதிரியான காரியங்கள் நாம் செய்தாக வேண்டும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல நல்ல யோசனைகளை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே, அடிகளார் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற நல்ல யோசனைகள் எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. 'ஃபினான்ஸ் கார்ப்பரேஷன்' எந்த வகையிலே அமைக்கலாம் என்றும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. பொதுவாக கோயில்களின் சொத்துக்கள் மேம்படுத்தப்பட்டு, காலி இடங்களில் கட்டி

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 நவம்பர் 6]

டங்கள் கட்டி, அவற்றை வாடகைக்கு விட்டு, அதன் மூலம் கோயில்களின் வருமானத்தைப் பெருக்கி, அவைகள் ஊழியர்களுக்கு தக்கவாறு ஊதியம் கொடுப்பதற்கும், கோயிலைப் பராமரிப்பதற்கும், திருவிழாக்கள் எடுப்பதற்கும் பயன்படுகின்ற வகையில் அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தை மையமாக வைத்து இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய கருத்தை அரசு முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. அதே நேரத்தில் கார்ப்பரேஷன் அமைக்க வேண்டும் என்ற யோசனையையும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். எந்த வகையில் அதை அமைக்கலாம் என்பதுபற்றியும், இந்தக் கார்ப்பரேஷனே தேவையா அல்லது தற்பொழுது இருக்கின்ற அமைப்பின் மூலம் ஆணையரை வைத்து காரியங்கள் செய்ய முடியுமா என்பதையும் பரிசீலித்து, தக்க முடிவை அரசு எடுக்கும் என்பதை அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எந்த வகையிலே செயல்படுத்தலாம் என்பதற்கு நம்முடைய அரசு நிதித் துறைச் செயலாளர், வணிக வரி அற நிலையத் துறைச் செயலாளர், ஆணையர் ஆகிய இந்த மூன்று பேரையும் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்து, கார்ப்பரேஷன் அமைக்கலாமா, அல்லது அரசாங்கமே அதற்கு முதலீடு செய்ய லாமா, எப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலே முதலீடு செய்வது என்பதுபற்றியெல்லாம் பரிசீலித்து, வெகு சீக்கிரத்தில் செயல்படுத்துகின்ற வகையிலே நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்ற கருத்தை அரசின் சார்பிலே தெரிவித்து, இந்தத் தீர்மானம் தனிப்பட்ட முறையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய தேவையிலலை, அரசாங்கமே இவற்றுக்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் தம்முடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தீர்மானத்தின் நோக்கங்களை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, உரிய செயல் வடிவம் கொடுப்பதாக அரசின் சார்பில் உத்தரவாதம் கொடுத்திருப்பதால், தீர்மானத்தை நான் வற்புறுத்தவில்லை.

தீர்மானம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

(2) உச்சவரம்பு அளவுக்குக் குறைவான நிலத்தை ஒப்படைத்தல்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“உச்சவரம்பு அளவுக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்துள்ளவர்களுக்குச் சொந்தமான உபரி நிலங்கள், அவர்களால் விருப்பமுடன் ஒப்படைக்கப்படுமானால், மாநிலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் நிலச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளைக்

1975 நவம்பர் 6]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கருத்திற்கொண்டு, அவை அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நிலமற்ற ஏழைகளுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வகை செய்து பொருத்தமான சட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்படலாம் அல்லது தற்போதைய சட்டம் உரியவாறு திருத்தப்படலாம் என்றும் தற்போதைய நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளவாறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்படலாம் என்றும் இந்த அவை அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : இதை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“உச்சவரம்பு அளவுக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்துள்ளவர்களுக்குச் சொந்தமான உபரி நிலங்கள், அவர்களால் விருப்பமுடன் ஒப்படைக்கப்படுமானால், மாநிலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் நிலச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, அவை அரசால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நிலமற்ற ஏழைகளுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வகை செய்து பொருத்தமான சட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்படலாம் அல்லது தற்போதைய சட்டம் உரியவாறு திருத்தப்படலாம் என்றும் தற்போதைய நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளவாறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்படலாம் என்றும் இந்த அவை அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது”.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு சலபமான தீர்மானம் என்பது எனது கருத்து. இதன் முக்கியமான கருப்பொருள், தற்போதுள்ள நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே, நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கப்படுகிற வகையில், நிலமில்லாத ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். நிலங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், பலரிடம் இருக்கக்கூடிய உபரி நிலம் எடுக்கப்பட்டு, அது நிலமற்ற பலருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் 1960 ஆம் ஆண்டிலே நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டது. அப்போது 30 ஏக்கரா நிலம் உச்சவரம்பாக வைக்கப்பட்டு, அதற்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அந்த உபரி நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்து நிலமற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தது. அந்த அடிப்படையில் கிட்டத்தட்ட 24,124 ஏக்கர் நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டதாக நான் அறிகிறேன். அதற்குப் பின்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகு, 1971 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே, 30 ஏக்கர்கள் என்று இருந்ததை 15 ஸ்டென்டேர்ட் ஏக்கர்கள் என்று ஆக்கி, அதன் மூலமாக கிட்டத்தட்ட 1.08 லட்சம் ஏக்கர்கள் சுர்ப்ளஸ் என்ற அளவிலே எடுக்கப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட 37 ஆயிரம் பேருக்கு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 நவம்பர் 6]

அவைகள் கொடுக்கப்பட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த 1.08 லட்சம் ஏக்கர்களில் 62,682 ஏக்கர்கள்தான் இதுவரையில் இந்த 37 ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே எடுக்கப்பட்ட 24,124 ஏக்கர்களும் 4,825 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். குத்தகைதாரர்கள் 5 ஏக்கர்கள் வரையிலே குத்தகைக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படி 5 ஏக்கர்கள் இருந்தால்தான், ஒருவர் பாடுபட்ட பலனைப் பெறமுடியும். ஆக, முன்பு எடுத்த மொத்தம் 24,124 ஏக்கர்களையும் ஒரு ஆளுக்கு 5 ஏக்கர் என்ற அளவிலே கொடுத்தால்கூட, 4,825 பேர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். 2½ ஏக்கர் ஒரு ஆளுக்கு என்று கொடுத்தால், கிட்டத்தட்ட 8 ஆயிரம் பேர்களுக்குப் பலன் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, தற்போதுள்ள உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே 1.08 லட்சம் ஏக்கர்கள் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதிலே 62,682 ஏக்கர்கள் எடுக்கப்பட்டு 37 ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், ஒருவருக்கு இரண்டு ஏக்கர்கள் என்ற அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, மொத்தமாகப் பார்த்தால், கிட்டத்தட்ட 45 ஆயிரம் பேர்களுக்கு இதுவரை உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலமாக உபரி நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிலே, எனக்குத் தெரிந்த வரையில், கிட்டத்தட்ட 63 லட்சம் ஏக்கர்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. தற்போது விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் கிட்டத்தட்ட 45 லட்சம் பேர்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக நமக்குக் கிடைத்திருப்பது இவ்வளவு நிலம்தான். அதை நாம் 45 ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். மொத்தம் இருக்கக் கூடிய 45 லட்சம் விவசாயிகளில், இதுவரையிலும் நிலங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருப்பது 45 ஆயிரம் பேர்களுக்குத்தான். இது ஒரு சதவீதத்துக்கு உள்ளாகத்தான் ஆகிறது. ஆகவே, இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டம் நல்ல பயனுள்ளதாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்றால், இன்னும் அதிகமான நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டு நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே அதிகமான அளவுக்கு உபரி நிலங்கள் எடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால், நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள் ஏமாற்றிவிட்டார்கள் என்பதல்ல.

(பிற்பகல் 5-40)

உண்மை. இன்றும் கூட சில பேர்கள் தமிழகத்திலே வழக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இப்போது தமிழ் நாட்டிலே மொத்தமாகப் பார்க்கிறபோது, பல பேர்களிடத்தில் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் என்றுதான் இருக்கிறது. ஒரு

1975 நவம்பர் 6]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ஏக்கர் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள்? பட்டாதாரர்கள் 50 சதம் அல்லது 60 சதம் இருப்பார்கள். ஒரு ஏக்கர் அல்லது 5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்கள் கிட்டத்தட்ட 90 சதம் பேர்கள். தமிழ் நாட்டிலே பல்லாயிரக் கணக்கான பட்டாதாரர்கள் அதிலே பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை அறிவோம். அப்படி ஒரு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்க உத்தியோகத்தை நம்பிக்கொண்டு, சென்னை போன்ற வேறு இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வருமானமும் கிடைக்காமல், தனியாகவும் பயிர் செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அதை ஒரு கிஸ்தி கட்டுகின்ற உடமையாகத்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அனுபோக பாத்தியதை உள்ளவர்கள் எதுவுமே தருவதில்லை. இந்த நிலத்தை இன்னொருவரிடத்திலே கொடுத்தாலே போதும் என்று இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே இந்த நிலச் சீர்திருத்தம்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேர்கள் பேசினார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் சரியான முறையிலே இல்லையென்றால், பல பேர்கள் வழக்கிற்குப் போக வேண்டியிருக்கும். சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்கள் வழக்குக்குப் போக வசதியில்லை. அவர்கள் இந்தச் சீர்திருத்தத்தை முழுமனதோடு ஆதரித்து, அரசாங்கத்துக்கு உறுதுணையாக இருந்து, தங்களுடைய நிலத்தைத் தாங்களாகவே விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே பொதுவாக நிலங்களை சுலபமாக விற்க முடியும். இப்போது அந்த நிலைமை இல்லை. இந்த நிலத்தை அரசுக்குக் கொடுத்து விடுகிறோம். அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் தரவேண்டிய பணத்தை நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே, முதல் 5 ஆயிரம் 'ஆனுவல் ரென்ட்' என்ற அளவிலே வரக்கூடியதாக அவர்களுக்கு 12 டைம்ஸ் என்ற முறையிலே கொடுக்கிறார்கள். அந்த அளவில் அரசாங்கத்திலே கொடுத்தால்கூட போதும் என்று பல நிலச்சுவாந்தாரர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே நான் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது மத்திய அரசிலிருந்து நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்திற்கும் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே இன்னும் அதிகமான நிலத்தை எடுத்து விளியோகம் செய்ததாக இருக்கும். நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற வகையிலும், சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்கள் சார்பாகவும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சார்பாகவும், லட்சக்கணக்கான நிலம் இல்லாதவர்களுடைய துயரத்தைப் போக்குவதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அரசு இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[1975 நவம்பர் 6]

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, this Resolution that has been moved by my hon. Friend Thiru Swaminathan is, I think, an entirely unobjectionable Resolution from the Government's point of view because while the object of the landowners may not be to surrender surplus lands to help the Government's objective regarding land ceilings, nonetheless, it would serve the purpose which the Government have in mind because, at the present moment, in spite of various Land Ceiling legislations that we have passed, as my hon. Friend pointed out, less than 85,000 to 90,000 people have been able to benefit only because surplus land is not available for distribution since we have nearly 4.5 million landless labourers and 4.4 or 4.6 million tenant-cultivators. I think this suggestion would help the Government to avail themselves of a larger extent of land which could be distributed to the huge queue that waits for lands in these areas.

Secondly, Sir, as regards the compensation that has been mentioned in this Resolution, it has not been stated that market value should be paid and it has not been stated that the price should be negotiated. All that has been stated is that the same compensation that was envisaged in the existing Land Ceiling Act which ranges from 12-11-10 to 9 times the annual net income in varying ranges should be paid as compensation to those who are willing to surrender this land to Government. I hope that the Government may take an early opportunity of amending the existing Land Ceiling Act itself, so that those who are willing to surrender these lands without any litigation could do it. There is no question of going to Court and there is no question of determining the market value. It can be done in less than three months and I am sure the response would be good especially from those unfortunate individuals who have perhaps not purchased land in the recent past, but who have inherited it from their fathers and who find that it is more of a liability than an asset. If they are willing to surrender these lands, I really do not think that Government would have any radical objection to paying them the limited compensation that is envisaged in the Land Ceiling Act. In fact, when these Bills were brought before this House, we pleaded that if it was the real intention of the Government to help the tenant farmers as well as the landless labourer, then some sort of a co-operative tenants' bank or an agricultural bank would be necessary to finance the ryots to buy up the land which they were tilling on lease or holding on tenancy.

1975 நவம்பர் 6]

[Thiru A. R. Damodaran]

The Government of Tamil Nadu have also lent support to this idea but, unfortunately, the whole thing fell through because of lack of funds which was required in a very massive way because our own estimate was that more than Rs. 100 crores would be required for this purpose. But I think we can make a small beginning by accepting the laands which the landowners of Thanjavur district seem to be so very anxious to surrender. I think the problem will arise only in a few areas. Nobody is going to surrender land in Ramanathapuram district; neither would the Government be willing to take it nor would there be landless labourers waiting to cultivate it. But it is from the richest bowl of Tamil Nadu —lands in Thanjavur district, perhaps in Tiruchirappalli and perhaps in some areas of Coimbatore, Chingleput and North Arcot districts that lands may be surrendered to the Government and I wholeheartedly commend the Resolution for the acceptance of this House.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள இந்தத் தீர்மானமானது உண்மையிலேயே நிலச் சீர்திருத்தத்திலே ஒரு புரட்சியைச் செய்யும் அடிப்படையிலே அமையும் என்ற அளவுக்கு அரசாங்கம் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களின் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

ஏறத்தாழ 15 சத விகிதம் உழவுக்கு உள்ள நிலம்தான் இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்படி அரசாங்கத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விநியோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நம்முடைய முயற்சியும் நோக்கமும் சிறப்பானதாக இருந்தாலும், கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை எவ்வளவு நேர்மையானதாக இருந்தாலும், நாங்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நிலச் சீர்திருத்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய நோக்கமாக இருந்தாலும், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள், 1,80,000 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து, ஏறத்தாழ 1½ ஏக்கர் அல்லது 2 ஏக்கர் என்று கொடுத்து, 45 ஆயிரம் விவசாயிகளுக்கு மட்டுமே நாம் நிலம் வழங்கியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். 45 ஆயிரம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமே நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய நோக்கம் உண்மையாகவே நிறைவேறவில்லை

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 நவம்பர் 6]

என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். நாம் முழு அளவு நிலச் சீர்திருத்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறிய தீர்மானத்தை நாம் செயல்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால், பெரும்பான்மையானவர்கள் குறைவான நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் அந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்வதில்லை. அதை குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்திலிருந்து அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வருமானமும் வருவதில்லை. முதற்படியாக அவர்கள் இந்த நிலத்தை அரசுக்குக் கொடுக்க முன்வருவார்கள். எனவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்று நிறைவேற்றினால், ஏறத்தாழ நம்முடைய விவசாய நிலத்திலே 40 சதவிகிதம் அரசுக்குக் கிடைக்கும் வகையிலே வழிவகைகள் செய்ய முடியும். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் நிலங்களுக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்படலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இதைவிட, இன்சென்டிவ் என்று சொல்வார்களே, அப்படிச் செய்தால், அது நிலத்தைக் கொடுக்க அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும். சாதாரணமாக ரெண்டல் வேல்யுவினாலே, 12 முறை என்றோ அல்லது 15 முறை என்றோ நாம் வைத்தோமானால், அவர்களுக்கு அது ஊக்கமளிப்பதாக இருக்கும் என்று சொல்லி, இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 5.50)

* THIRU S. NARAYANASWAMY : Mr. Deputy Chairman, Sir, I hope the Hon. Minister will not brush his eyes to see me speak on the question of re-distribution of land. I believe it is not the intention of my hon. Friend Thiru Swaminathan to embarrass the Government by bringing in a Resolution such as the one he has brought in today. It is not with that intention. I know and I can testify to one fact. In the district of Thanjavur to which I belong, quite a large number of people are holding fragmented uneconomic lands which have become a nightmare to them. I am not prepared to pretend that they are interested in somebody else's benefit. It has become uneconomic for them to look after their lands. It has become impossible for them to have them cultivated on their behalf. The land is small for them to carry on cultivation by proxy or even cultivation through their own workers. It has become very difficult. The hon. Member referred to lands to the extent of about one or one and a half acres. Even a land of an extent of 3 or 4 acres has become uneconomic. If I

1975 நவம்பர் 6] [Thiru S. Naraayanaswamy]

may say so, Thiru G. Swaminathan is trying to point out the uneconomic character of all cultivation. Perhaps this Resolution is seeking the Government's help so that these lands are taken over and the frustration that is prevailing among the small land-holders is reduced. It would be good if they are paid some compensation. It is not for me to say how it should be fixed. My hon. Friend Thiru K. S. Ganapathi has rightly pointed out that the compensation should be fixed on an incentive basis. But I think this is a problem that has to be tackled later. In fairness to the Government, I should say that the fragmentation is not solely due to the Land Ceiling Act or due to the steps taken to re-distribute the lands to the landless. It is also the direct consequence of Mitakshara Law of Inheritance under which regular fragmentation of the land goes on, when a large number of children try to divide the land among themselves. I know several families which were once very rich and which are facing utter destitution. The ownership of land has become a nightmare to them. It is with this view, I think, my hon. Friend Thiru Swaminathan has brought in this Resolution. In fact, I was myself wondering when he brought this resolution that it had fallen to the lot of a Swatantra Party Member to do this. But this will relieve the suffering of the persons who own uneconomic holdings and, at the same time, the problem of the landless will also be solved to some extent. I have nothing else to say.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கொடுத்துள்ள உச்சவரம்பு அளவுக்குக் குறைவான நிலத்தை அரசிடம் ஒப்படைத்தல் என்னும் தீர்மானத்தை நான் படித்தபொழுது, அதைப் புரிந்துகொள்ள எனக்குச் சிறிது நேரமாயிற்று. விளக்கம் வருமா என்று பார்த்தேன். பேசிய இரண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் விளக்கம் ஒன்றும் தரவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி சொன்னதிலே கொஞ்சம் புரிந்தது. அந்தமாதிரி ஒரு பிரச்சினை வந்தால், ஏழை எளிய மக்களின் நன்மைக்காக எப்படி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தேன். அதிகமான அளவுக்கு நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து நிலத்தை அரசு எடுத்து, ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை. அதிலே பல குறைகள் இருக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, அவற்றைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். நிலமற்ற ஏராளமான ஏழை எளிய மக்களுக்கு நிலம் வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காகத்தான் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 6]

அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் என்ன என்ற கேள்வி கேட்கப்பட்டது. நம்முடைய நாட்டிலே சிறிய சிறிய நிலங்களாக இருக்கின்ற நிலைதான் இதற்குக் காரணம். நம்முடைய இந்து குடும்பங்களில் 'ஜாயின்ட் பேமிலி' என்ற முறையில் பிரிவினையை ஏராளமாக ஏற்று, நிலங்களைச் சிறு சிறு துண்டு நிலங்களாக ஆக்குகிறார்கள். சிறு சிறு நிலங்களாக மாறி விடுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம் என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்ரா நாராயணசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம். அதற்கும் இந்தத் தீர்மானத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. தனியாரிடத்தில் இருக்கின்ற நிலத்தை அரசு வாங்கி, அதை ஏழை எளிய விவசாய மக்களுக்குக் கொடுக்கும்போது, மறுபடியும் ஒரு பிரிவினை ஏற்படும். அப்போதும் நிலங்கள் சிறு சிறு துண்டு நிலங்களாக மாற வாய்ப்பிருக்கிறது. பிரிவினை இல்லாத நிலத்தை அமைக்க வேண்டுமென்றும், உற்பத்தியைப் பெருக்க ஏதுவான ஒரு கொள்கையை வகுத்து, அதற்கு வழிவகையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அதுபற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்றும் 1967-ஆம் ஆண்டிலேயே கேட்டுக்கொண்டேன். பஞ்சாபில் இதுபோன்ற ஒரு நிலை இருப்பதாக அறிந்து, அவர்களது அறிக்கையைப் படித்து, அங்கேயும் இந்துக்கள் இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்று ஆராய்ந்தோம். அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள நிலங்களை வாங்கி, உரிமையையும் வாங்கி, அந்த நிலத்தைக் கைப்பற்றுகின்ற வகையில் ஒரு அறிக்கை இங்கே வந்தது. அப்படி நாம் தமிழ் நாட்டில் செய்தால், நமக்கு ஏராளமான எதிர்ப்பு வரும். ஓட்டு வாங்கித்தான் நாம் பதவிக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்களின் நிலத்தை பணக்காரர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலை வரும் என்ற ஒரு குறிப்பு அப்போது அரசாங்கத்துக்கு வந்தது. அந்தப் பிரச்சினையை அப்பொழுது நாங்கள் ஆராய்ந்தோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி சொல்வதுதான் உண்மையான காரணம். கையில் நிலம் இல்லை; அரசாங்கத்திலிருந்து இதற்குப் பணம் தரக் கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்தது. 'டெனன்ட்ஸ் ரைட்' என்ற மசோதாவைக் கொண்டுவந்தோம். பல பேர் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள். அப்படி எதிர்ப்பு தெரிவித்த காரணத்தால், இப்போது அதுபற்றி ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், அந்தக் கொள்கையை ஆதரிக்கிறேன். நிலச் சொந்தக்காரர் ஒருவர் எங்கோ ஒரு இடத்திலும், அதை உழுகின்ற விவசாயி இன்னொரு இடத்திலும் இருக்கின்ற நிலையில், இந்த இரு சாராரையும் பயன்படுத்துகின்ற அரசியல் வாதிகள் இந்த நாட்டில் இருக்கும் வரையில், நம்மால் இந்தமாதிரி நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியாத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கும். என்னைப் பொறுத்தவரையில், உண்மையிலேயே

1975 நவம்பர் 6]

(திரு. செ. மாதவன்)

உழுகின்ற உழவர்களிடம்தான் நிலம் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது நிலச் சொந்தக்காரர் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறார். அவருடைய அறிவிப்பு பத்திரிகையில் வருகிறது. நிலச்சுவாந்தார் பெயரில் அறிவிப்பு வருகிறது. அந்தப் பத்திரிகையேதான் அம்மாதிரி அறிக்கையை வெளியிடுகிறதா என்று எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு, உழுகின்றவன் நிலைமை என்னவானாலும், அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை, அவர்களுக்கு சாப்பாட்டுக்கு நெல் வர வேண்டும், அவ்வளவுதான். பொதுவாக தமிழ் நாட்டில் நெல்லும் அரிசியும் இப்பொழுது தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாத ஒரு நிலை இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் நிலச் சுவாந்தார்—குடியானவர் என்ற ஒரு பாகுபாடு இருப்பது நம்முடைய நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. இதற்கு ஒரு தீர்வு காண மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அதை அவர்கள் மாவட்டத்தில் பரப்பினால் நல்லது. திரு. கணபதி சொல்லும் கருத்துதான் திரு. சுவாமிநாதனின் கருத்துமா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படியென்றால், அதை நிறைவேற்ற இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. அரசு வாங்க முயலும்போது, அதற்கான பணம் எங்கே இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “டெனன்சி கார்ப்பரேஷன்” ஒன்றை அமைத்து, உழுகின்ற உழவர் பெருமக்களுக்கு நிலத்தை சொந்தமாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையாக இருக்குமானால், அது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. நிலச்சுவாந்தார்கள் என்ற பெயரில் ஏராளமான நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள் அந்த நிலங்களை உழுகின்றவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். நிலச் சுவாந்தார்கள் தங்களுக்கு அரசியல் பலம் இருக்கிறது என்பதால்,

(பிற்பகல் 6.00)

ஒத்துழைப்புத் தருவதில்லை. திரு. கணபதி அவர்கள் சொல்லுகின்றவை உழுகின்றவர்களிடம் நிலத்தைக் கொடுத்து அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்ற கருத்தாக இருக்குமானால், அதைப் பரிசீலிப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் அதையெல்லாம் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தவர்கள் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சொன்னது: “தமிழ் நாட்டில் நிலச்சுவாந்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே தேவையில்லாத அளவிலே நிலம் இருக்கிறது. அப்படித் தேவையில்லை என்று சொல்கிற நிலத்தை வாங்குவோர் தமிழ் நாட்டிலே இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலச் சுவாந்தார் இருப்பாரானால், அப்படி நிலத்தை விற்பதற்கு அவர் தயாராக இருப்பாரானால், அதை வாங்குவதற்கு தமிழ் நாட்டில் ஆள் இல்லை என்றால்—இத்தனையும் உண்மையாக இருக்குமானால்—ஏன் இந்த அரசாங்கம் அவர்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 6]

கனிடத்திலே இருந்து நிலத்தை வாங்க முன்வரக்கூடாது?" அவர்களிடத்திலேயிருந்து அந்த நிலத்தை வாங்கி, அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுத்து, அந்த நிலத்தை ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கலாம் என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் பொருள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தக் கருத்து உண்மையா என்பது தெரியவில்லை. அப்படி இருக்குமானால், அதற்கு என்ன மாற்றுப் பரிகாரம்? ஏன் அப்படி இருக்கிறது? ஏன் அதை வாங்க ஆள் இல்லாமல் போய்விட்டார்கள்? அந்த நிலம் பேருக்குத்தான் நிலமாக இருக்கிறதா அல்லது பாறையாக இருக்கிறதா? உற்பத்தி செய்கிற நிலத்தை வாங்குவதற்கு தமிழ் நாட்டிலே ஆள் இல்லாமல் இருக்க முடியுமா? இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் தரப்படுமானால், அதைப் பரிசீலித்து அதற்கு என்ன பரிகாரம் நாம் காணலாம் என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கலாம். அதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நம்முடைய எண்ணம், 'நான் உழமாட்டேன்' என்று சொல்லி உற்பத்திக்குக் குந்தகம் ஏற்படுத்துகிற நிலச்சுவாந்தார்கள் இருப்பார்களானால், அவர்களிடத்திலேயிருந்து நிலத்தைப் பறிப்பதுதான் நியாயமான கொள்கை. திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொல்கிறமாதிரி, உண்மையிலே நாட்டுக்கு விரோதமாக, உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலத்தை உற்பத்தி செய்யாமல் சும்மா போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்கென்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி நிலத்தைப் பறிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்போது அந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்துவதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்குமானால், நான் பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், இது அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் வராது. நிச்சயம் அந்தச் சட்டத்திலுள்ள மார்க்கெட் வேல்யுக்குக் குறைவாக ஒரு சட்டம் போட முடியாது. அப்படிச் செய்து ஆபத்திலே நாம் மாட்டிக்கொள்ளக்கூடாது. புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் தந்ததற்குப் பின்னாலே, அதுகுறித்துப் பரிசீலிக்கலாம். ஆனால் உற்பத்தி செய்யாமல் நிலத்தை நிலச் சுவாந்தார்கள் வைத்திருந்து, அதை யாருக்கும் விற்க முடியாமல், அதை வைத்திருப்பதைவிட அதை விற்றுவிட்டால் பரவாயில்லை என்று உற்பத்தி செய்யாமல் வைத்திருந்தால், அரசாங்கமே அந்த நிலத்தைப் பறிமுதல் செய்து, அரசாங்கமே சொந்தச் சாகுபடி செய்ய வாய்ப்பு இருக்குமா என்று பரிசீலிப்பது நியாயம் என்று கருதுகிறேன். நான் சொல்லுவது தவறாக இருக்குமானால், அதற்கு வேறு காரணங்கள் இருக்குமானால், அந்தக் காரணங்களை எல்லாம் சொன்னால், நாம் பரிசீலிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அது அரசாங்கத்தை ஆபத்திலே கொண்டுபோய்விடக்கூடும். ஆகவே வேறு பரிகாரம் சொன்னால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

1975 நவம்பர் 6]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதில் இந்தமாதிரி இருக்கலாம் என்றுதான் நான் சொல்லலாம். மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. கணபதி அவர்கள் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட முறையிலே குறைந்த அளவாக லட்சக்கணக்கான பேர் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அவர்களே சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, பண்ணையாள் சட்டம் இருக்கிறது. அதிலே சில கட்டு திட்டம் இருக்கிறது. uneconomic holding என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். uneconomic holding என்ற அளவிலே, ஒரு ஆண்டிற்கு உற்பத்தியிலிருந்து ஊதியம் பெறக்கூடிய நிலை இல்லாத காரணத்தாலே, அவர்களுக்குப் பயன் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் பாடுபடுவதற்குத் தகுந்த ஊதியம் வராமல் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே மற்ற மாவட்டங்களைவிட நெல் விலை பாதிக்குப் பாதி குறைவாக விற்கிறது. அது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். ஆகவே இவ்வளவு வேலை செய்துவிட்டு பயன் இல்லாத நிலையிலே விவசாயிகளுக்குச் சோர்வு ஏற்படுவது வழக்கம். அது வியக்கத்தக்கது அல்ல. அந்த நிலையிலே அவர்கள் நிலத்தைக் கொடுத்து விடுகிறேன் என்று சொன்னால், அந்த நிலத்திலிருந்து வருமானம் வரும் என்று நினைப்பவர்கள்தான் அதை வாங்க முன்வருவார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள பண்ணை நிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, வாங்குவோர் யாரும் இல்லை என்ற நிலைமை கடந்த ஓராண்டுக் காலமாகவே இருந்து வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மற்ற மாவட்டங்களில் எப்படி இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், எனக்கு திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில் 15 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணை நிலத்தில் எனக்கு ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் அளவிலேதான் வருமானம் வருகிறது. அந்த நிலத்தினுடைய மொத்தப் பெறுமானம் 1 லட்ச ரூபாய். ஆனால் அதை வங்கியிலே போட்டால், 5 ஆயிரம் ரூபாய்கூட கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த நிலத்தை விற்றுவிட்டு பணத்தை வங்கியிலே போடலாம் என்ற எண்ணம் வருவது யாருக்கும் இயற்கை. ஆனால் அதை வாங்குவோர் இல்லை. இந்தப் பிரச்சினை பற்றித்தான் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்களும் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். அவருக்குக் கிட்டத்தட்ட 10 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அரசியலில் ஈடுபட்ட நேரம் போக, மற்ற நேரங்களில் நேரடியாகச் சாகுபடியில் ஈடுபட்டிருப்பவர். இந்தத் தீர்மானத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, அரசாங்கம் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுமானால், இன்றையதினமே நான் அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய நிலத்தைக் கொடுத்து

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

[1975 நவம்பர் 6]

விடத் தயார் என்று ஆளுநர் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த அவர்களே சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. கணபதி அவர்களும் சொன்னார்கள். 'என்னுடைய குடும்பத்தில் அண்ணன் தம்பிகளுக்குச் சேர்த்து 35 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. உறுவினர்களுடைய நிலமும் சேர்த்து 105 ஏக்கர் இருக்கிறது. அதை மொத்தமாக அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிடத் தயாராக இருக்கிறோம். அவ்வளவும் பண்ணை நிலம்' என்று சொன்னார்கள். ஆக, இந்த அவையிலே உறுப்பினர்களாக இருக்கக்கூடிய 3 பேரே அதற்குச் சாட்சி. ஆகவே அந்த அளவிலே நிலத்தைக் கொடுக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் பல நிலச்சுவாந்தார்கள், 'அரசாங்கமே நிலத்தை எடுத்துக்கொள்கிறது என்று சொன்னால், எங்களுடைய 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் நிலத்தை அரசாங்கத்துக்குக் கொடுத்துவிட்டு வேறு வேலை செய்யலாம்' என்று பல இடங்களிலே சொல்லி, அந்த அடிப்படையில்தான் சுதந்திரா கட்சியைச் சேர்ந்தவனாகிய நானே தைரியத்தோடு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அவர்கள் அந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லாவிட்டால், நானும் இங்குவந்து சொல்லி யிருக்கமாட்டேன். ஏனென்றால் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடும் என்ற கருத்து எனக்கு இருந்தது. அப்படி ஏற்றுக்கொண்டால், என்ன நடக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சாகுபடி செய்யா மலிருந்தால், அரசாங்கமே அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள். அதையேதான் நாங்களும் சொல்லுகிறோம். அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறோம். ஆகவே அந்த நிலைமையை நாங்கள் ஆதரிப்போமே தவிர, அதிலே பய உணர்ச்சி ஏற்படவில்லை. கையைவிட்டு நிலம் போனால் போதும் என்ற அளவிலேதான் நான் சொன்னேன்.

குத்தகை நிலத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. அது சம்பந்தமான செலக்ட் கமிட்டியிலே நானும் ஒரு உறுப்பினரை இருந்தேன். அப்போது நாங்கள், "கிட்டத்தட்ட 95 சதவீத நிலச்சுவாந்தார்கள் குத்தகை நிலங்களைக் கொடுத்துவிடத் தயாராக இருக்கிறோம், அப்படிக் கொடுக்கிறபோது எங்களுக்குப் பணமாகக் கொடுத்து விடுங்கள்" என்று கேட்டோம். கொடுக்க மாட்டோம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. நிலத்தைக் கொடுக்கிறபோது, பணத்தைக் கேட்பது இயற்கை. முதன் முதலாக நாம் என்ன சட்டம் போட்டோம்? 'அந்த நிலத்தை உங்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்டு அதை உரிய அதிகாரிகளிடம் கொடுத்துவிட்டு, 10 ஆண்டு காலத்திற்கு, ஒவ்வொரு ஆண்டாக குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று

1975 நவம்பர் 6]

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

சொன்னோம், இப்போது நிலம் உடமையாக இருக்கும்போதே, குத்தகைதாரரிடமிருந்து எதுவும் சரியாக வருவதில்லை. சமயத்திலே அரசாங்கமே ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் குத்தகை கொடுக்க வேண்டாம் என்று வஜா செய்துகொண்டிருக்கிறது. குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய முடியாத நிலையிலே யார் கேட்பார்கள்? அப்போதும், 15 ஏக்கர் உச்சவரம்பு வைத்துவிட்டு, பூண்டி வாண்டையார், வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் போன்றவர்களுடைய ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை எல்லாம் அரசாங்கம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கெல்லாம் 'பாண்டு' கொடுத்து விட்டு, 15 ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களிடத்திலே 'ஒவ்வொரு வருடமும் குத்தகை தாரர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்வது நியாயம் இல்லை என்ற கருத்தைத்தான் சொன்னோம். அந்தக் கமிட்டியிலே இருந்தவர்கள், "நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்கும் இடையே எந்தவிதமான தாவரவும் தேவையில்லை. ஒரேமூட்டாக பணத்தைக் கொடுத்து விடுங்கள்" என்று சொன்னார்கள். 'எங்களுக்கு விவாக ரத்து வேண்டும்' என்ற வார்த்தையைத்தான் கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் சொன்னார்கள். 'நாங்களும் விவாக ரத்து போடுகிறோம், அவர்களும் விவாக ரத்து போடுகிறார்கள்.' கலாவனுக்கும் விவாக ரத்து தேவை, மனைவிக்கும் விவாக ரத்து தேவை. இடையிலே அரசாங்கம் ஒரு சரியான முடிவை எடுக்க வேண்டும்...

(பிற்பகல் 6-10)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இரண்டு பேருக்கும் அரசு பணம் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: பணத்தை அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அரசாங்கம் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நிலங்களுக்கு 'பான்ட்' கொடுத்திருக்கிறது. அரசாங்கம் இப்போது பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. யாரிடமிருந்து நிலத்தை வாங்கிக்கொண்டார்களோ அவர்களுக்கு "பான்ட்" கொடுத்துவிட்டு, நிலத்தை யாருக்குக் கொடுத்தார்களோ அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வசூல் செய்கிறது. பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்குச் செய்ததை, சிறிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். பணம் கொடுக்க மாட்டோம்; நிலத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொள்வோம் என்று சொன்னால், அதற்கு யாரும் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். அதைத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். அமைச்சரவர்கள் இது நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற அடிப்படையில் வராதென்று சொல்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையானாலும், நிலச் சீர்திருத்தமாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. அரசாங்கம் நினைத்தால், எப்படி வேண்டு

(திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

[1975 நவம்பர் 6]

மாணவரும் செய்யலாம். சட்டம் இயற்றினால், என்ன செய்வது என்று அமைச்சரவர்கள் கேட்டார்கள். மனப்பூர்வமாகக் கொடுக்கிறோம்; ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். இதனால் அரசுக்கு உபரி நிலம் நிறையக் கிடைக்கும். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ் ஒரு லட்சம் ஏக்கர்கள் வந்ததென்றால், இப்போது இதன் அடிப்படையில் லட்சக் கணக்கான பட்டாதாரர்கள் நிலங்களைக் கொடுத்தால், கிட்டத்தட்ட 4 லட்சம் ஏக்கர்கள் தமிழ் நாட்டில் கிடைக்கும். எனவே மொத்தம் 5 லட்சம் ஏக்கர்கள் கிடைத்தால், ஒரு லட்சம் பேர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியும். இப்போது 45 லட்சம் நிலமற்ற விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் இன்னும் ஒரு லட்சம் பேர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். இது எல்லோருக்கும் நல்லது. இந்த அரசு நல்ல முறையில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறதென்ற கருத்தையொட்டித்தான் இதைச் சொல்கிறோம். எனவே இந்த நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய தீர்மானத்தை அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தத் தீர்மானத்தை முதலில் பார்த்த போது, அரசாங்கத்தைக் கிண்டல் பண்ணுவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதென்று நினைத்தேன். இப்போது உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டதும் அப்படியல்லவென்று நம்புகிறேன். இங்கேயுள்ள மூன்று உறுப்பினர்களின் நிலங்களை—சொந்தச் சாகுபடியில் உள்ள நிலங்களை—வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாமல் இருப்பதால், அவற்றை அரசாங்கமே முன்வந்து, உழவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுத்தால், உற்பத்தி பெருகுமே என்ற நல்ல எண்ணத்தைச் சொன்னார்கள். பண்ணைக்காரர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலங்களையெல்லாம் எந்தவிதமான பணமும் பெறாமல் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். சொத்து இல்லாத சோஷலிசக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள். அவர்களும் எந்தவிதமான காம்பன்சேஷனும் இல்லாமல் கொடுக்க முன்வருவார்களென்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டு போக வேண்டுமென்பது எங்களுடைய நோக்கமல்ல. அதே போன்று அரசாங்கமும் உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதும் எங்களுடைய கருத்தல்ல. நாங்கள் சிறிய நிலச்சுவாந்தாரர்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : இதுபோல் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருந்தால், நான் இன்றைக்கே எவ்விதக் காம்பன்சேஷனும் இல்லாமல் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

1975 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சட்டம்கூடக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதில்லை. நாளைக்கே சர்வே நம்பரைச் சொல்லி, அதை இனாமாகக் கொடுக்கிறேன் என்றால், நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இப்போது மூன்று நண்பர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை வாங்க ஆளில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இது பத்திரிகையில் வருமென்று நினைக்கிறேன். ஏராளமான நிலங்கள்...

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஏராளமான நிலம் என்று சொல்லும் வாதத்தை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் 15 ஏக்கர்களுக்குள்ளாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிறிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தான்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 15 ஏக்கருக்கு உள்ளாக வைத்திருக்கும் நண்பர்கள் இதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுடைய நிலத்தை வாங்க ஆளில்லை என்ற செய்தி பரவிவிடும். தமிழ் நாடு முழுவதும் அப்படி நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் இருக்கிறார்களா என்பது இதன்மூலம் மக்களுக்குத் தெரியும். உண்மையில் தமிழ் நாட்டில் இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்தால், அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். தேவையில்லாத வர்களிடம் இருக்கும் நிலங்களை வாங்கி, உழுகின்ற உழவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற கருத்து நியாயமானதுதான். அதைக் கொள்கையளவில் ஆதரிக்கிறோம். என்றாலும், அது உண்மை என்பதை தைரியமாக ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. மூன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வதால், அதை நம்ப வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறேன். தமிழ் நாடு முழுவதும் இப்படிப்பட்ட கொள்கைக்கு ஆதரவு கிடைத்தால், அரசாங்கம் அதற்கு மாற்றுப் பரிகாரம் செய்ய யோசிக்குமென்று கூறி, இப்போது இந்தத் தீர்மானம் தேவையில்லையென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தம்முடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்தவில்லை.

தீர்மானம், அலையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

(3) மதுரையில், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் நீதி ஆயம் ஒன்று அமைத்தல்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

“மதுரையில், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் நீதி ஆயம் ஒன்று அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென அரசுக்கு இந்த அவை பரிந்துரை செய்கிறது”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I second it.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

மதுரையில், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் நீதி ஆயம் ஒன்று அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென அரசுக்கு இந்த அவை பரிந்துரை செய்கிறது”.

திரு. டி. சந்தோஷம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் குறித்து அதிகமாக விளக்கிப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். ஏனென்றால் நீண்ட நாட்களாகவே இந்தத் தீர்மானத்தில் கண்டுள்ள பொருள்பற்றி, என்னால் மட்டுமல்லாமல் மற்றும் பல உறுப்பினர்களாலும் பல முறை வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தென் தமிழ் நாட்டுப் பொது மக்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் அனைவரும் பல பெரிய பொறுப்புள்ள ஸ்தாபனங்கள் மூலம் இதைத் தீர்மானமாக நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்யவில்லையெய்யோழிய, மற்ற முறைகளில் இந்தப் பிரச்சினைபற்றித் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொறுப்புள்ள பல நிறுவனங்களிலிருந்து இப்படிப்பட்ட முடிவை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். நமது தமிழ் மக்களின் பேரன்பையும், ஆதரவையும் பெற்றுள்ள ஆற்றல்மிக்க அமைச்சரவை ஏற்கெனவே இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசை அணுகி, அவர்களை இந்தமாதிரி ஒரு ஹைக்கோர்ட் பெஞ்ச்-ஐ மதுரையில் நிறுவ அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக நமது முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் நமது சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களும் இந்த விஷயத்தில் பெரிதும் அக்கறை காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். ‘வேஸ்ட் இன்டாஸ்ட்’ என்று சொல்லக்கூடிய ஒருசிலர் மாத்திரம் சுயநலத்தின் அடிப்படையில் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களைத் திருத்த நான் முயற்சி செய்யவில்லை. அவர்களைத் திருத்தவும் முடியாது. அவர்களைத் திருத்த அவசியமும் இல்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். நான் ஏன் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்

1975 நவம்பர் 6]

(திரு. டி. சந்தோஷம்)

என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொது மக்களின் கருத்துக்களுக்கு ஒரு வடிவம் கொடுத்து, ஏற்கெனவே அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகள் வெகுசிக்கிரத்தில் வெற்றியடையும் வகையில் அரசாங்கத்தின் கரங்களை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். 1973 ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு 30-வது திருத்தம் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 133-வது பிரிவு—உட்பிரிவு 1 (ஏ) & (பி)-ல் ஏற்கெனவே, எந்த ஒரு வழக்கும் 20,000 ரூபாய்க்கு அதிகப்பட்ட மதிப்புள்ளதென்று உயர்நீதி மன்றம் சான்றிதழ் வழங்கினால்தான், சுப்ரீம் கோர்ட்டு ஏற்றுக்கொண்டு, விசாரிக்கலாம் என்று இருந்தது. ஆனால், பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவந்த 30-வது திருத்தத்தின் மூலம் அதை மாற்றினார்கள். 20 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள வழக்குகள் மட்டுமல்லாமல், எவ்வளவு குறைந்த மதிப்புள்ள வழக்குகளாக இருந்தாலும், உயர்நீதி மன்றம் அதிலுள்ள முக்கியமான பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டி யிருக்கிறதென்று சான்றிதழ் வழங்கினால், அந்த வழக்கை சுப்ரீம் கோர்ட்டு எடுத்து விசாரிக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் திருத்தத்தின்மேல் பாராளுமன்றத்தில் நடந்த விவாதங்களை நான் படித்தேன். எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அதுபற்றிப் பேசினார்கள். மத்திய சட்ட அமைச்சர் திரு. கோகலே அவர்களும் பேசினார்கள். பேசிய எல்லோரும் ஒரு கருத்தை, ஒருமனதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாட்டிலுள்ள உயர்மட்ட நீதி மன்றங்களனைத்தும் ஏழை மக்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை அனைவரும் சொன்னார்கள். ஆனால் 30-வது திருத்தம் கொண்டுவந்ததன் மூலம் உயர் மட்ட நீதி மன்றங்கள் ஏழைகளுக்குப் பயன்படுமென்று நினைப்பது பெரும் தவறாகும். 1,500 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே ஒரு ஏழை போய் தன்னுடைய வழக்கை, ஒரு 5 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள வழக்கை, நடத்துவது எப்படி முடியும்? அதற்காகும் பிரயாணச் செலவும், அங்கு போய் முன்பின் தெரியாத வக்கீல்களை நியமித்து வழக்கை நடத்தினால், 5 ஆயிரம் ரூபாய் வழக்குக்கு மேலும் 5 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும்.

(பிற்பகல் 6.20)

If really justice through the higher courts should be available to the poor litigant, it should be made available to him at his very doors. ஆக, ஏழை

மக்களுக்கு நீதிமன்றங்கள் பயன்படவேண்டுமென்றால், அந்த நீதி மன்றங்கள் அவர்களுடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே அமைய வேண்டும். அப்போது

(திரு. டி. சந்தோஷம்)

[1975 நவம்பர் 6]

தான் நல்ல முறையில் பயன்பெற முடியும். நமது தமிழகத்தின் தலைமை நீதிபதி ஜஸ்டிஸ் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பொறுப்பேற்ற சமயத்திலே இந்தக் கருத்தை ஏற்று வலியுறுத்தினார்கள்.

“Decentralization of Courts” அதாவது, நீதிமன்றங்கள் பரவலாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உதாரணமாக, மதுரையிலே நீண்ட நாட்களாக இயங்கி வந்த இராமநாதபுரம் சப்-கோர்ட்டை ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூருக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று ஒரு நடவடிக்கை மேற்கொண்டார்கள். அதே கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் நான் இன்று கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்தின் ஒரு பிரிவை மதுரையில் வைக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை, “Decentralization of Courts” என்ற அடிப்படையிலேதான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்கக்கூடும். தமிழ் நாட்டின் தென்பகுதியிலிருந்து 500 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கின்ற உயர்நீதி மன்றத்தை இரண்டாக அமைத்து, அதில் ஒரு பிரிவை மதுரையில் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்களே, 1,500 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள கப்ரீம் கோர்ட்டை இம்மாதிரிப் பிரித்து பரவலாக அமைக்கக் கேட்கக்கூடாதா என்ற கேள்வி கேட்கக்கூடும். நான் சொல்வேன், ‘நிச்சயமாகப் பிரிக்க வேண்டும்’ என்று, இரண்டாக மட்டுமல்ல, அதை நான்காகப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. அப்படிப் பிரிப்பதில் Southern Bench of Supreme Court சென்னையிலோ, பெங்களூரிலோ அமைக்கலாம் Eastern Bench of Supreme Court கல்கத்தாவிலோ, பாட்னாவிலோ அமைக்கலாம்.

Western Bench of Supreme Court கல்கத்தாவிலோ, பாட்னாவிலோ அமைக்கலாம். பம்பாயிலோ, பூனாவிலோ அமைக்கலாம்.

Court

Northern Bench of Supreme Court

டெல்லியிலேயே இயங்க வேண்டும். ஒரு முக்கியமான வழக்கு என்று சொன்னால்.

Super Full Bench

என்று அமைத்து, பெரிய

அளவிலே அந்த விசாரணை நடக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டும்.

அப்போது நான்கு டிவிஷன்களிலிருந்தும் நீதிபதிகள் வரவழைக்கப்பட்டு அந்த வழக்கை நடத்தலாம்.

இது அவசரமாக நிறைவேற்ற வேண்டிய ஒரு கோரிக்கை. நான் அந்தக் கோரிக்கையை இந்தத் தீர்மானத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. அதற்கான strategic reasons என்னவென்றால்

அதை இத்துடன் இணைத்தால் ஒரு வேளை இந்தத் தீர்மானத்திற்கும் முட்டுக் கட்டை. ஏற்படலாம் என்பதுதான். எனவே, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தை

மாத்திரம் இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு பிரிவை மதுரையில் அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மாத்திரம் தற்போது தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

1975 நவம்பர் 6]

(திரு. டி. சந்தோஷம்)

நமது அமைச்சரவை இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்த வதற்கு பல முயற்சிகளை எடுத்து வந்தாலும்கூட, மக்களுடன் தொடர்பில்லாத, மக்களுடைய கஷ்டங்களையும், துன்பங்களையும் உணராத சில அதிகாரிகள் இதற்கு எதிர்ப்புகளைக் கிளப்புகிறார்கள். முதலாவது அவர்கள் கிளப்பும் எதிர்ப்பு,

The High Court loses its integrity and the disintegration that will accompany decentralization will weaken the High Court.

அதாவது, உயர்நீதி மன்றத்தின் ஒற்றுமை குலைந்து அதன் காரணமாக பலவீனம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று கூறுகிறார்கள். இது முற்றிலும் தவறான கருத்து. ஏற்கெனவே பல ஆண்டுக் காலமாக, உத்திரப்பிரதேசத்தில் அலகாபாத் ஹைக்கோர்ட் மற்றும் லக்னோ பெஞ்ச் என்ற இரண்டு பிரிவுகள் இயங்கி வருகின்றன. மத்தியப் பிரதேசத்தில் நாக்பூர் ஹைக்கோர்ட் மற்றும் இந்தூர் பெஞ்ச் என்று இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு மாநிலங்களிலும் அங்குள்ள உயர்நீதி மன்றங்கள் எந்த விதத்திலும் பலவீனம் அடைந்து விட்டதாக யாரும் குறிப்பிடவில்லை. அப்படியிருக்க, நாம் கோரிக்கையை வைக்கும்போது, இங்கே இப்படி எதிர்ப்புக் கிளப்புகின்றார்கள். ஆகவே, அவர்கள் கிளப்பும் இந்த எதிர்ப்பு கற்பனைதான் என்பது புலனாகிறது.

இரண்டாவது, மதுரையில் உயர்நீதி மன்றத்திற்குத் தேவையான தரமான நூல் நிலையம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஓரளவு உண்மைதான். ஆனால், இந்தக் குறையை வெகு எளிதில் போக்கிவிடலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு மதுரைக்கும் ஹைக்கோர்ட் வரப்போகிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், தென் பிராந்தியங்களில் வாழ்கின்ற மக்கள் மற்றும் வழக்கறிஞர்கள் எல்லோரும் மனமுவந்து தாராளமாக நன்கொடை கொடுத்து வெகு சீக்கிரத்தில் ஒரு பெரிய நூல் நிலையத்தை ஏற்படுத்திவிடலாம். ஆகவே, அதை ஒரு பெரிய இடையூறாக நினைக்க வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு எதிர்ப்பு கூறப்படுகிறது. அதாவது, மதுரையில் அனுபவம் உள்ள, திறமை மிக்க வழக்கறிஞர்கள் இல்லை என்பதுதான். இந்தக் கருத்தை நான் வன்மையாக மறுக்க விரும்புகிறேன். நான் என்னுடைய நண்பர்களான சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் ஒருவரிடமும், ஒரு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியிடமும் ஒரு சமயத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, இந்தக் குற்றச்சாட்டுபற்றி

(திரு. டி. சந்தோஷம்)

[1975 நவம்பர் 6]

அவர்களிடம் சொல்லி இது உண்மைதானா என்று கேட்டேன். அவர்கள் இது முற்றிலும் தவறு, “The Bar in Madurai is second to none” என்று சொன்னார்கள். ஒருவர் சொன்னார், ‘சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கக்கூடிய நீதிபதிக்கு இணையாகக்கூட நான் சொல்வேன்’ என்று. “நீங்கள் இவ்வாறு சொன்னீர்கள் என்று வெளியில் நான் சொல்லலாமா” என்று கேட்டேன் “தாராளமாக நீங்கள் சொல்லலாம், நிச்சயமாக நாங்களும் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளில் எந்தவிதமான உண்மையும் இல்லை. ஒரு வேளை வாதத்திற்கு Assuming without admitting—that it is true, even then அதுபற்றிச் சிந்திக்கத் தேவையில்லை. மதுரையில் வைத்தால், சென்னையில் தொழில் நடத்தும் வழக்குரைஞர்கள் அங்கே வருவார்கள். ஆகவே, இதில் எந்தவிதமான இடையூறும் இருக்காது.

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்தப் பிரச்சினை மக்கள் பிரச்சினை. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மக்களுடன் தொடர்புள்ள, மக்களுடைய தேவைகளை உணர்ந்த அமைச்சரவை இதற்கு முடிவெடுக்க வேண்டுமேயொழிய, மக்களுடன் தொடர்பில்லாமல் Iyerz towers, தந்த கோபுரத்திலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளின் முடிவுக்கு இந்தப் பிரச்சினையை விடக் கூடாது. நம்முடைய அமைச்சரவையும், மத்திய அமைச்சரவையும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல முடிவை எடுத்து, வெகு சீக்கிரத்தில் இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I rise to support this Resolution moved by my hon. Friend Thiru Santosham not because he is a member of my party and, therefore, I have to support him, but because I am really convinced that the time has come for the Government to take a serious decision on the constitution of a High Court Bench in Madurai. Sir, I think it is almost 110 years since the High Courts were established in the four Metropolitan areas of our country and I remember that only about 10 years ago, the Centenary celebration of the Madras High Court took place. All the arguments that have been put forward by possible vested interests in Madras that the integrity of the High Court would be spoilt if another High Court is established in Madurai and that the calibre of the Bar in Madurai is not up to the standard of Madras Bar, are entirely specious and as my hon. Friend has mentioned, I am sure that the members of the Bar in Madurai

1975 நவம்பர் 6]

(Thiru A. R. Damodaran)

and in the outlying districts are as capable and have as much knowledge of the due processes of law as my Advocate-friends in Madras. Sir, Uttar Pradesh has two High Courts; and Maharashtra has two High Courts. In fact, one of the important points that have been outlined by our Prime Minister in her 20-point economic programme is that legal aid to the poor should be given speedily and at the minimum cost. This, Sir, is possibly one of the resolutions that will fulfil this important point that has been mentioned in the economic programme. I know how expensive litigation is; and for litigants to go all the way from Kanyakumari to have a case decided by the Madras High Court is as cumbersome and expensive, as it is for some of us to go to the Supreme Court when we have to make an appeal to that Court. I know it is very difficult and we have the same problem whenever a Sub-Court has to be established in a district and there will be hundreds of petitions from my friends serving in that place. Sir, they are under the mistaken impression that if another High Court in Madurai is created, their practice will be diminished. Sir, we have promulgated so many enactments within the past 20 years. The speed with which we have introduced legislation is probably 200 times the speed at which legislation was introduced between 1857 and 1947. Even during this session we have passed about 15 enactments to replace Ordinances. So, my learned friends, the advocates need not worry about having sufficient practice. The Indian people have perhaps been unjustly criticised by the Britishers as extremely fond of litigation. We are very fond of going to Courts. Therefore, Sir, even if we had half-a-dozen more High Courts, my advocate-friends will be fully and busily occupied. Perhaps during the Emergency, their practice would have been affected to a certain extent because many of the fundamental rights have been suspended and obviously the Writ jurisdiction has been reduced. Normally speaking, I think we do not have to consider all these arguments at all and they are specious. The paramount consideration should be the convenience of the people who have to go to Court to have certain disputes settled. I think from that aspect, people in outlying districts of Ramanathapuram, Madurai and other southern districts would consider it a boon and I am sure the Hon. the Minister for Law, quite apart from the fact that he himself hails from the southern districts, would realise the great difficulty that was being experienced by the litigants when he himself was practising and I hope that he will be

(Thiru D. Santosham)

[1975 நவம்பர் 6]

able to influence—or I should not use the word 'influence'—he will be able to convince both the High Court of Madras, if it requires conviction, and the Government of India, possibly the Supreme Court which has some voice in this and the authorities concerned and see to it that before February—before Pongal of 1976, an announcement is made that another High Court will be constituted in Madurai. The money that is required to equip the library will come from my friends like Thiru Santosham, since there are very many Advocates in Madurai who are willing to collect money and present funds for the formation of a first class library in Madurai. But this is a very small consideration. I do hope that the Hon. the Minister for Law will give a very sympathetic consideration to this resolution and see that it is accepted at an early date. Thank you, Sir.

(பிற்பகல் 6-30)

* திரு. ஆர். சக்திமோகன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் கடந்த 2 ஆண்டுகளாகவே மதுரையில் ஹைக்கோர்ட் பெஞ்ச் ஒன்று வைத்தாக வேண்டும் என்று பல உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அது அவசியமான பிரச்சினையும்கூட. மதுரையில் ஹைக்கோர்ட் பிரிவு ஒன்று இல்லாததால் உள்ள சிரமங்கள் குறித்தும் விவரமாக உறுப்பினர்கள் விளக்கிச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதிலே சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னாலும்கூட, அதை மக்கள் பிரச்சினையாகக் கருதி நிறைவேற்ற வேண்டும், குறிப்பாக சென்னைக்கு அடுத்த தலைநகரம் மதுரைதான். தென்பாண்டி மண்டலத்திலே உள்ள மாமதுரையில், உறுப்பினர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று, சட்டக்கல்லூரி அமைத்துச் சிறப்பித்த நமது அமைச்சரவை, உயர்நீதி மன்றப் பிரிவு ஒன்றையும் நிறுவினால் பெருஞ் சிறப்பாக இருக்கும், சாதாரண மக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல பயன் விளைவிக்கும் என்று எல்லோராலும் கருதப்படுகிறது. ஏனென்றால் வழக்குகளை நடத்த, பாமாமக்கள், சென்னைக்கு வர்போக, மதுரை வக்கில் மூலம், சென்னையில் வக்கில் அமைக்க வேண்டும். செலவையும், சிரமத்தையும், சமாளிக்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். கடனாகிக் களாகிறார்கள். கட்டாயமாக ஹைக்கோர்ட்டு வரை செல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கின்ற நிலை நம் நாட்டிலே பழக்கம் ஆகிவிட்டது. கன்னியாகுமரி, மதுரை போன்ற நெடுந்தூர நகர்களிலிருந்து சென்னைக்கு வழக்குக்காக வருவது, வந்து வழக்கு நடத்துவது என்பது பாமர மக்களுக்கு பல வழிகளிலே

1975 நவம்பர் 6]

(திரு. ஆர். சக்தி மோகன்)

செலவை அதிகமாக்குகிறது. இந்தச் செலவுகள் வழக்கின் குறிக்கோளையே அழுத்திவிடுகின்றன. வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட மக்கள் திகைத்துத் திண்டாடுகிறார்கள். இது மக்கள் பிரச்சினை. தமிழ் நாட்டின் சிறப்புமிக்க நகரம் மதுரை. அது தலைநகரம் போல் இருக்கின்றது. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாமதுரையில் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டு பெஞ்ச் ஏற்படுமானால், இந்த அமைச்சரவைக்கும் பெரும் சிறப்பு. இதை அமுல்படுத்தினால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பெரும் பயன் ஏற்படும். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பொங்கல் வரைகூட போகாமல் டிசம்பருக்குள் 1975 லேயே ஸ்தாபித்தால் பெரும்புகழ் ஏற்படும் என்று வேண்டி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் நல்ல நோக்கத்தோடும், பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தோடும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இதை நிறைவேற்றுகின்ற அதிகாரம் நம்மிடத்தில் இல்லை என்பதும் இங்கு முன்மொழிந்த அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தக் கொள்கை நாட்டு மக்களிடத்திலே பரப்பப் படவேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடு இதைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றார்கள். பொதுவாக நீதிமன்றங்களுக்கு வழக்குகளுக்கு என்று செல்கின்ற நிலைமைகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட்டு நிலைமை மாறவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. ஒரு காலத்திலே மக்கள் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்லாத ஒரு சமுதாய அமைப்பு ஏற்பட வேண்டும். அந்த நிலை ஒரு நாட்டில் ஏற்படுமானால், அதுதான் உண்மையான ஜனநாயகம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த மாதிரி முயற்சிகளை பொறுப்புள்ள அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணமாக இருக்கிறது. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்ததாலும், அடுத்து இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்ததாலும், நீதி மன்றங்களிலே வழக்குகள் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதுபோலவே முன்னேற்றமான பல சட்டங்கள் சட்டமன்றத்திலே கொண்டுவரப்படுகின்றன. மக்கள் பணத்தை விரயமாக்குகின்ற நிலைமைகளை மாற்ற சட்டங்கள் வருகின்றன. வியாபார முறையிலே ஏற்படுகின்ற தொல்லைகளை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு வழிவகைகள் கண்டு ஒரு புதுமையான முறையினை உருவாக்குகின்ற நிலைமையையும், அரசாங்கமே இதற்கு விதிமுறைகளை உருவாக்குகின்ற நிலைமையையும், கடன் வாங்குகின்ற முறைகளை மாற்றுகின்ற நிலைமையையும், தனியாரிடத்திலே கடன் வாங்குகின்ற நிலையினை மாற்றி அரசாங்கமே இதைக் கொடுக்கின்ற நிலையினையும் ஏற்படுத்திக்

(திரு. செ. மாதவன்)

[1973 நவம்பர் 6]

கொண்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வளருமானால், நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று வழக்காடும் தொல்லைகள் மக்களுக்கு இல்லாத நிலைமைகள் ஏற்படும். நீதியைப் பெறுவதற்காக ஒவ்வொரு முறையும் பணத்தைச் செலவழித்துக்கொண்டு பல நூறு மைல்கள் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை இன்றைய ஒரு குறையாக அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே ஒரு உயர்நீதி மன்றம் ஒரு இடத்திலே மட்டும் இருப்பதற்குப் பதிலாக இரண்டு இடங்களிலே ஏற்படுத்தலாமா என்ற பிரச்சினையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். மதுரையிலே ஏற்படுத்தினால், பல மாவட்ட மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கும் வகையில் அங்கு ஒரு உயர்நீதி மன்றம் அமைக்க இங்கு ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது ஒரு வாதத்திற்கு உரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. எல்லா வற்றிற்கும் ஒரே நோக்கம், எளிதாக நம்முடைய குடி மக்கள் நீதியைப் பெற வேண்டும் என்பதுதான். உயர்நீதி மன்றம் ஏற்படுத்துவதைப் பரிசீலிக்கும் போது, உச்ச நீதிமன்றம், சுப்ரீம் கோர்ட் என்பதுபற்றிய கேள்வியும் எழுப்பப்படுகிறது. அதுவும் நியாயமான கேள்வி. அதைப்பற்றி மத்திய அரசு ஆலோசனை கோரியிருக்கிறார்கள். இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்ட வழக்குகள் தான் செல்ல முடியும். ஒரு மாநிலத்திற்குள்ளேயே வரக்கூடிய பிரச்சினையாக இருக்குமானால், அந்த வழக்குகள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போக வேண்டியதில்லை, மாநில உயர்நீதி மன்றத்திலேயே அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தை நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள், மாநிலத்திற்கு மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள், அந்த மாநிலத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளில் உள்ள வழக்குகள் இவைகளைத்தான் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லத்தக்கவைகளாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறோம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் பற்றிய அல்லது மாநில எல்லைகளுக்குட்பட்ட பிரச்சினைகள்பற்றி வழக்குகள் அல்லாதவற்றை உச்ச நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டுபோகவேண்டிய அவசியமில்லை என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தக் கருத்தை மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்திலே உள்ள பொதுவான கருத்து சென்னையிலே உயர்நீதி மன்றம் செயல்படுவதுபோல, மதுரையிலும் செயல்பட வேண்டும் என்பது. இந்தத் தீர்மானம்பற்றிப் பேசும்போது, உறுப்பினர்கள், இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்க அதிகாரிகள் எதிர்ப்பதாகச் சுட்டிக் காண்பித்

(பிற்பகல் 6.40)

தார்கள். நிச்சயம் அவர்கள் அரசாங்க அதிகாரிகளைக் குறிப்பிடவில்லை என்பதை நான் விளக்கிக் கூறிக்கொள்கிறேன். அரசாங்க அதிகாரிகள் அவர்கள் சொன்ன மூன்று எதிர்ப்புகளையும் சொல்லவில்லை. அதைச் சொன்னவர்களையும்

1975 நவம்பர் 6]

(திரு. செ. மாதவன்)

நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அவர்கள் சொன்ன 3 எதிர்ப்பை யார் சொல்லியிருந்தாலும், அந்த எதிர்ப்பை இந்த அரசாங்கம் பொருட்படுத்த வில்லை. அவர்கள் சொல்லிய கருத்தை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது ஒரு நியாயமான கோரிக்கைதான். சென்னையிலே மட்டும் ஒரு உயர்நீதி மன்றம் இருப்பதால், தென் கோடியிலிருந்து பல தூறு மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து வழக்கு தொடர்பாக சென்னைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. பொதுமக்களுக்கு ஏற்படும் இந்தக் கஷ்டங்களை இந்த அரசு உணர்ந்ததால்தான், இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்து அரசுக்கு இருக்கிறது. மத்திய அரசிடம் இது பற்றி நானும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நேரில் சென்று விவாதித்தோம். நான் பலமுறை மத்திய சட்ட அமைச்சரிடம் நேரில் சென்று விவாதித்திருக்கிறேன். நாங்கள் எப்படி வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த போதிலும், மத்திய சட்ட அமைச்சர் இதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இந்த மாதிரி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவரிடம் நான் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்ன போதும்கூட, அவர் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார். எல்லா மாநிலங்களிலேயும் ஒரே ஒரு இடத்தில் உயர்நீதி மன்றம் இருப்பதுதான் நல்லது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். புதிதாக இப்படிப்பட்ட ஒரு உயர்நீதி மன்றம் ஒரு மாநிலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டதாக நான் பத்திரிகையில் செய்தி வந்ததைப் படித்து, இதை முன்உதாரணமாக வைத்து, எங்களுக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தின் இன்னொரு பகுதியை மதுரையில் அமைக்க அனுமதி வேண்டுமென்று வாதாடினேன். மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதுபோல் எங்களுக்கும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். தொடர்ந்து வாதாடி வருகிறோம். நான் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இன்னொரு மாநிலத்தினுடைய அமைச்சர் ஒருவரும் கூட இருந்தார். அவர் யார் என்று நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்பவில்லை. நான் மத்திய அமைச்சரிடம் வாதாடியதைப் பார்த்து, இந்தக் கருத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டை ஆதரிப்பதாக அவர் சொன்னார். நான் “நீங்கள் இந்த விஷயத்தில் மட்டும் தமிழ் நாட்டினுடைய கருத்தை ஆதரித்தால் போதாது. எல்லா நியாயமான கோரிக்கைகளிலும் தமிழ் நாட்டின் கருத்தை ஆதரிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னேன். நாமும் வற்புறுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இதை மத்திய அரசு இதுவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதுகுறித்து முடிவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசின் கையில்தான் இருக்கிறது. மத்திய அரசு எடுக்கின்ற முடிவுதான் இறுதியான முடிவாக இருக்க முடியும். மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்த பிறகுதான், மதுரையில் உயர்நீதி மன்றத்தின் ஒரு பகுதியை அமைக்க வேண்டுமா அல்லது எல்லா மாவட்டங்களிலும் “கேம்ப்

ஒன்று அமைத்தல்

(திரு. செ. மாதவன்)

[1975 நவம்பர் 6]

கோர்ட்டுகள்” அமைக்க வேண்டுமா என்பது போன்ற பிரச்சினைக்குரிய விஷயங்களைப் பரிசீலித்து முடிவெடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுடைய வழக்குகளைத் தீர்ப்பதற்காக அவர்கள் பல நூறு மைல்களுக்கு வந்து போகும் நிலையை மாற்றி, ஏழை எளிய சாதாரண மக்களுக்குப் பலனளிக்கும் வகையில் மதுரையில், உயர்நீதி மன்றத்தின் ஒரு பகுதியை (பெஞ்ச்) அமைக்க வேண்டுமென்ற இந்தக் கருத்தை இந்த அரசு ஏற்று, மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து, தொடர்ந்து இக்கோரிக்கையை வற்புறுத்தியும் வருகின்ற காரணத்தால், இந்தத் தனி உறுப்பினர் தீர்மானத்தை மேற்கொண்டு வற்புறுத்தாமல் இத்துடன் விட்டு விடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் தமது தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறாரா?

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விரிவான விளக்கத்திற்குப்பின், என்னுடைய தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

தீர்மானம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

4. தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளை அரசிதழ் பதிவு பெற்ற பதவிகளாக ஆக்குதல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தலைமை ஆசிரியர் பதவி குறித்து தனி உறுப்பினர் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கும் திரு. சங்கரலிங்கம் அவையில் இல்லாததால், தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6.44)

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

238. Notification issued with G.O. Ms. No. 526, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 31st October 1974 in regard to exemption of sale of machinery, hospital equipments,

1975 நவம்பர் 6]

appliances and tools by any dealer to Society for the Aid of Handicapped Children, Mettupalayam Road, Coimbatore, from tax. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

239. Notification issued with G.O. Ms. No. 2719, Home, dated 27th November 1974 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957 in the Tamil Nadu Cinematograph Manual. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955)].

B. Reports, Notifications and other Papers.

71. Notification issued with G.O. Ms. No. 359, Transport, dated 28th July 1975, in regard to date of coming into force of the Indian Ports (Tamil Nadu Amendment) Act, 1975 (Tamil Nadu Act 19 of 1975.)

72. Notification issued with G.O. Ms. No. 360, Transport, dated 28th July 1975, in regard to abolition of Port Conservancy Boards and Landing and Shipping Fees Committee.

73. Notification issued with G.O. Ms. No. 361, Transport, dated 28th July 1975, in regard to appointment of Officers to receive dues, fees and other charges under the Indian Ports Act, 1908.

* 74. The Tamil Nadu Handloom Textiles (Protection, Production, Distribution and Sale) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 19 of 1974), as passed by the Assembly.

& 75. The Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Conferment of Ownership) Second Amendment Bill, 1975 (L.A. Bill No. 13 of 1974), as passed by the Assembly.

* Laid on the table of the House on 5-11-1975.

& Circulated to all M.L.Cs. on 5-11-1975.

இணைப்பு-I

[8 ஆம் பக்கத்தில் 73 ஆம் எண்ணுள்ள உடுக் குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க].

ANNEXURE I.

*Details of Grants Sanctioned during 1971-72—
Aided Arts Colleges.*

<i>Serial number and name of the College.</i>	<i>Compensation grant.</i>	<i>Advance Teaching Grant.</i>	<i>Final Teaching Grant.</i>	<i>Total.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 Pachaiyappa's College, Chetput, Madras	2,47,500	2,50,000	1,54,943	6,52,443
2 Sir Theagaraya College, Madras-21	2,23,400	75,000	1,38,435	4,36,835
3 Loyola Collge, Nungambakkam, Madras-34	1,86,000	2,00,000	2,29,484	6,15,484
4 Vivekananda College, Mylapore, Madras-4	1,57,700	1,54,600	2,55,437	5,67,737
5 New College, Royapettah, Madras-14	2,06,100	1,96,400	2,02,481	6,04,981
6 Dwaraga Doss Govarthan Doss Vaishnav College, Arumbakkam, Madras-29.	1,45,100	85,000	1,54,098	3,85,198
7 C. Kandaswamy Naidu College for Men, Annanagar, Madras.	1,50,000	..	43,103	1,92,103
8 Stella Maris College, Madras-6.	1,42,600	94,100	1,28,248	3,64,948

9 S.I.E.T. Women's College, Teynampet, Madras-18 ..	2,13,000	..	1,76,995	3,89,995
10 Women's Christian College, Nungambakkam, Madras-6.	22,900	1,00,000	1,28,575	2,51,475
11 Ethiraj College for Women, Egmore, Madras-8 ..	1,42,800	1,16,800	62,689	3,22,289
12 A.M. Jain College, Meenambakkam, Madras-61 ..	1,64,300	1,92,200	1,22,026	4,78,526
13 Madras Christian College, Tambaram, Madras-59 ..	1,07,600	2,66,900	2,07,340	5,81,840
14 S.I.V.E.T. College, Gowrivakkam, Selaiyur, Madras-73	1,69,700	44,800	25,751	2,40,251
15 Srimathi Dev Kunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College for Women, Chromepet, Madras-44.	1,17,700	43,700	17,162	1,77,962
16 Pachaiyappa's College for Men, Kancheepuram ..	1,79,800	..	1,72,680	3,52,480
17 Pachaiyappa's College for Women, Kancheepuram ..	53,600	..	27,744	81,344
18 C. Kandaswamy Naidu College for Women, Cuddalore	94,100	..	88,553	1,82,652
19 Voorhees College, Vellore, North Arcot	1,15,500	82,500	70,055	2,68,055
20 Islamiah College, Vaniyambadi	1,40,000	92,200	1,34,593	3,66,793
21 C. Abdul Hakeem College, Melvisharam ..	1,70,500	..	1,22,551	2,93,051
22 Sacred Heart College, Tiruppattur	1,08,400	..	1,68,091	2,76,491
23 Auxilium College, Katpadi	1,05,800	85,200	56,038	2,47,038
24 Mazharul Uloom College, Ambur	1,45,700	..	27,739	73,439

1975 நவம்பர் 6]

இணைப்பு

<i>Serial number and name of the College.</i>	<i>Compensation grant.</i>	<i>Advance Teaching Grant.</i>	<i>Final Teaching Grant.</i>	<i>Total.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
25 Kandaswamy Kandar's College, Velur, Salem	1,49,500	54,400	1,07,134	3,11,034
26 Sri Sarada College for Women, Salem	1,67,600	88,400	1,68,591	4,24,591
27 P.S.G. Arts College, Coimbatore	1,93,200	1,00,000	2,47,994	5,41,194
28 Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya Arts College, Perianaickenpalayam, Coimbatore district.	1,66,500	..	1,10,415	1,70,915
29 Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi	1,91,300	40,000	1,44,215	3,03,515
30 Chikkaiah Naicker College, Erode	2,09,100	92,900	1,07,583	4,09,583
31 Sri Vasavi College, Erode	1,14,800	41,100	55,384	2,11,284
32 Vellalar College for Women, Erode	81,300	..	20,518	1,01,818
33 Gobi Arts College, Gobichettipalayam	1,17,900	22,200	61,083	2,01,183
34 S.V.G. Visalakshi College for Women, Udumalpet ..	84,500	42,200	62,930	1,89,630
35 Nirmala College, Coimbatore	78,200	..	1,72,729	2,50,929
36 Sri Avinashilingam Home Science College, Coimbatore	1,31,100	1,31,900	1,83,163	4,46,163
37 P.S.G.R. Krishnammal College for Women, Coimbatore	1,07,800	1,00,000	1,43,417	3,51,217

38	Providence College for Women, Coonoor	..	..	32,100	..	89,933	1,22,033
39	Emerald Heights College, Ooty	..	..	4,300	24,400	22,531	51,231
40	St. Joseph's College, Tiruchirappalli	..	..	2,00,400	1,29,500	3,03,207	6,33,107
41	National College, Tiruchirappalli	..	..	1,90,700	1,52,400	2,08,487	5,57,857
42	Jamal Mohamed College, Tiruchirappalli	..	..	1,99,000	1,74,600	2,17,038	5,90,638
43	Bishop Heber College, Tiruchirappalli	..	..	2,35,400	60,000	1,01,681	3,97,081
44	Nehru Memorial College, Puthanampatti	..	..	1,19,700	26,800	55,663	2,02,163
45	Seethalakshmi Ramaswamy College, Tiruchirappalli	..	..	2,06,500	90,400	1,67,649	4,64,549
46	Holy Cross College, Tiruchirappalli	..	..	1,64,800	75,000	82,535	3,22,335
47	Urumu Dhanalakshmi College, Ariamangalam, Tiruchirappalli.	..	..	63,100 67,400	..	25,861	1,56,361
48	A.V.C. College, Mayuram	..	..	1,49,300	1,08,300	95,103	3,52,703
49	A. Veeraiya Vandaiyar Memorial College, Poondi.	Sri	Pushpam	2,00,100	1,38,100	1,50,881	4,89,081
50	Khadir Mohideen College, Adirampattinam	..	..	1,18,000	40,300	68,904	2,27,204
51	P.U.C. College of Annamalai University, Chidambaram	..	..	..	..	..	..
52	Poompuhar Peravai Kalloori, Melaiyur, Poompuhar	..	..	88,600	8,100	6,258	1,02,958

1975 நவம்பர் 6]

இணைப்பு

<i>Serial number and name of the College.</i>	<i>Compensation grant.</i>	<i>Advance Teaching Grant.</i>	<i>Final Teaching Grant.</i>	<i>Total.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
53 D.R.B.C.C.C. Hindu College, Thandarai, Pattabiram.	59,400	75,000	34,102	1,68,502
54 Saraswathi Narayanan College, Madurai	62,100	50,000	51,811	1,63,911
55 American College, Madurai	1,14,100	1,96,800	2,26,242	5,37,142
56 Madurai College, Madurai	92,600	1,03,200	2,35,894	4,31,694
57 Thiagarajar College, Madurai	1,22,100	1,42,800	2,67,469	5,32,367
58 Nadar Mahajana Sangam S. Vellaichamy Nadar College, Nagamalai, Madurai.	88,400	76,600	1,12,960	2,77,960
59 Arulmigu Palaniandavar Arts College, Palani ..	76,500	..	2,17,269	2,93,769
60 Hajee Kartuha Rowther Howdia College, Uthama-palayam.	82,300	..	1,51,796	2,34,096
61 Arulmigu Palaniandavar College of Indian Culture, Palani.	..	..	10,000	10,000
62 G.P.N. Arts College, Dindigul	95,600	69,500	75,292	2,40,392
63 M. S. S. Wakf Board College, Madurai	72,100	..	63,470	1,35,578
64 Pasumpon Muthuramalinga Thevar College, Usilampatti.	1,05,100	23,300	93,057	2,21,457

65	Sourashtra College, Madurai	..	..	..	82,800	35,400	35,585	1,53,785
66	Lady Doak College, Madurai	..	..	..	47,300	1,00,000	1,58,607	3,05,907
67	Fatima College, Madurai	..	..	..	97,600	..	2,40,204	3,37,804
68	Yadava College, Madurai	..	..	..	43,400	1,28,200	41,122	92,722
69	Arul Anandar College, Karumathur, Madurai	..	..	..	23,500	15,600	35,092	74,192
70	Sri Palaniandavar College for Women, Palani	..	..	..	19,300	..	25,263	44,563
71	Sri Sathguru Sangeetha Vidyalayam, Madurai	..	..	..	4,100	..	23,155	27,255
72	Senthamil Arts College, Madurai	..	..	..	..	..	..	..
73	Virudhunagar Hindu Nadars Nadar College, Virudhunagar.	Senthakumara	..	..	1,69,300	1,73,000	2,86,911	6,29,211
74	Raja Doraisingam Memorial College, Sivaganga	..	..	..	1,05,600	90,800	1,30,345	3,26,745
75	Alagappa College, Karaikudi	..	..	..	1,33,000	1,25,000	3,02,145	5,60,145
76	Ayya Nadar Janaki Ammal College, Sivakasi	..	..	..	96,800	74,700	1,56,406	3,27,906
77	Arumugam Pillai Seethai Ammal College, Tiruppattur	..	..	..	64,300	70,100	1,30,169	2,64,569
78	V. V. Vanniaperumal College for Women, nagar.	..	..	..	68,100	84,900	1,02,329	2,55,329
79	Seethalakshmi Achi College, Pallathur	..	..	..	35,000	71,400	73,799	1,80,199

Serial number and name of the College.

Compensation grant.

Advance Teaching Grant.

Final Teaching Grant.

Total.

82

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

80 The Standard Fire Works Rajaratnam College for Women, Sivakasi.	45,000	45,600	43,461	1,34,061
81 Devanga Arts College, Aruppukottai	47,900	..	36,478	84,378
82 Sree Sevugan-Annamalai College, Devakottai	22,800	..	24,473	47,273
83 Dr. Zakir Hussain College, Elayangudi	40,700	..	16,663	57,363
84 Pasumpon Muthuramalinga Thevar Memorial College, Pasumpon, Kamuthi, Ramanathapuram District.	10,000	16,700	12,312	39,012
85 St. Xavier's College, Palayamkottai	1,13,300	1,00,000	1,54,602	3,67,902
86 St. John's College, Palayamkottai	1,09,300	1,02,700	2,05,451	4,17,451
87 M. D. T. Hindu College, Pettai, Tirunelveli	1,24,800	86,700	1,71,122	3,82,622
88 Kamaraj College, Tuticorin	45,300	34,900	81,503	1,61,703
89 G. Venkataswamy Naidu College, Kovilpatti	1,44,800	50,000	62,332	2,57,132
90 V. O. Chidambaram College, Tuticorin	1,41,700	1,73,700	2,50,713	5,66,113
91 Aditanar College of Arts and Science, Tiruchendur.	45,300	50,000	1,05,529	2,00,829

சென்னை

[1975 பிப்ரவரி 6]

92	Sri Paramakalyani College, Alwarkurichi	56,200	81,600	49,812	1,87,612
93	Pope's College, Sawyerpuram, Tirunelveli District	58,100	51,000	1,09,915	2,19,015
94	Sri Kumaragurupara Swamigal Arts College, Srivaikuntam	24,800	52,000	1,07,249	1,84,049
95	Sarah Pucker College, Palayamkottai	85,400	66,600	1,17,969	2,69,969
96	St. Mary's College, Tuticorin	9,85,000	93,100	1,21,394	3,12,994
97	Sri Parasakthi College for Women, Courtallam ..	45,800	53,300	88,902	1,88,002
98	Nazareth Margoschis College, Pillaiyanamannai, Nazareth.	49,500	21,500	50,583	1,21,583
99	Madathupatti Gopal Naicker College, Sankarankoil..	24,900	27,000	19,581	71,481
100	Annai Arts College, Ambasamudram, Tirunelveli District.	32,700	6,300	26,637	65,337
101	Sri Ramaswami Naidu Memorial College, Sattur ..	15,100	12,000	17,613	44,713
102	Pasumpon Thiru Muthuramalinga Thevar College, Melaneelithanallur.	44,400	33,000	48,076	1,35,476
103	Thiruvalluvar College, Pothigaiyadi, Papanasam ..	4,800	6,000	14,533	25,333
104	The Hindu College, Nagercoil	1,16,500	47,600	1,75,496	3,39,596
105	Scott Christian College, Nagercoil	1,2980	1,26,700	94,751	3,510,241

1975 நவம்பர் 6]

இணைப்பு

Serial number and name of the College.

Compensation grant.

Advance Teaching Grant.
(3)

Final Teaching Grant.
(4)

Total.
(5)

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

106 Vivekananda College, Agasteeswaram	49,600	28,200	54,210	1,32,010
107 Christian College, Marthandam	1,36,300	85,400	1,56,959	3,78,659
108 Lakshmipuram College of Arts and Science, Nayoor	60,600	..	1,21,938	1,82,538
109 Holy Cross College, Nagercoil	1,06,900	..	1,66,120	2,73,020
110 Sree Devi Kumari Women's College, Kuzhithurai	46,600	..	..	46,600
111 Pioneer Kumaraswami College, Nagercoil	82,700	25,900	1,09,643	2,18,243
112 Sri Ayyappa College for Women, Aloor, Nagercoil	..	..	..	..
113 Arignar Anna College, Aramboly	31,900	30,800	52,822	1,15,522

1971-72.

114 Guru Nanak College, Guindy, Madras	78,900	..	..	78,900
115 Chellammal's Women's College, Guindy	91,400	..	..	91,400
116 Jayaraj Annapackiam College for Women, Periakulam	38,100	..	..	38,100

117 Sadakathullah Appa College, Palayamkottai ..	42,300	..	..	42,300
118 Vivekananda College, Tiruvedagam, Sholavandan	32,200	..	..	32,200
119 The Dakshina Mara Nadar Sangam College, T. Kallikulam.	15,400	..	..	15,400
120 Saiva Bhanu Kashtriya College, Aruppukottai ..	28,800	..	..	28,800

Aided Training colleges (16)

(1)

(2)

1 Sri K. Y. S. S. Kalloori, Tirupanandal	19,679
2 Ganesar Sentamil College, Melasivapuri, Pudukottai	14,833
3 Ramaswami Tamil College, Karaikudi	13,466
4 Sri S. B. S. Tamil College, Mailam	12,112
5 Jamia Darusallam Arabic College, Oomerabad	19,685
6 Karanthai Pulavar Kalloori, Karunthattangudi, Thanjavur	13,297
7 Dharmapuram Adheenam Oriental College, Dharmapuram	13,295
8 Sree Thavathiru Santhalinga Swamikal Tamil Kalloori, Perur	14,692
9 Sentamil Oriental College, Madurai	..
10 Kanaga Sabai Pillai Kalloori, Nagapattinam	6,779
11 Madras Sanskrit College, Mylapore, Madras 4.	11,688
Total ..	1,39,526

AIDED PHYSICAL EDUCATION COLLEGES (3)

1 Y. M. C. A. College of Physical Education, Nandanam, Madras-35 ..	39,852
2 Alagappa College of Physical Education, Karaikudi	47,292
3 Maruthi College of Physical Education, Perianaickenpalayam	25,753
Total ..	1,23,897

Aided Training colleges (16)

Serial number and aided training colleges.

*Teaching grant
paid during
1971-72.*

(1)	(2) Rs
1 St. Justin's Teachers College for Women, Madurai	31,878
2 Sri Sarada Training College for Women, Salem	33,666
3 Sri Avinashilingam Teachers College, Coimbatore	32,450
4 Sri Lakshmi Teachers Training College, Gandhigram	35,727
5 Stella Matutina College of Education, Santhome, Madras-4	48,922
6 N. K. T. National Training College for Women, Triplicane, Madras-5	55,961
7 Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya Teachers College, Perianaickenpalayam.	66,059
8 Meston Training College, Royapettah, Madras-14	24,048
9 Annammal Training College for Women, Tuticorin	30,060
10 St. Xavier's College of Education, Palayamkottai	27,237
11 St. Ignatius Training College for Women, Palayamkottai	36,454
12 Thiagarajar College of Preceptors, Madurai	47,582
13 V. O. Chidambaram Teachers' College, Tuticorin	43,432
14 St. Christopher's Training College, Vepery, Madras-7	62,695
15 Dr. Alagappa Chettiar Training College, Karaikudi	59,579
16 N. V. K. S. D. Teachers' College, Attoor, Martandam	..
Total ..	6,35,750

1975 நவம்பர் 6]

இணைப்பு

ANNEXURE II.

BUILDING GRANT SANCTIONED DURING 1971-72.

Schemes Sanctioned during 1971-72 and spill over schemes.,

<i>Serial number and name of the college.</i>		<i>Director's proceedings sanctioning the grant.</i>	<i>Amount.</i>	
(1)		(2)	(3)	
			RS.	P.
1	Sri Pushpam College, Poondi	 Re. 4436/D1/68, dated 12th April 1971.	15,000	00
2	Do.	 Re. 35749/D1/68, dated 12th April 1971.	10,000	00
3	Do.	 Re. 18729/D1/66, dated 7th May 1971 ..	15,000	00
4	Nehru Memorial College, Puthanampatti	 Re. 64276/D1/67, dated 21st May 1971 ..	35,000	00
5	S. V. Nadar College, Nagamalai	 Re. 12793/D1/67, dated 16th September 1971.	7,000	00
6	Nehru Memorial College, Puthanampatti	 Re. 64276/D1/67, dated 21st May 1971 ..	25,000	00
7	Aditanar College of Arts and Science, Tiruchendur.	 Re. 80157/D4/67, dated 18th December 1971.	60,000	00
8	V. H. N. S. N. College, Virudhunagar	 Re. 67611/D4/67, dated 8th December 1971.	5,000	00

9	N. M. S. S. Velaichamy Nadar College, Madurai.	Re. 12793/D4/66, dated 3rd January 1972.	10,000	00
10	Aditanar College of Arts and Science, Tiruchendur.	Re. 80157/D4/68, dated 4th January 1972.	15,000	00
11	V. V. Perumal College, Virudhunagar	Re. 67610/67, dated 18th January 1972.	30,000	00
12	Yadava College, Madurai	Re. 13763/D1/71, dated 19th January 1972.	18,000	00
13	V. H. N. S. N. College, Virudhunagar	Re. 65261/D1/67, dated 25th January 1972.	5,000	00
14	Nehru Memorial College, Puthanampatti	Re. 64276/D4/67, dated 19th February 1972.	10,000	00
15	S. T. Hindu College, Palayamkottai	Re. 15493/D1/70, dated 7th March 1972	34,582	5
16	P. M. T. College, Usilampatti	Re. 27322/D1/69, dated 8th March 1972.	75,000	00
17	S. V. N. College, Madurai	Re. 12793/D4/66, dated 10th March 1972.	20,000	00
18	Sri Parasakthi College, Courtallam	Re. 70014/D1/67, dated 20th March 1972.	12,000	00
19	Popes College, Sawyerpuram	Re. 62753/D1/66, dated 24th March 1972.	5,000	00

Total .. 4,06,582 50

1972 (March 4-6)

Virudhunagar

62

THE FOLLOWING 12 COLLEGES WERE SELECTED FOR SANCTION OF BUILDING
GRANT DURING 1971-72.

<i>Name of the college.</i> (1)	<i>Amount sanctioned and remarks.</i> (2)
1 A.N. Janaki Ammal College, Sivakasi ..	Rs. 65,000, Licence from Tahsildar not yet received.
2 Seethalakshmi Achi College for Women, Pallathur ..	Construction of building not yet completed.
3 Saraswathi Narayanan College, Madurai. ..	Rs. 75,000, 25th October 1974.
4 Islamiah College, Vaniyambadi	Rs. 75,000, 2nd January 1974.
5 Pachaiyappa's College, Madras	Scheme dropped at the request of management.
6 A. V. C. College, Mayuram	Rs. 36,250, 24th July 1974, eligible only for this.
7 Sri Vasavi College, Erode	Rs. 71,250, 30th April 1974, eligible only for (after 5 per cent cut).
8 S. I. V. E. T. College, Tambaram	Rs. 75,000, Scheme not yet completed.
9 American College, Madurai	Scheme deferred.
10 Auxilium College, Katpadi	Rs. 75,000, 21st November 1973.
11. C. Kandaswamy Naidu College for Women, Cuddalore ..	Scheme just completed. Release of grant is in progress.
12 Aditanar College of Arts and Science, Tiruchendur ..	Rs. 75,000, 4th January 1972.

Of the 12 colleges building grant for Aditanar College of Arts and Science, Tiruchendur was sanctioned during 1971-72. S. No. 5 and 9. The schemes deferred at the request of the management. Advance building grants were sanctioned during 1972-73, 1973-74 and 1974-75 for other colleges. Final building grant for college S. Nos. 3, 4, 6, 7, 10 were sanctioned. Final grant for S. Nos. 1, 2, 8 and 11 have not yet been sanctioned.

ANNEXURE III.

Statement showing the details of various grants sanctioned during 1971-72 to the colleges opened in 1970-71.

Serial number.	Teaching grant. (code grant).	Building grant.	Equipmen]. grant.	P.U.C. fee compen sation grant.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 Urumu Dhanalakshmi College Tiruchirap.palli	Ariyamangalam, 294	..	..	1,30,500
2 Vallalar College for Women, Erode	..	..	..	81,300
3 Palaniandavar Arts College for Women, Palni ..	16,838	..	..	19,300
4 Devanga Arts College, Aruppukottai	22,043	..	..	47,900
5 Sree Sevugan Annamalai College, Devakottai ..	17,064	..	..	22,800
6 Dr. Zakir Hussain College, Elayangudi	2,958	..	..	40,700
7 Pasumpon Muthuramalinga Thevar College, Melanselithanallur.	36,279	..	..	44,400
8 Pasumpon Muthuramalinga Thevar College, Kamuthi	9,146	..	..	10,000
9 Sri Ramaswamy Naidu College, Nagalapuram ..	13,190	..	..	15,100
10 Arignar Anna College, Aramboly	34,408	..	..	31,900
11 A.V.D. College, Ganapathipuram	..	..	..	18,500
12 Sreedhar Arts College, Thoothpor	..	..	..	21,800
13 Sathguru Sangeetha Vidyalayam, Madurai	11,387	..	..	4,100
14 De La Salle College, Karumathur (Arul Andavar College.)	25,508	..	..	23,500

ANNEXURE III—cont.

Statement showing the details of various grants sanctioned during 1971-72 to the colleges opened in 1970-71—cont.

(1)	Main- tenance grant.	(6)	D.A. C.C.A. grant.	(7)	Pay commissin grant.	(8)	U.G.C. grant.	(9)
1 Urumu Dhanalakshmi College, Ariyamangalam, Tiruchirappalli	..	4,716	..	5,290				
2 Vellalar College for Women, Erode	..	9,556	..	11,112				
3 Palaniandavar Arts College for Women, Palni	..	4,883	..	3,543				
4 Devanga Arts College, Aruppukottai	..	7,475	..	6,911				
5 Sree Sevugan Annamalai College, Devakottai	..	4,310	..	3,011				
6 Dr. Zakir Hussain College, Elayangudi.	..	7,218	..	6,736				
7 Pasumpon Muthuramalinga Thevar College, Melaneelithanallur.	..	7,626	..	4,171				
8 Pasumpon Muthuramalinga Thevar College, Kamuthi	..	2,201	..	964				
9 Sri Ramaswamy Naidu College, Nagalapuram	..	2,411	..	2,012				
10 Arignar Anna College, Arampodi	..	7,602	..	5,542				
11 A. V. D. College, Ganapathipuram	..	5,062	..	5,675				
12 Sreedhar Arts College, Thoothpor	..	3,682	..	3,699				
13 Sathguru Sangeetha Vidyalayam, Madurai	..	6,341	..	5,376				
14 De La Salle College, Karumathur (Arul Andavar College).	..	3,547	..	3,318				
		759						

1975 நவம்பர் 6]

இணைப்பு II

(24 ஆம் பக்கத்தில் 76 ஆம் எண்ணுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.)

(அ) மலேரியா மீண்டும் பரவுதலைத் தடுத்தல்.

ஏற்கனவே செய்து வந்ததுபோல் வீடுகளுக்கு டி.டி.டி. மருந்து தெளித்தல், மலேரியா காய்ச்சல் கண்டவர்களுக்கு அடிப்படைச் சிகிச்சை அளித்தல் முதலான வழக்கமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மலேரியா மிகுதியாகப் பரவத் தொடங்கிய பின்னர் இந்நடவடிக்கைகள் மேலும் தீவிரமாக செயல்படுத்தப்பட்டன.

2. இத்தகைய வழக்கமான நடவடிக்கைகள் கிராமப் பகுதிகளில் மலேரியா ஒழிப்பில் முழு வெற்றி அளிக்காததால், இப்போது நோய் இயல் நிலைமைக் கேற்ப கூடுதலாகக் கீழ்க்கண்ட சிறப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன :—

(i) இராமநாதபுரம் கடற்கரைப் பகுதிகள் மற்றும் இராமேஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் வாரம்தோறும் 'பாரிஸ்கிரீன்' தூள் தெளித்து கொசுப்புழு உற்பத்தி தடுக்கப்படுகிறது. இப்பகுதியில் மலேரியா பரவுவதை இக்கூடுதல் நடவடிக்கை கணிசமான அளவுக்குக் குறைத்துள்ளது.

(ii) தருமபுரி, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் பெண்ணை பாற்றங்கரையில் 50 மைல் தொலைவுக்கு வாரந்தோறும் 'அரோமெக்ஸ்' மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. மலேரியா பரப்பும் கொசுக்களைப் புழுப் பருவத்திலேயே அழிப்பதற்கான இந்த நடவடிக்கை, வீடுகளில் டி.டி.டி. மருந்து தூவும் வேலைக்குக் கூடுதலாக சமீப காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் பலன் கவனமாகக் கண்காணிக்கப்படுகின்றது.

(iii) மிகுதியாக மலேரியா பரவியுள்ள கிராமங்களில் ஒன்று அல்லது மேற்பட்ட முறைகள் பெரிய அளவில் மருந்து விநியோகிப்பதன் மூலம் விரைவில் மலேரியா நோய் குறைய வழி செய்யப்படுகிறது.

3. சமீப காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலே கூறிய சிறப்பு நடவடிக்கைகள் எதிர்பார்க்கும் பலனைத் தரும் என்று கருதப்படுகிறது. நிலைமையைச் சமாளிக்க ஏற்கனவே எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் போதுமானவை அல்ல என்று கண்டறிந்தால் மேலும் பிற கூடுதல் முறைகள் பின்பற்றுவது குறித்து யோசிக்கப்படும்.

[1975 நவம்பர் 6]

4. நகரப் பகுதிகளில், வழக்கமான முறைகளான கொசுக்களைப் புழுப் பருவத்திலேயே அழித்தல், ஆங்காங்கு டி.டி.டி. மருந்து தூவுதல், நோயாளிகளுக்கு அடிப்படை சிகிச்சை அளித்தல் ஆகிய வேலைகள் மேலும் தீவிரப் படுத்தப்படும். வறட்சியினால் மீன் வளர்ப்பு பாதிக்கப்பட்டதனால் நீர் நிலைகளில் மீன்களை விடுவதற்குப் பதில் 'பாரிஸ் கிரீன்' மருந்திடப்படுகிறது. வீடுவீடாகச் சென்று கொசு உற்பத்தி ஆகத் தக்க இடங்களை ஆய்வு செய்யும் வேலையை மேம்படுத்த, கூடுதலாக ஏவலாட்கள் அமர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

5. சுரோடு மற்றும் சேலம் நகராட்சிகளில், சமீப காலத்தில் கிணறுகளில் 'பைரத்தரம்' எண்ணெய் இடுகின்ற பணி கூடுதலாக மேற்கொள்ளப்பட்டு மலேரியா பரவும் வீதம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

6. மேற்குறித்த தீவிர நடவடிக்கைகளினால் மலேரியா காய்ச்சல் பரவுவது குறைக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கொசுத் தொல்லையைக் கட்டுப்படுத்துதல் :

தமிழ்நாட்டில் நகராட்சிகளாலும், பேரூராட்சிகளாலும் சுமார் 175 திட்டங்கள் கொசு உற்பத்தி ஒழிப்புக்கென்று அரசினால் அனுமதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கு நான்கில் ஒரு பகுதி அல்லது மூன்றில் ஒரு பகுதி மாநில நிதியிலிருந்து மானியமாகக் கிடைத்துள்ளது.

ஆகஸ்ட் 1975 திங்களில் சென்னை நகரத்தில் மலேரியா தடுப்புத் தீவிர இயக்கம் பொதுமக்களுக்கும் பள்ளிகளுக்கும் திரைப்படக் காட்சிகள் மூலமாகவும், கல்வி, ஏனைய நிலையங்களுக்குச் செய்தி விளக்கங்கள் கொண்ட போஸ்டர்களும், அறிக்கைகளும் விநியோகம் மூலமாகவும் நிறைவேற்றப் பட்டது. கொசு உற்பத்தி ஒழிப்பு பற்றிய ஒரு 'ஃப்ளோட்' () தயாரிக்கப்பட்டு, சென்னை நகரத்தில், முக்கியமாக கொசு பரவுவதற்கு ஏதுவாகவுள்ள நகர்ப்புறங்களில் சுற்றிவரவும், கொசு உற்பத்தித் தடுப்புக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய செய்தி விளக்கங்கள் விநியோகமும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பத்திரிகைச் செய்தி மூலமாகவும் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. இந்திய மருத்துவக் கழகம் தங்கள் மருத்துவர்களை அவர்களால் மலேரியா என்று கருதப்பட்டு சிகிச்சை பெற்ற நபர்கள் பற்றிய விவரங்களை அண்மையிலுள்ள நகராட்சி வட்ட அதிகாரியிடம் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. வானொலியும் தொலைகாட்சியும் 24-8-1975 அன்று பயன்படுத்தப்பட்டன. நகரத்திலுள்ள திரைப்பட நிலையங்களில் இந்த நடவடிக்கைகள் பற்றிய ஸ்லைடுகள் () காட்டுவதற்காக

1975 நவம்பர் 6]

நகராட்சிக்கு கொடுக்கப்பட்டன. செப்டம்பர் திங்கள் இரண்டாம் வாரத்தில் இந்தத் தீவிர இயக்கம் ஈரோடு, கோவை, திருச்சி மற்றும் அவைகளின் சுற்றுப்புறங்களிலும் நிறைவேற்றப்பட்டது.

(i) தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில், மலேரியாத் தடுப்பு மருந்து பற்றாக்குறை ஏதும் ஏற்படவில்லை.

இணைப்பு III .

(27-28 ஆம் பக்கங்களில் 77, 78, 79 ஆம் எண்களுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினாக்களின் விடையைக் காண்க.)

பருவமழை தவறியதால், பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டிலும், குறிப்பாகச் சென்னை மாநகரிலும் இதன் முன்னர் என்றும் கண்டிராத கடுமையான அளவிற்கு வறட்சி நிலை ஏற்பட்டது. எனவே, இந்தநீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்க புது வழி ஒன்றைக் காணவேண்டிய இன்றியமையாமை ஏற்பட்டது. சென்னை மாநகரின் குடிநீர்த் தேக்கமான செங்குன்றம் ஏரியின் நீர்கோள் பகுதிகளிலும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் புனல் மின் நிலையம் அமைந்துள்ள பகுதிகளிலும் செயற்கை மழை பெய்விப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்வதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதற்கிணங்க, இந்திய அரசின் இசைவு பெற்று, செங்குன்றம் ஏரியின் நீர்கோள் பகுதிகளிலும், நீலகிரி மாவட்டத்தின் புனல் மின் நிலையம் அமைந்திருக்குமிடங்களிலும் மேகங்களில் சில்வர் அயோடைடைத் தூவுவதன் மூலம் செயற்கை மழை பெய்விப்பதற்கான சோதனைகளை மேற்கொள்ள கலிபோர்னியாவைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள் அட்மாஸ் பிரிக்ஸ் இன்கார்போரேட்டெட் () ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்துகொள்ளப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி இந்திறுவனமே இவ் ஆய்வுக்குத் தேவையான மேகத்தினுள் மருந்தைத் தூவும் பொறிகள் கொண்ட விமானம், ராடார், மேகத்தில் சில்வர் அயோடைடைத் தூவுவதற்கான கருவிகளோடு தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களையும் தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பிலேயே ஏற்பாடு செய்து செயற்கை மழையைப் பெய்விக்க ஆவன செய்யவேண்டும். மாநில அரசு இத்திட்டத்திற்கான செலவு முழுவதையும் ஏற்றுள்ளது.

2. இந்த ஒப்பந்தத்திற்கிணங்க, செயற்கை மழை பெய்விப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைச் செய்யவேண்டிய கால அளவு 15-7-1975 ஆம் நாளிலிருந்து 31-10-1975 ஆம் நாள் வரையிலாகும். இதற்கான நடவடிக்கைகள் 12-7-1975 ஆம் நாளன்றுதான் தொடங்கின. செயற்கை மழை பெய்விப்பதற்கான

[1975 நவம்பர் 6]

நடவடிக்கைகள் முழுவதையும் உள்ளடக்கி இறுதி மதிப்பீட்டு அறிக்கை ஒன்றை இந்நிறுவனம் அளிக்கும். இந்த ஆய்வுகளின் பயனை மதிப்பீடு செய்வதன்பொருட்டு அமைக்கப்பட்ட குழு 1975 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களின் முதல் வாரத்தில் மதிப்பிடும்.

3. இம்மாநிலத்தில் வருங்காலத்தில் வறட்சியால் பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதிகளில் செயற்கை மழை பெய்விக்கச் செய்யலாமா என்பது குறித்து நாளடைவில் ஆராயப்படும்.

4. மேற்சொன்ன ஒப்பந்தத்திற்கிணங்க, ஒப்பந்தக் காலத்தில் மேற்சொன்ன நிறுவனம் புரிந்த பணிக்காக அந்நிறுவனத்திற்கு இந்த அரசு மொத்தம் 1,57,400 அமெரிக்க டாலர் தொகையை வழங்க வேண்டியுள்ளது. இத் தொகையில் சுங்கக் கட்டணங்களோ, இறக்குமதித் தீர்வைகளோ அல்லது எந்தவகையிலான வரிகளோ அடங்கா.

5. செயற்கை மழை பெய்விக்கும் ஆய்வுகளை நடத்த இந்த அரசு மொத்தச் செலவு ரூ. 19,92,000-க்கு (19 இலட்சத்து 92 ஆயிரம் ரூபாய்) ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

இதுவரையில் ரூ. 19,25,617.01 செலவு ஏற்பட்டுள்ளது. அதன் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	ரூ.	பை.
(1) 1975-ஆம் ஆண்டு ஜூலை, ஆகஸ்டு, செப்டம்பர், அக்டோபர் ஆகிய திங்களில் அமெரிக்க நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்கபெற்ற தொகை	13,01,020	00
(2) விமானம், ராடார் சாதனங்கள் செயற்கை மழை பெய்விப்பதற்கான கருவிகள் ஆகியவற்றை இறக்குமதி செய்ததற்காகச் செலுத்தப்பட்ட சுங்கக் கட்டணம்	6,23,742	01
(3) செலுத்தப்பட்ட ஆயுள் ஈட்டுறுதித் தவணைத் தொகை	855	00
மொத்தம்	19,25,617	01

மேற்சொன்ன ஒப்பந்தத்திற்கிணங்க, இந்நிறுவனத்திற்கு இன்னும் ரூ. 66,300 (7,800 அமெரிக்க டாலர்) கொடுக்கப்படவேண்டியுள்ளது.

1975 நவம்பர் 6]

6. இச்சோதனையின் தன்மையையும், இத்திட்டத்தின் பொது முக்கியத்துவத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, அமெரிக்காவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட விமானம், ராடார் சாதனங்கள், செயற்கைமழை பெய்விப்பதற்கான கருவிகள் ஆகியவை குறித்த சுங்கத் தீர்வையைத் தள்ளுபடி செய்யுமாறும், இந்த அரசால் சுங்கத் தீர்வையாகச் செலுத்தப்பட்ட 6,23,742.01 ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாறும் இந்திய அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து இந்திய அரசுடன் இன்னும் கடிதத் தொடர்பு நடைபெற்று வருகிறது.

இணைப்பு IV .

(31 ஆம் பக்கத்தில் 80 ஆம் எண்ணுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினாவின்

விடையைக் காண்க.)

(அ) & (இ) தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் “எட்வர்டு” வகை ரோசா மலர்க்விருந்து ரோசாப் பிழம்பு (கான்கிரீட்) எடுப்பதற்கான முறை ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளது. அன்றலர்ந்த ரோசா மலர்கள், காற்றுப் புகாத கொள்கலன்களில் 4 அல்லது 5 மணி நேரம் “ஹெக்ஸேன்” அல்லது பெட்ரோலியம் ஈதரில் 65—70 சென்டிகிரேட் தட்ப வெப்ப நிலையில் அமிழ்த்தி வைக்கப்படுகின்றன. ரோசா மலரின் சாறு, ஹெக்ஸேனில் அல்லது பெட்ரோலியம் ஈதரில் கரைந்துவிடும். பிறகு இந்தக் கரைசல் காய்ச்சி வடித்தல் மூலம் பிரித்தெடுக்கப்படுகிறது. கரைசலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட சாறுனது “கான்கிரீட்” (ரோசாப் பிழம்பு) என்று அழைக்கப்படும்.

2. மலர்களிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட மெழுகு (முதலியன) வண்ண மூட்டும் பொருள்கள் போன்ற பல பொருள்களை இது கொண்டிருக்கும் எட்வர்டு ரோஜா மலரின் ரோசாப் பிழம்பு (கான்கிரீட்) சிவப்பு வண்ணத்தில் இருக்கும். இது 46—50 சென்டிகிரேட் வெப்பத்தில் உருகக்கூடியது. ஒரு கிலோ கிராம் மலரிலிருந்து 2.3 முதல் 3 கிராம் வரை ரோசாப் பிழம்பு (கான்கிரீட்) தயாரிக்கலாம். இது முகப் பலுடர்கள் ஒப்பனைக் களிம்புகள் தயாரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தச் செறிந்த கரைசல் சாராவியில் இதனைக் கரைத்துத் தூய்மைப்படுத்தினால் 40 விழுக்காடு நிறையில் தூய நறுமணப் பொருளைத்தரும். இது நறுமணப் பொருள் தயாரிப்பவர்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

(1) (தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தில்) தமிழ்நாட்டில் வணிக முறையில் பயிரிடப்படும் எட்வர்டு வகை ரோசாவிலிருந்து எவ்வளவு ரோசாப் பிழம்பு எடுக்க இயலும் என்பதையும்.

(2) அதன் தரத்தை மதிப்பிடுவதையும் கணிப்பதற்காக சோதனை அடிப்படையில் மட்டுமே தயாரிக்கப்பட்டது.

3. சோதனை அளவில் தயாரிக்கப்பட்ட ரோசாப் பிழம்பு நல்லதாம் வாய்ந்தது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் தமிழ்நாட்டில் இந்த ரோசாப் பிழம்பை வணிக முறையில் தயாரிப்பதற்கான வாய்ப்பு சிறப்பாக உள்ளது.

